

3 Священник УГКЦ Олександр Богомаз розповідає про свою пастирську діяльність та ситуацію на окупованих територіях півдня країни

4 «Урядовий кур'єр» разом з експертами та фахівцями фінансових установ аналізує ситуацію на ринку банківських карток

16 Постанова Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до Порядку проведення конкурсу з перевезення пасажирів на автобусному маршруті загального користування»

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

П'ЯТНИЦЯ, 13 СІЧНЯ 2023 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№9 (7407)

ЦИТАТА ДНЯ

ГАБРІЕЛЮС ЛАНДСБЕРГІС:

«тутін робить ставку на подальші затримки. Він повинен програти цю ставку. Україна більш ніж заслужила нашу підтримку і повагу. Настав час відправити ATACMS і випустити «Леопардів».

Міністр закордонних справ Литви про необхідність надання Заходом потужної зброї, щоб унеможливити затягування війни

Імпортвану електроенергію не обмежуватимуть

ГАРАНТІЇ. Перед нами стоїть завдання: створити можливість безперебійної роботи для наших підприємств та забезпечити запас міцності енергосистеми в умовах регулярних ударів держави-терориста по об'єктах енергоструктури, адже потрібно, щоб економіка працювала. На цьому наголосила перший віцепрем'єр-міністр — міністр економіки Юлія Свириденко на зустрічі із представниками галузевих об'єднань та підприємств — найбільшими споживачами електроенергії. Запроваджений рішенням уряду механізм імпорту електроенергії з ЄС дасть змогу виробникам зменшити залежність від планових відключень та сприятиме посиленню енергетичної безпеки України.

«Це було непросто, але нам вдалося створити прийнятний робочий механізм. Доступна пропускна спроможність для імпорту електроенергії з країн ЄС, зокрема Румунії та Словаччини, становить 600 МВт на годину. Підприємства, які купуватимуть імпортовану електроенергію, будуть гарантовано захищені від планових обмежень електропостачання в тих обсягах, які закупили», — зазначила Юлія Свириденко.

ЦИФРА ДНЯ

55%

зруйнованих чи пошкоджених ворогом об'єктів інфраструктури, які дають змогу постачати українцям тепло, відновили місцева влада, комунальники та енергетики

United24: відбудова починається з Ірпеня

Інформацію щодо реалізації проєкту Денису Шмигалю доповіли віцепрем'єр-міністри Олександр Кубраков (ліворуч) та Михайло Федоров

РОБОЧА ПОЇЗДКА. Прем'єр-міністр Денис Шмигаль разом з урядовою командою побував на Київщині, де ознайомився з першими проєктами масштабного відновлення

Із турботою про майбутнє

ФІНАНСИ. Харківщина ухвалила головний кошторис

Борис БРЕСЛАВЕЦЬ
для «Урядового кур'єра»

В умовах війни, коли більшість Зусиль та ресурсів спрямовано на обороноздатність України, у планах на рік не забули й інші галузі, як-то освіта, медицина, соціаль-

ний захист та інші. Упродовж 2022 року їх фінансували і з державного, і з місцевих бюджетів. Тож вони отримуватимуть усю необхідну фінансову допомогу і 2023 року. Саме ухвалення бюджетів на нинішній рік було одним з головних завдань уряду та місцевої влади. Під час

пленарного засідання XIV позачергової сесії Харківської обласної ради депутати 96 голосами ухвалили бюджет області. Загальний його обсяг з урахуванням міжбюджетних трансфертів з державного бюджету становитиме 4 мільярди 695 мільйонів 801 тисячу гривень. З них

3,7 мільярда загального та мільярд спеціального фондів.

Як зазначають у Харківській обласній раді, найвагоміше джерело надходжень загального фонду — податок на доходи фізичних осіб, питома вага якого становить 84%. Його зараховують до облас-

ного бюджету за нормативом відрахувань 15% загального обсягу податку, який сплачують на території області. Надходження податку на доходи фізичних осіб заплановано обсягом 2 мільярди 705 мільйонів 156 тисяч гривень.

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України на 13 січня 2023 року

USD 36.5686
за 1 долар США

EUR 39.357
за 1 євро

PLN 8.3908 / AU 69022.14
за 1 злотий

AG 868.55
за 1 трійську унцію

PT 39351.47

PD 65196.33

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Держави «Люблінського трикутника»: підтримка триватиме

ГЕОПОЛІТИКА. Київ сподівається розпочати переговори із Брюсселем про вступ до ЄС уже цього року

Вікторія ВЛАСЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

Президент України Володимир Зеленський, Президент Республіки Польща Анджей Дуда і Президент Литовської Республіки Гітанас Науседа у Львові провели зустріч у форматі «Люблінського трикутника». Як зазначив Володимир Зеленський на зустрічі із журналістами, яка відбулася по завершенні переговорів, основну увагу президенти трьох країн приділили питанням безпеки.

Очікуємо важливих рішень на самітах ЄС і НАТО

«Я поінформував наших друзів про ситуацію на передовій та підготовку росії до нової ескалації на фронті. Ми знаємо, до чого готуватися, до чого готується держава-терорист. Ми будемо відповідати. Саме зараз робимо максимум, щоб будь-яка нова ескалація наблизилася фінал держави-терориста», — цитує главу держави пресслужба ОПУ.

За словами Президента, лідери докладно обговорили постачання зброї Україні та конкретні можливості з обмеження потенціалу російської агресії. Володимир Зеленський подякував Польщі за рішення передати нашої країні танки і за рішення Литви надати Україні зенітні системи, які посилять захист енергетичної системи зокрема від атак іранських дронів. Глава держави поінформував колег про прогрес у просуванні української формули миру, у реалізації пунктів якої готові проявити своє лідерство дедалі більше діячів і держав.

Співрозмовники приділили значну увагу питанню інтеграції України в ЄС та НАТО. За словами Володимира Зеленського, наша держава активно готується до саміту Україна — ЄС, який має відбутися 3 лютого, і до переговорів щодо членства в Євросоюзі, які мають розпочатися цього року.

«Готуємося до нових кроків, які дедалі більше поєднують»

Гітанас Науседа, Володимир Зеленський та Анджей Дуда у спільній декларації засвідчили стратегічний курс нашої держави до повноправного членства в ЄС і НАТО

муть український оборонний досвід, нашу міцність із силою всієї євроатлантичної спільноти. Було б максимально ефективним і таким, що відповідає реальності та нашому оборонному потенціалу, рішення держав-членів НАТО про започаткування механізму прискореної інтеграції України до Альянсу — так, як це було зі Швецією та Фінляндією», — зазначив Президент України. Він наголосив, що Україна має повну підтримку Варшави та Вільноса на шляху інтеграції до НАТО й дуже розраховує на відчутний прогрес у цьому напрямі під час саміту Альянсу в липні 2023 року.

Окремо Володимир Зеленський подякував усім полякам і литовцям за підтримку українців, які знайшли в цих країнах тимчасовий прихисток від російської агресії. «Український народ завжди пам'ятатиме, що ви допомогли нам у такий непростий час», — наголосив Президент України.

«Ми чудово знаємо, що таке російська окупація»

Анджей Дуда зазначив, що чергова зустріч у форматі «Лю-

блінського трикутника» — це ще одна нагода порадитися та скоординувати можливості для подальшого надання допомоги Україні як на двосторонньому рівні, так і на міжнародній арені, зокрема в межах ЄС та НАТО. Президент Польщі наголосив, що з початку повномасштабного вторгнення росії його держава надає Україні гуманітарну допомогу та зброю для протистояння російському вторгненню.

«Ми чудово знаємо, що таке російська окупація, бо протягом багатьох років не мали власної державності через росію. Ми кілька разів були під російською окупацією, тож і надалі підтримувати мемо Україну, надаватимемо необхідну допомогу в майбутньому», — заявив Анджей Дуда.

Він зазначив, що росія має намір продовжувати війну й систематично вживатиме заходів для знищення України — руйнувати інфраструктуру та міста. Тож рф потрібно зупинити.

«Для того, щоб Збройні сили могли ефективно боронити Україну, їм потрібна сучасна зброя. І цю зброю необхідно передати Україні», — наголосив польський Президент. Він висловив подяку США за масштабну оборонну допомогу

Україні й наголосив на важливості того, щоб і інші держави, зокрема члени НАТО, долучалися до цієї підтримки. Президент Польщі відзначив рішучість українського суспільства в досягненні євроінтеграційної мети. Попри складну ситуацію, в якій опинилась Україна, громадяни та влада демонструють рішучість у виконанні всіх умов для наближення до стандартів ЄС.

«Війна має завершитися перемогою України»

Гітанас Науседа наголосив, що ця війна має завершитися перемогою України, а агресор повинен понести відповідальність. «Зараз ми робимо все можливе, щоб надавати підтримку Україні, зокрема у військовій площині», — сказав Президент Литви. Він зазначив, що Литва надає Україні військову і гуманітарну допомогу в різних форматах, зокрема передаючи генератори, організовуючи проекти на підтримку України на своїй території. Серед іншого він згадав роботу спеціально відкритого Українського центру у Вільносі.

Президент Литви підтвердив, що його країна та Польща підтримували Україну на шляху до набуття статусу кандидата у члени Євросоюзу, і висловив переконання, що дуже скоро ЄС матиме нагоду обговорити на рівні Європейської ради питання початку переговорного процесу про повноцінне членство України. Окремо Гітанас Науседа порушив питання безпекових гарантій для України від НАТО, які могли б бути надані зокрема на найближчому саміті, щоб Україна почувалася безпечніше та відчувала підтримку Альянсу.

«Сьогодні ми маємо визнати, що війна триває і територіальна цілісність України порушується. Спершу необхідно відновити територіальну цілісність України. Та членство України в НАТО не можна викреслити з порядку денного. Ми маємо погодити алгоритми та формули, які використовуватимемо для того, щоб рухатися далі в цьому аспекті», — підсумував Президент Литви.

За підсумками саміту держав «Люблінського трикутника» президенти України, Литви та Польщі підписали спільну декларацію. У документі підтверджено багатовікові історичні зв'язки між Україною, Литвою та Польщею, а також визначено пріоритетні напрями співпраці «Люблінського трикутника» зокрема у межах стратегічного курсу нашої держави щодо набуття повноправного членства в ЄС і НАТО.

У документі відзначено намір Литви та Польщі продовжити надання істотної військової, технічної, оборонної, гуманітарної та іншої допомоги Україні й висловлено сприяння проведенню Глобального саміту формули миру задля консолідації міжнародної підтримки мирного плану, який презентував Володимир Зеленський. У спільній декларації висловлено підтримку створенню спеціального міжнародного трибуналу щодо злочинної агресії російської федерації проти України.

United24: відбудова починається з Ірпеня

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

Прем'єр-міністр Денис Шмигаль разом з урядовою командою вчора відвідав місто-герой Ірпінь у Київській області, де було представлено перший проект напряму «Відбудова України» в межах платформи United24.

У межах проекту буде відновлено 18 багатоквартирних будинків в Ірпені, Бородянці, Гостомелі, селах Бузова та Мила.

«Ірпінь показав російським окупантам, що таке сила української зброї та українського духу. Саме звідси запускаємо перші проекти відбудови в межах платформи United24. Завдяки ініціативі Президента на платформі було зі-

брано більшу частину суми, необхідної для відновлення. Цього тижня уряд спрямував перші 465 мільйонів гривень, щоб розпочати відбудову вже зараз. Понад 4 тисячі людей зможуть повернутися до власних домів», — зазначив Прем'єр-міністр.

Під час поїздки глава уряду заслухав інформацію віцепрем'єр-міністра з відновлення України — міністра розвитку громад, територій та інфраструктури Олександра Кубракова та віцепрем'єр-міністра — міністра цифрової трансформації Михайла Федорова щодо реалізації проекту. Як доповіли Прем'єр-міністр, цього року буде створено електронну систему відбудови, а на кожний зареєстрований пошкодже-

ний будинок — окрему сторінку на United24 з інформацією про донати та перебіг відбудови.

«росія завдала нашої державі величезних збитків, на сотні мільярдів доларів. Програма відновлення України стане найбільшим проектом відбудови з часів Другої світової війни. Ми вже розуміємо чотири ключові джерела фінансування проєктів відновлення в цьому році: конфісковані російські активи, кошти бюджету, кошти міжнародних партнерів та кошти донорів, зібрані на платформі United24. Ми вдячні кожному, хто долучився до відбудови нашої країни», — зазначив Денис Шмигаль.

Серед перших проєктів відбудови в Ірпені — найбільший стадіон у громаді,

який Прем'єр-міністр оглянув разом з легендарним футболістом та амбасадором платформи United24 Андрієм Шевченком. Коли тут проходили всесвітні та всеукраїнські змагання серед молоді та дитячих команд. Але російські війська вирішили «звільнити» стадіон від наших чемпіонів. Лише в поле поцілили 34 рази. Завдяки коштам донорів, зібраним на ініційованій Президентом платформі United24, стадіон невдовзі буде відновлено, і українська молодь знову зможе проводити на ньому турніри.

Прем'єр-міністр запевнив: буде відновлено все, що ворог пошкодив і зруйнував. За його словами, нині є розуміння про джерела фінансування відбудови

цього року на 110 мільярдів гривень.

Нагадаємо: на засіданні Кабінету Міністрів 10 січня Денис Шмигаль конкретизував чотири джерела фінансування програми відновлення країни.

«По-перше, це конфісковані російські кошти. Уряд вже спрямував 17 мільярдів гривень конфіскованих коштів російських банків у бюджетний Фонд ліквідації наслідків збройної агресії. Процес конфіскації російських активів в Україні триває. Працюємо над тим, щоб він розпочався і в країнах-союзниках», — підкреслив очільник уряду.

Друге джерело фінансування, за словами Прем'єр-міністра, — кошти з державного бюджету. Цього року 35,5 мільярда гривень

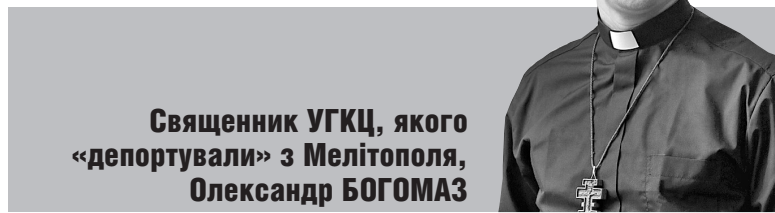
буде спрямовано у Фонд ліквідації наслідків збройної агресії за рахунок сплати НБУ частини свого прибутку.

«Третє джерело — це кошти міжнародних партнерів. Уже є перші кроки в цьому напрямі. США ухвалили рішення про надання на відновлення України 1,4 мільярда доларів, або понад 56 мільярдів гривень. Найближчим часом очікуємо надходження цих коштів», — сказав Денис Шмигаль.

Четверте джерело — це кошти донорів з усього світу, зібрані на платформі United24. Як повідомив Прем'єр-міністр, вже відібрано перші проєкти. Є відповідні кошти. Сотні родин зможуть повернутися до нормального життя.

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

«Коли я йшов сірою зоною до своїх, то згадував знакове для себе Різдво»

Священник УГКЦ, якого «депортували» з Мелітополя, **Олександр БОГОМАЗ**

Отця Олександра росіяни висадили біля самої сірої зони, Василівки. На останньому блокушту вони взяли в нього відбитки пальців і зачитали вирок, що він «видворен із Запорозької області». Він ішов дорогою, якою літали снаряди. Знав, що попереду 30 кілометрів до українського блокушта. Цей шлях фізично не був важким, отець Олександр був спортсменом, а коли став священником, проводив для парафіяльних дітей табори, піші прощі. Попереду, якщо дійде живим, не потрапить на міни, будуть наші.

Позаду... Позаду в Мелітополі було життя, яке він збудував. Згадав знакове для себе Різдво 2010 року на Херсонщині, на парафії греко-католицького священника. Це була просто хата із грубою, в одній із кімнат перестінок звалили, щоб було більше місця для вірян. Олександр тоді був ще переконаним антикатоликом, зайшов з цікавості. Та служба перевернула його життя, неначе все зазвучало по-новому, і тоді віра у всю родину наче прийшла знову...

— **Отче, — перериваю розповідь греко-католицького священника Олександра Богомаза (того самого, чью руку поцілував під час служби Блаженніший Святослав), який розповідає про своє життя в окупації та подальшу «депортацію» з рідної землі, — ми звикли думати, що Херсон та Запоріжжя — це край тотально проросійських настрій. Якось переглядала ваші фото — у храмах багато людей на службах. Є там запит на українську церкву?**

— Про тотально проросійський край — стереотипи. У Херсоні та Запорізькій області багато українців, зокрема із заходу країни, яким після гулагів та падіння союзу заборонили селитися на Галичині.

Я чився в Мелітополі на історичному факультеті педуніверситету. Там уперше від завідувача кафедри почув про Шептицького та Сліпого. Українці започатковували там Народний рух, були активні, працювали лікарями і вчителями. І так, існував запит на українську церкву. У нас українські школи. Наша вчителька, якщо ми віталися не «добрий день», а «здрасьте», дуже сердилася. Херсонщина — це Україна. Це відчуття українськості було і до війни, і тим більше тепер.

Інша річ, що людей там зранив радянський союз. До 1990-х — тоталітарна система та безвір'я, а потім вчилися виживати, коли підставити було нормою. Але люди там прагнуть добра, щирості, любові. Туди 2010 року приїхав греко-католицький священник отець Петро, і коли вони бачили безкорисливість, його здатність перейматися всім, то він ставав для них членом родини, а наші парафії розросталися. На наших очах виростали діти, сім'ї, яких ми вже вінчали. І це все християнські сім'ї.

За ці роки отець Петро започаткував півтора десятка парафій, я служив на чотирьох, долаючи від-

стань між ними до сотні кілометрів. Перед священством я встиг два роки попрацювати вчителем історії у школі, тому мої учні, які почали ходити до нас до церкви, уже закінчують семінарію.

— **Ви очікували повномасштабної війни? Як згадуєте її перші дні?**

— 23 лютого ввечері послухав Радіо Свобода й усвідомив, що буде війна. А вранці прокинувся від вибухів і зрозумів: почалося. Я знав, що до нас зайдуть дуже швидко, тому що із Криму веде пряма траса. Уночі 24 числа, коли мелітопольська тероборона була змушена відійти далі за Василівку, я разом з іншими вірянами проводжав її, всі плакали, коли вона відходила. Щоранку я їздив у центр на площу, дивився, чи висить наш прапор. Я дуже тримався з 24 до 27 лютого, був оптимістом, підбадьорював як тільки міг, а 28 лютого мені теж стало гірко.

Пам'ятаю першу неділю після вторгнення: привітався з людьми, повернувся до престолу, щоб служити літургію, і заплакав — не міг розпочати службу. Хвилини зо три ми всі плакали.

На початку війни до всіх наших храмів приходило море людей. Ішли ті, хто раніше був у нас раз на рік на Великдень. Особливо багато було матерів хлопців-контрактників. Люди приходили до храму і посеред ночі. Пам'ятаю, з 24 на 25 лютого брама церкви була зачинена, чую сильний стук у вікно, і перша думка: по мене прийшли. Виходжу — стоїть завідувач кафедри історії Олександр Ситник із дружиною. Він перескочив через браму, попросив, щоб я відчинив їх впустити. Він розумів, що можуть бути розстрільні списки, у яких його не обійдуть, і прийшов перечекати. І вони в нас жили. Приходили й інші парафіяни, було до 30 людей.

— **Тобто всі ті, хто мав бути у розстрільних списках, прийшли до вас?**

— Наші парафіяни хотіли бути вкупі, хоч у нас не було бомбоховища. Я казав людям: не можу гарантувати безпеку. Але вони залишалися. Це було дивне відчуття. У нас велика дитяча спільнота. Я як чоловік і священник на парафії почувався батьком для них та всіх парафіян.

Старший священник отець Петро прищепив мені такий стиль служіння, що я знаю, чи є в когось взуття, хто зі студентів може заплатити за навчання, хто не може. Усвідомлюю, що всі парафіяни — це родина, я ними опікуюсь. А у цій ситуації я їм взагалі не міг гарантувати захисту. Мене переслідувало відчуття чоловічої безпорадності.

Зі мною жило четверо місіонерів. У нашому регіоні у Красиліві є місіяна школа св. апостола Павла при римо-католицькому монастирі. Вони раз на рік проводять тримісячні курси для людей, які вирішили рік присвятити Ісусові, називається «Рік для Ісуса». А потім їх розподіляють по тих парафіях, які їх хочуть прийняти. Ми на пара-

фії приймали таких. І останній рік у нас було дві жіночки з Харкова — однієї з них було за 60, одна дівчина із П'ятихаток, інша — з Верховинського району, гуцулка. Усі місіонери прийняли рішення залишитися зі мною. А ще були парафіяни, сім'ї, які вирішили в нас пожити. І ти розумієш: якщо влучає — нам усе! У мене був лише один ресурс захисту. Я сказав: Господи, я не можу нічого тут зробити, тільки Ти. І Господь Бог нас захищав у різних ситуаціях.

— **Наприклад?**

— Спершу я був дуже сміливим, їздив на блокушти і до чеченців, і до денеерівців, розпитував, навіщо вони сюди приїхали. Одного разу мене схопили, переді мною поставили до десяти автоматників, матюкали, кричали. А в машині сиділи один наш студент і одна з місіонерок. Я усвідомлюю, що зараз мене можуть просто застрелити. Зрештою відпустили, і коли я сів у машину, то їхав уже упокоєний, мені було дуже соромно перед Богом. Кажу: Господи, я справді придурок, прости мене. Стільки людей Ти мені дав під відповідальність, а я легковажний, як ковбой.

Це був перший сильний стрес.

Або ще були ситуації. Коли готуєшся до допитів, то зазвичай ховаєш усю проукраїнську літературу. Я сховав. Сиджу молюся, і раптом погляд падає на прапорець ЗСУ на видноті, на полиці, до якого я так звик, що вже не ховав. А окупанти ж і без того сприймали нас там як навідників та помічників ЗСУ. Тому прапорець теж сховав.

Якось росіяни хотіли забрати й заарештувати хлопця Євгена, який жив з нами, мав проблеми з алкоголем. А я завжди допомагав таким хлопцям з алкогольною залежністю. Кожну першу суботу місяця ми ходили в сусіднє село на прощу Непорочному сердцю Марії. Цього разу не йшли, а їхали бусом. Із нами був Євген. Він не мав реєстрації, а в росії є закон про реєстрацію. Це, до речі, дуже сильний момент, коли Бог подієв. А бус був повний, хлопці сиділи на бочках з-під води. На блокушту в Молочанську зупиняють, бачать, що в нього немає реєстрації. Йому — наручники і забирають в комендатуру. Зрозуміло, що я відмовився їхати. Мене виганяли, матюкали і чеченці, і дагестанці, але я не їхав. Казав, що це наша людина. Це для мене теж було внутрішнє прийняття рішення: хай би що сталося, навіть якщо мене поб'ють, я його не залишу. І був момент, коли цей Женья мені каже: «Отче, зараз мене будуть бити». А я йому кажу: «Женью, ти довірися повністю Богу, тебе не поб'ють». А він тоді каже вголос: «Боже, я тобі довіряюся». А знаєте, в цей момент про що я думав? Я думав про те, що нас будуть бити двох. Чесно. Пам'ятаю: приїжджає колабораційна поліція, його пакують у машину. Я біжу бігом в бус, і за ним. Там розбиті дороги, люди всі літають всередині в бусі, як картопля. Я лечу бігом за ним в ту комендатуру. Припаркувався і біжу зразу на вхід. Забігаю, а на вході там такі двері великі, і стоїть величезний чеченець із великою бородою. Я побачив, що шеврон чеченський. І приводять цього Женью. А я пам'ятаю, що їхав за кермом і так молився: «Боже, Ти дав цьому хлопцеві шанс, він так поспівдався, так покався, він хоче змінити своє життя, погодився їхати в реабілітаційний центр. Будь ласка, покажи свою силу. Покажи, наскільки Ти сильно його любиш, я Тебе дуже прошу. Зроби для нас

це диво». Ми всі в машині молилися на вервиці. Приїжджаємо туди, я вибігаю з машини, забігаю в комендатуру, і саме в цей момент його заводять. Я підбігаю до цього чеченця, бо зрозумів, що він комендант, і одразу йому кажу: це наша людина, я його забираю. Ті, які його приводять, кажуть: слухай, ти хто такий? Я, кажу, священник, він зі мною живе, в Україні ніхто за відсутність обов'язкової реєстрації не карав, люди так жили, він безхатньо з 2014-го, йому 37 років, кажу, я його забираю, за нього ручаюся, беріть всі мої документи, все, що вам треба, я не поїду, доки цю людину не віддасте. І тоді оцей каже: «Дайте мне нож». Дивлюся на нього. Це не здавалося загрозливим, і там ті хлопці-воїки метушилися, прийшли знову на мене сваритися, мовляв, чого я таких бомжів до себе збираю. Але він не схожий на бомжа, викупаний, чистий, ми йому одяг дали. Чеченець бере ніж, просто перерізає пута і каже: «Уході».

Я його забрав. Ми йшли, а в машині люди кричали, бо це була наша перемога. У той момент ми перемогли тих чеченців і всю цю російську імперію. Але це була перемога так само і Непорочного серця Марії, бо це була перша субота, і це була наша проща. Женью ми пізніше таки відправили в реабілітаційний центр на Хмельниччину. І що цікаво: на блокушту перевіряли документи у трьох автобусах, а бус, яким його везли, одразу пропустили.

— **Як минали ваші дні?**

— Я служив у Мелітополі. Це Запорізька область, але доїжджав у села Херсонської, громадами яких опікувався, бо я родом з Херсонщини. З початком окупації в нас було таке враження, що як ми всі вийдемо на протести і скажемо, щоб росіяни забрали геть, вони підуть геть. Наівно трохи, але ми думали, що їх переконаємо, тому люди виходили на протести, намагалися зупиняти колони, які в першій місяць йшли цілодобово. Уявіть наші почуття: тисячі одиниць російської техніки йдуть цілодобово. Спершу ми виходили і молилися разом із протестантськими церквами за Україну. Ми дуже дружили із протестантами, тож виходили на молитву щодня о 12-й годині, доки в серпні нас не розігнали. Ми молилися, наприклад: «Боже великий!»

— **Скільки ця міжконфесійна молитва збирала людей?**

— Спочатку було багато, але люди виїжджали, ставало дедалі страшніше. У серпні, щоб вийти на площу на молитву трьом десяткам вірян, треба було переступити через свій страх. Хмари згущувалися, згущувалися...

Десь на другий тиждень окупації протестантського пастора Дмитра Бодя взяли в полон. Це була близька людина для нас. Потім забрали міського голову Івана Федорова. Доки він був із нами, то щочетверга збирав нас на міжконфесійну раду.

— **Коли був перший допит?**

— У червні. Я знав, що прийдуть рано чи пізно. До допиту підготуватися неможливо. Але й... можливо. За рік до війни, влітку, я був на програмі, яка називається «Лідерство в горах». Це коли збирається група вірян-чоловіків задля молитви та міркувань. Я відстав від групи і йшов молився на вервиці. Іду молюся, аж тут на мене нападають два алабаї. Один вхопив мене за руку і дуже сильно стиснув, а другий ще добігає. Це секунди, але в моїй уяві це кіно. І коли добіг той другий пес, величезний, як я, на зріст, я зазвер. То перший просто відпустив

мою руку, розвернувся, а другий зупинився... і вони пішли геть. Щоразу, коли приходили ці феєсбешники, я згадував це, і відчуття було приблизно те саме: коли я в зубах звіра, але він мене не ушкодив. Так само, якось очікуючи їх, казав: «Господи, скажи до мене, потіш мене, я просто розбитий». Розгортаю Святе Письмо, Біблію, і там мені на очі трапляється 2 глава 1 Самуїла, 9-й вірш і починається так: «Він оберігає кроки своїх вірних».

— **Схиляли до співпраці?**

— Коли вони прийшли вшосте, тиснули на мене, щоб я розказував про сповіді. Мовляв, до тебе багато людей приходять, але нас цікавлять сповіді. Я їм дав зрозуміти, що сповідь — це свята тайна. Але їм це все до лампочки. Це саме вони пропонували отцеві Леоніду, який там тоді залишався і служив ще в селах. То вони йому пропонували: або ти переходиш в московський патріархат, або виїжджай.

Спочатку, гадаю, перші чотири допити вони думали, що зі мною робити. На п'ятий сказали, що не чіпатимуть мене, бо католицька церква дозволена в росії. На шостий раз сказали, щоб я їм видавав сповіді. На сьомий допитувалися, чи я навідник. І цей останній тиждень перед депортацією я прожив у стресі, бо спочатку вивезли отця Петра. Ще за тиждень — священника ПЦУ. У мене постійно була думка: коли Ісус Христос стоїть перед Пилатом, то каже: «Не мав би ти наді Мною ніякої влади, якби тобі не дано було вище». Я знаю, що я в руках Божих. Під час сьомого допиту, коли я побачив той листок, на якому фіксували мій вирок, рішення про вивезення, вже тоді навіть трохи осмілів, іронізував. А один з них обмовився, що це не рішення цієї компанії. Їм дали команду згорі. Я вже не боявся, що мене не вивезуть.

Я йшов дорогою близько чотирьох годин. І думав: якщо дійду, то на Різдво поїду в реабілітаційний центр, куди я відправляв багато своїх знайомих і де зараз проходив лікування Женья. Перші десять кілометрів не були важкими (*сміється*), спочатку я побачив діда.

За Василівкою є село Кам'янське, яке фронт розділив навпіл. Там я познайомився з дідом, який мене провів стежками, щоб я не натрапив десь на мінне поле. Іду далі, дивлюся: з однієї хати йде хлопець. Я зрозумів, що це нащ, і він іде з телефоном. Я так зрозумів, що він шукав зв'язок між розбитими хатами. Кричу йому: перший воєнка, якого я зустрів, — це був наш парафіянин! Він дивиться, дивиться на мене, а потім гукає щосили: «Отче Сашку!» І біжить бігом до мене, мало не збив мене, бо у бронжилеті був.

Отець Олександр також не вірив, що то він. Бо коли йшов, то уявляв, як зустріне наших, впаде на коліна, ридатиме, коли побачить наш прапор. А тут усе зовсім по-іншому, йому біг назустріч його ж вірянин, хлопчина, нацгвардієць, якого він виховував, який їздив з ним по християнських таборах, і, обіймаючи, на radoщах мало не збив з ніг.

Воїстину: Бог оберігає кроки своїх вірних. Коли він оговтався, то пролунав дзвінок мобільного. І перше, що почув у слухавку: «Отче? Ви дійшли? Ми чекаємо вас на Різдво».

Лана САМОХВАЛОВА,
Укрінформ, Київ
(Надруковано зі скороченнями)

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 10 січня 2023 р. № 14-р
Київ**Про звільнення Корхового І. Г.
з посади заступника Міністра розвитку
громад та територій України з питань
європейської інтеграції**

Звільнити Корхового Ігоря Григоровича з посади заступника Міністра розвитку громад та територій України з питань європейської інтеграції за власним бажанням.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 6 січня 2023 р. № 15-р
Київ**Про обрання та призначення Володіна В. Г.
членом правління акціонерного товариства
«Національна акціонерна компанія
«Нафтогаз України»**

Обрати та призначити членом правління акціонерного товариства «Національна акціонерна компанія «Нафтогаз України» Володіна Василя Геннадійовича на період до прийняття новим складом наглядової ради акціонерного товариства «Національна акціонерна компанія «Нафтогаз України» рішення щодо формування правління зазначеного товариства, але не пізніше ніж 29 квітня 2023 року.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КОРИСНО ЗНАТИ

Лікарняні у 2023 році. Що змінилося?

З 1 січня 2023 року Пенсійний фонд України є уповноваженим органом управління в системі загальнообов'язкового державного соціального страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та від нещасного випадку на виробництві.

Для отримання фінансування по лікарняних від Пенсійного фонду України роботодавцю, як і раніше, необхідно подати заяву-розрахунок, що містить інформацію про нараховані застрахованим особам кошти.

Форма заяви-розрахунку залишилась незмінною.**Умови здійснення виплат за лікарняними працівникам також не змінилися.**

Оплата лікарняних здійснюється роботодавцем, як це було і раніше — 5 днів за рахунок власних коштів, починаючи з шостого дня — за рахунок страхових коштів.

У випадку лікарняних внаслідок нещасного випадку на виробництві — з 18 дня непрацездатності.

При цьому закон скоротив час, протягом якого роботодавцем за поданими заявами-розрахунками мають надходити страхові кошти для виплати лікарняних від Пенсійного фонду України.

Якщо раніше Фонд соціального страхування України (ФССУ) перераховував кошти роботодавцям протягом 10-ти днів після надходження заяви-розрахунку, то Пенсійний фонд України має здійснювати таке фінансування **протягом 3-х днів після надходження заяви-розрахунку.**

Така заява-розрахунок подається до Пенсійного фонду України через особистий електронний кабінет страхувальника на вебпорталі електронних послуг.

Функціонал пункту меню «Заяви-розрахунки» особистого кабінету страхувальника дає можливість пошуку та перегляду заяв-розрахунків згідно визначених критеріїв:

- ✓ період реєстрації листків непрацездатності;
- ✓ тип заяви-розрахунку (за електронними листками непрацездатності);
- ✓ здійснення формування (редагування) та відправки заяви-розрахунку до Пенсійного фонду України.

Під час формування заяви-розрахунку використовується інформація з електронного листка непрацездатності та Реєстру застрахованих осіб.

В той же час до заяви-розрахунку можна додавати коментарі, пояснення та, за необхідності, скановані копії документів, які можуть бути використані при прийнятті рішення щодо фінансування.

Важливо!

- Для поліпшення якості обслуговування та пришвидшення автоматизованого опрацювання заяв-розрахунків, максимальну кількість листків непрацездатності в одній заяві-розрахунку обмежено до 200 штук.

- Для уникнення помилок, при заповненні заяви-розрахунку використання лапок у назві суб'єкта господарювання не допускається.

- Роботодавцям, для подання заяв-розрахунків, не потрібно укладати з Пенсійним фондом України договір про визнання КЕП, як це було передбачено раніше у взаємовідносинах із ФССУ.

- Роботодавці, які з певних причин не можуть користуватись електронним кабінетом на вебпорталі електронних послуг Пенсійного фонду України, можуть скласти заяву-розрахунок в паперовій формі та подати її до будь-якого сервісного центру Пенсійного фонду України.

Мінсоцполітики

Ринок банківських карток: очікуємо пожвавлення

ТРЕНД. «Урядовий кур'єр» разом з експертами та фахівцями фінансових установ аналізує ситуацію в цьому сегменті бізнесу

Фото з сайту blog.swbcs.com

Олег ГРОМОВ,
«Урядовий кур'єр»

Згідно зі статистикою, з 1 січня по 1 вересня 2022 року українські банки втратили 1,8 мільйона активних карток. Цифра чимала. А якщо негативна тенденція не зміниться, то побачимо подальше зменшення доходів фінустанов та істотний відтік клієнтів.

«Урядовий кур'єр» разом з експертами шукав причини, які спонукали до скорочення кількості активних карток у наших фінансових установах, і те, що може докорінно поліпшити ситуацію.

Провина війни

Голова правління Незалежної асоціації банків України Олена Коробкова вважає, що йдеться про картки, за якими протягом попереднього місяця проводили видаткові операції.

«Тобто власник картки розраховувався нею чи знімав з її допомогою гроші з рахунку. Саме такі картки умовно називають активними, статистику щодо їх кількості регулярно публікує Національний банк України. Кількість активних карток справді скоротилася із початку року. Проте називати це тенденцією некоректно, адже різке скорочення припало на торішні лютий — травень (проміжної статистики між цими датами нема) — на 11,3%. Після того кількість активних карток зростала щомісяця, крім серпня, завдяки чому сумарне зменшення кількості активних карток від початку року становило лише 1,9%», — зазначає вона.

Та не так все просто. Головна причина скорочення кількості активних карток — повномасштабне вторгнення країни-терориста росії. Чимало людей вимушено виїхали з України або опинилися в окупації. Багато загинуло. Часто люди, які поспіхом покидали домівки, залишалися буквально без усього і відновлювали картки та документи вже на новому місці, а це не завжди

швидко. Переважно ці події припали саме на перші місяці війни, що й позначилося на картковій статистиці.

Як вважають у «Сенс Банку», чимало людей, які виїхали за кордон, перейшли на обслуговування картками країн перебування. І це цілком зрозуміло: саме туди надходять соціальні виплати чи заробітна плата, якщо людина за кордоном знайшла місце роботи. У такому разі українськими картками просто перестають користуватися.

Новий прошарок клієнтів

Проте в Україні з'явився особливий прошарок людей, які відкривають нові банківські картки. Це військово-службовці. Наші захисники переважно обирають обслуговування в державних банках, зокрема в ПриватБанку.

Торік значно зросла кількість тих, хто до цього картками не користувався. Ідеться зокрема про жителів сільської місцевості та пенсіонерів. Експерти припускають, що таких було кілька мільйонів.

ку. Саме цим економіст Андрій Ковтун пояснює, чому в цій фінансовій установі віднедавна зросла кількість активних карток.

Це підтверджує і заступник керівника напрямку зовнішніх та внутрішніх комунікацій ПриватБанку Олег Серга. За його інформацією, на 1 листопада 2022 року кількість емітованих банком карток збільшилася на 930 тисяч. Він зазначає, що невпинно зростала й кількість нових клієнтів ПриватБанку — на 613 тисяч.

Однак Олена Коробкова вважає, що теза експертів про зростання кількості активних карток лише у ПриватБанку не відповідає дійсності. «Не один, а дев'ять банків наростили кількість активних карток на 1 листопада 2022 року. ПриватБанк

продемонстрував не найбільші відносні темпи приросту на ринку (+5,2%), зайнявши за цим показником лише сьому позицію. Однак за абсолютним приростом (у штуках) цей банк — безумовний лідер, що не дивує з огляду на його частку на ринку», — додає вона.

Невоєнні причини падіння

Експерти виокремлюють й інші, невоєнні причини зменшення кількості активних карток загалом в Україні 2022 року.

Андрій Ковтун переконаний, що на тлі значного тимчасового зростання кількості відкритих позаторік карток торішня статистика досить скромна. «Згадайте, що саме 2021 року масово відкривали картки за державною програмою «єПідтримка». Саме за нею користува-

енний час майже не кредитували населення та бізнес.

А для зростання чинників чимало...

Однак вважати, що 2022 року були лише негативні чинники, які вплинули на активність користування картками, не варто. Адже хоч би те, що українські банки на початку широкомасштабної війни ухвалили рішення про пролонгацію терміну користування картками, сприяло тому, що їхня кількість не зменшилася.

«Збільшенню кількості активних карток сприяв і так званий валютний туризм. Особливо активним він був навесні — на початку літа 2022 року. Деякі особи, відкриваючи нові картки, заробляли чималі гроші на різниці курсів різних валют у прикордонних областях України», — зазначає Андрій Ковтун.

І нарешті саме торік значно зросла кількість тих, хто до цього картками не користувався. Ідеться зокрема про жителів сільської місцевості та пенсіонерів. Експерти припускають, що таких було кілька мільйонів. Чимало таких людей через війну стали внутрішньо переміщеними особами. Зрозуміло, що везти із собою велику кількість готівки, яку вони ніколи не тримали в банках, вкрай небезпечно. Тому змушені були відкривати активні картки, спрямовуючи на них заощаджені кошти.

Чи зростатиме кількість активних карток банків 2023 року? Олена Коробкова стверджує, що такий процес відбувається із червня 2022-го.

«Чи буде цей тренд стабільним, значною мірою залежатиме від подальшого перебігу війни. Однак ми віримо в ЗСУ та з обережним оптимізмом дивимось в майбутнє», — додає вона.

Інші фахівці очікують, що більшість фінансових установ поверне відсотки на залишок за картками. Також має значно активізуватися карткове кредитування.

МІСЦЕВА ВЛАДА

Із турботою про майбутнє

(Закінчення.
Початок на стор. 1)

Найбільшу увагу приділено освіті

Насамперед кошти бюджету буде спрямовано на освіту, медицину та соціальний захист жителів Харківщини. Окрему увагу приділили потребам безпеки та оборони.

«Цей бюджет — про захист тих, хто щодня наближає нашу спільну перемогу. Про кожного, хто міцно тримає свій фронт. Дякую депутатському корпусу за позитивне голосування, а профільним департаментам адміністрації — за плідну роботу. Обов'язково переможемо! Слава Україні!» — прокоментував ухвалення бюджету начальник Харківської обласної військової адміністрації Олег Синегубов.

Основні видатки бюджету заплановано за такими напрямками: — на освіту — 1 мільярд 355 мільйонів 53 тисячі гривень; — на охорону здоров'я — 613 мільйонів 542 тисячі; — на соціальний захист та соціальне забезпечення — 557 мільйонів 790 тисяч;

— на культуру і мистецтво — 203 мільйони 208 тисяч; — на фізичну культуру і спорт — 191 мільйон 801,2 тисячі; — на реалізацію бюджетних програм стосовно закладів і заходів з питань дітей та їхнього соціального захисту — 26 мільйонів 333,8 тисячі; — на соціальні програми молодіжної політики — 19 мільйонів 187,6 тисячі; — на реалізацію окремих обласних програм — 698 мільйонів 177 тисяч гривень.

Передбачено використання резервних коштів на виклики воєнного часу. Ідеться про посилення територіальної оборони, зміцнення систем цивільного захисту тощо. Як зазначають у Харківській обласній військовій адміністрації, кошти з резервного фонду можуть оперативно направляти на нагальні потреби безпеки та оборони, а також на підтримку простих людей.

Порівняно з минулим роком нинішній бюджет значно менший. Адже 2022 року загальний обсяг обласного бюджету з урахуванням міжбюджетних трансфертів з державного бюджету становив понад 6,8 мільярда гривень.

«Звичайно, бюджет порівняно із планом, який у нас був, тро-

хи змінено. Відчуваємо істотне недофінансування. Ми передбачили лише основні захищені статті й основні програми, які у нас діятимуть, а далі вже надаватимемо кошти безпосередньо з урахуванням наповнення. Закладено було ліміти функціонування програми на рік. У міру фінансування надаватимемо кошти. Розраховуємо і на субвенцію з державного бюджету. Цілий 2022 рік ми отримували кошти з держбюджету за абсолютною різними напрямками», — зазначив Олег Синегубов.

У громадах буде недофінансування

Бюджет ухвалив і обласний центр. Ще в листопаді депутати міської ради схвалили проект бюджету Харківської міської територіальної громади на 2023 рік. Доходи бюджету заплановано у сумі 16,1 мільярда гривень, а видатки — 14,5 мільярда. За інформацією міської ради, в його основі — припущення подолання наслідків російської агресії.

Без урахування субвенцій з державного бюджету на освіту заплановано спрямувати 3051,8 мільйона гривень. На охорону здоров'я — 468,8 мільйона. Очі-

кують надходження коштів з держбюджету на рівні 4 мільярдів гривень. На соціальний захист передбачено 477,4 мільйона гривень. Крім того, на комунальні підприємства культури спрямують 285,2 мільйона, спорту — 211,1 мільйона. Бюджетне фінансування житлово-комунального господарства на 2023 рік становитиме 4,8 мільярда гривень.

Значно важча ситуація з бюджетами в районах області. За словами голови Харківської обласної військової адміністрації, там значне недофінансування.

«В області створюють військові адміністрації. Усі повноваження перейшли до голови міської військової адміністрації, і він своїми розпорядженнями ухвалюватиме бюджет. Але буде шалене недофінансування, тому наше завдання — забезпечити фінансування захищених статей, і ми це робитимемо. Але є громади, в яких бюджет виконано на 125%, а є такі, що на 15%. Звичайно, ми повинні скорегувати всі ці витрати. Звернемося до Міністерства фінансів, щоб дофінансувати захищені статті», — повідомив Олег Синегубов.

Насамкінець. За інформацією Міністерства фінансів, Законом України «Про Державний бюджет України на 2023 рік» передбачено кошти на додаткову дотацію місцевим бюджетам обсягом 24 мільярди гривень. Органи місцевого самоврядування, які здійснюють діяльність на деокупованих, тимчасово окупованих та інших територіях України, зможуть отримати додаткове фінансування для ефективного здійснення повноважень, а також забезпечення першочергових потреб на місцевому рівні.

У державному бюджеті передбачено кошти на додаткові дотації місцевим бюджетам загальною сумою 3,7 мільярда гривень. Із цієї суми понад 2,9 мільярда буде спрямовано для забезпечення належного утримання закладів освіти та охорони здоров'я місцевого рівня.

«Попри війну економіка України працює, внутрішнє споживання зростає, а міжнародні партнери допомогли профінансувати більш як половину дефіциту бюджету. Маємо і надалі підтримувати нормальне життя для збереження стабільності у країні та пришвидшення перемоги у війні», — зазначив міністр фінансів України Сергій Марченко.

Кібербезпека: знати і застосовувати

МЕНТАЛЬНА ГІГІЄНА. На Закарпатті навчають відрізняти правду від фейків та dbати про чистоту особистого і суспільного інформаційного простору

Василь БЕДЗІР,
«Урядовий кур'єр»

Із 2020 року у співпраці з Фондом цивільних досліджень і розвитку США (CRDF Global в Україні) та за фінансової підтримки Державного департаменту США на Закарпатті у взаємодії з місцевою владою реалізують проекти, які навчають основ кібербезпеки, кібергігієни та підвищують компетентність користувачів інтернету. Особливості застосування цих знань дізнався кореспондент «Урядового кур'єра».

Великий потенціал

Торік Закарпаття прийняло десятки компаній галузі інформаційних технологій. Це стало підґрунтям для створення потужного IT-кластера і прикладом успішної релокації бізнесу. Однак це твердження не є повним. Область за кілька попередніх років зарекомендувала себе як полігон, де втілюють ініціативи з цифровізації країни. А ще тут готували фахівців для галузі, на якій ґрунтуватиметься післявоєнне відродження країни.

Серед ініціатив, упроваджених на Закарпатті, — онлайн-курси з кібергігієни — вивчення основних загроз в інформаційному просторі, оволодіння базовими методами протидії їм, безпечної поведінки в інтернеті. Організатором цих курсів став (CRDF Global).

Як повідомила доктор технічних наук, професор кафедри програмного за-

Під час виїзної сесії Національного кластера кібербезпеки відбулася зустріч із керівництвом Ужгородської міської ради

безпечення систем факультету інформаційних технологій Ужгородського національного університету, регіональний координатор проектів CRDF Global Оксана Мулеса, після апробації програм і методів роботи, запропонованих фондом, і підтвердження їхньої ефективності вони поширюватимуться на інші регіони.

Першими слухачами курсів кібербезпеки стали студенти Ужгородського національного університету. Протягом 2020—2021 років майже пів тисячі з них мали змогу пройти онлайн-курс «Базові правила безпеки у цифровому середовищі», розширивши знання з інформаційної безпеки та протидії основним загрозам у кіберпросторі.

Позаторік викладачі ужгородського вишу, працюючи спільно з українськими національними експертами

з кібербезпеки та професорами університету Пердью (США), розробили навчальну програму «Кібербезпека. Правові аспекти та технології». Її успішно інтегровано в навчальний план кількох факультетів університету.

«2022 року команда CRDF Global провела практичні семінари з кібербезпеки та кібергігієни для держслужбовців, — розповіла Оксана Мулеса. — Із квітня по серпень понад тисяча з них підвищили рівень комп'ютерної грамотності, дізналися про найпоширеніші пастки кіберзлочинців, навчилися протидіяти компрометації даних».

Як стати кіберджедаєм

Торік восени розпочали новий проект — онлайн-курс з основ кібербезпеки для школярів.

«Його апробували провідні психологи. Адаптований для молодшої, середньої, старшої вікових груп, він оформлений у вигляді модулів, стосується різних тем. Важливо, що з початком війни його доопрацювали з урахуванням нових реалій», — додала Оксана Мулеса.

А першими ознайомилися з курсом не школярі, а провідні методисти, вчителі Закарпатської області. Майже 50 педагогів з усіх районів у листопаді опанували цей курс у Ужгороді, відвідуючи лекції. У грудні в обласному центрі з тією самою місією побувала ще одна група із 40 осіб.

«Щоб школярі легше засвоювали матеріал, його оформили у вигляді яскравих відео. Кожен учень, який пройде всі модулі курсу та виконає загальний тест на прохідний бал, отримає іменний сертифі-

кат на електронну пошту, відзнаку «кіберджедай» та набір стікерів для телеграму. Надалі будуть фізичні наліпки, які теж розроблено, — розповіла Оксана Мулеса. — Навчальний ролик для молодших школярів займає пів години, старших — 60 хвилин».

У семестрі, який щойно розпочався, онлайн-уроками з кібербезпеки планують охопити тисячу школярів, однак уже зараз очевидно, що їхня кількість буде набагато більшою. Із курсом безпечної поведінки в кіберпросторі вже ознайомилися майже 400 учнів, скориставшись посланнями на нього, отриманими від учителів.

«Курс допоможе відрізнити правду від фейків, розкаже, з ким спілкуватися в інтернеті безпечно, а хто кіберзлочинець. Шукайте в наших історіях відповіді на всі ці питання, дізнавайтеся про секрети онлайн-простору, цифрові сліди і ще багато цікавого», — читаємо в анотації до цього матеріалу. Безсумнівно, він сприятиме школярам у захисті від несанкціонованих втручань, дій шахраїв.

Проходження онлайн-курсів, які апробовують на Закарпатті і звідси вони крокуватимуть в інші регіони, озброїть знаннями, як захистити свій пристрій від атак, фішингу, вірусів тощо. Курси навчать шукати безпечне відео і будь-яку інформацію в інтернеті. А ще — якою інформацією можна ділитися, щоб не потрапити на гачок недоброзичливців.

Протистояти кіберзброї

Важливою в захисті від інформаційних загроз стала виїзна сесія Національного кластера кібербезпеки торік у липні в Ужгороді. У ній взяли участь представники CRDF Global, Національного координаційного центру кібербезпеки та Ради національної безпеки і оборони України. На засіданні, яке об'єднало ключових гравців галузі з державного, академічного, міжнародного та приватного секторів, обговорили головні кібербезпекові виклики.

До заходу на базі УжНУ в режимах онлайн і офлайн долучилося 250 учасників з майже 140 організацій. Розглянули типові проблеми кіберзахисту в державних органах та найкращі практики їх розв'язання, регіональні аспекти інформаційної та кібербезпеки, інтернет-безпеку інфраструктури, державно-приватне партнерство та волонтерські ініціативи в регіоні.

Обговорювали викладання військовим з бойовим досвідом, навчання їх програмування та кіберзахисту. Приділили увагу співпраці з органами державної влади, територіальними громадами Закарпаття, яка має бути системною, адже кіберзброя в сучасному світі не менш небезпечна, ніж вогнепальна. Щоб ефективно їй протидіяти, обов'язкові знання й психологічна готовність. Ці завдання вирішують під час навчання з інформаційної безпеки.

ДОКУМЕНТИ

15. У частині дев’ятнадцятій статті 28¹ Закону України «Про видавничу справу» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 32, ст. 206; 2017 р., № 4, ст. 41; 2018 р., № 41, ст. 320) слова «засвідчених електронним цифровим підписом» замінити словами «на які накладено електронний підпис відповідно до вимог Закону України «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги»».

16. У Законі України «Про охорону прав на компонування напівпровідникових виробів» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 8, ст. 28; 2019 р., № 42, ст. 236; 2020 р., № 45, ст. 387):

1) пункт 11 статті 2² викласти в такій редакції:

«11. На документи, що приймає або затверджує відповідно до цього Закону НОІВ, накладається кваліфікований електронний підпис відповідно до вимог законів України «Про електронні документи та електронний документообіг» та «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги». Подання документів в електронній формі до НОІВ та видача ним документів в електронній формі здійснюються відповідно до вимог законів України «Про електронні документи та електронний документообіг», «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги», цього Закону та правил, встановлених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності»;

2) абзац третій пункту 1 статті 9 викласти в такій редакції:

«За заявками, поданими в електронній формі, здійснюється електронне діловодство відповідно до вимог Закону України «Про електронні документи та електронний документообіг», цього Закону та правил, встановлених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності. На заявки в електронній формі накладається кваліфікований електронний підпис або удосконалений електронний підпис, що базується на кваліфікованому сертифікаті відкритого ключа заявника (представника у справах інтелектуальної власності чи іншої довіреної особи заявника), відповідно до вимог Закону України «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги»».

17. У частині четвертій статті 34¹ Закону України «Про відходи» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 36-37, ст. 242; 2010 р., № 10, ст. 107; 2018 р., № 41, ст. 320) слова «засвідченого електронним цифровим підписом» замінити словами «на який накладено електронний підпис відповідно до вимог Закону України «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги»».

18. У частині сьомій статті 27 та абзаці сьомою частини четвертої статті 28 Закону України «Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 9-10, ст. 65; 2018 р., № 41, ст. 320) слова «засвідчених електронним цифровим підписом» замінити словами «на які накладено електронний підпис відповідно до вимог Закону України «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги»».

19. В абзаці третьому частини першої статті 15 та абзаці другому частини четвертої статті 16 Закону України «Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 11, ст. 78; 2018 р., № 41, ст. 320) слова «засвідчених електронним цифровим підписом» замінити словами «на які накладено електронний підпис відповідно до вимог Закону України «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги»».

20. У частині шостій статті 26 та абзаці сьомою частини четвертої статті 27 Закону України «Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 12-13, ст. 80; 2018 р., № 41, ст. 320; 2020 р., № 28, ст. 188) слова «засвідчених електронним цифровим підписом» замінити словами «на які накладено електронний підпис відповідно до вимог Закону України «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги»».

21. У частині другій статті 32 Закону України «Про рослинний світ» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 22-23, ст. 198; 2009 р., № 30, ст. 428; 2018 р., № 41, ст. 320) слова «засвідчених електронним цифровим підписом» замінити словами «на які накладено електронний підпис відповідно до вимог Закону України «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги»».

22. У Законі України «Про Національний банк України» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 29, ст. 238 із наступними змінами):

1) у статті 7:

пункт 26 викласти в такій редакції:

«26) здійснює відповідно до визначених Законом України «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги» повноваження державне регулювання у сферах електронної ідентифікації та електронних довірчих послуг у банківській системі України та на ринках небанківських фінансових послуг, державне регулювання та нагляд за діяльністю яких здійснює Національний банк, при наданні платіжних послуг, а також утворює засвідчувальний центр для забезпечення внесення до Довірчого списку відомостей про банки, інших осіб, що здійснюють діяльність на ринках фінансових послуг, державне регулювання та нагляд за діяльністю яких здійснює Національний банк, про платіжні організації та/або учасників платіжних систем, операторів послуг платіжної інфраструктури, які мають намір надавати кваліфіковані електронні довірчі послуги»;

пункт 26¹ виключити;

пункт 26² викласти в такій редакції:

«26²) визначає порядок використання електронного підпису у банківській системі України та на ринках небанківських фінансових послуг, державне регулювання та нагляд за діяльністю на яких здійснює Національний банк, а також при наданні платіжних послуг»;

2) частину першу статті 42 доповнити пунктом 25 такого змісту:

«25) веде рахунки банків, які є кваліфікованими надавачами електронних довірчих послуг, засвідчувального центру, кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг, створеного Національним банком відповідно до Закону України «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги»».

23. У Законі України «Про правову охорону географічних позначень» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 32, ст. 267; 2019 р., № 45, ст. 290; 2020 р., № 45, ст. 387):

1) перше речення частини одинадцятої статті 3¹ викласти в такій редакції:

«11. На документи, що приймає або затверджує відповідно до цього Закону НОІВ, накладається кваліфікований електронний підпис відповідно до вимог законів України «Про електронні документи та електронний документообіг» та «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги». Подання документів в електронній формі до НОІВ та видача ним документів в електронній формі здійснюються відповідно до вимог законів України «Про електронні документи та електронний документообіг», «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги», цього Закону та правил, встановлених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності»;

2) абзац третій частини першої статті 10 викласти в такій редакції:

«За заявками, поданими в електронній формі, здійснюється електронне діловодство відповідно до вимог Закону України «Про електронні документи та електронний документообіг», цього Закону та правил, встановлених на їх основі центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності. На заявки в електронній формі накладається кваліфікований електронний підпис або удосконалений електронний підпис, що базується на кваліфікованому сертифікаті відкритого ключа заявника (представника у справах інтелектуальної власності чи іншої довіреної особи заявника), відповідно до вимог Закону України «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги»».

24. У частині третій статті 13 Закону України «Про вивезення, ввезення та повернення культурних цінностей» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 48, ст. 405; 2018 р., № 41, ст. 320) слова «засвідчених електронним цифровим підписом» замінити словами «на які накладено електронний підпис відповідно до вимог Закону України «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги»».

25. В абзаці третьому частини шостої статті 5 Закону України «Про гуманітарну допомогу» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 51, ст. 451 із наступними змінами) слова «засвідченого електронним цифровим підписом» замінити словами «на який накладено електронний підпис відповідно до вимог Закону України «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги»».

26. У Законі України «Про охорону прав на винаходи і корисні моделі» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 37, ст. 307; 2020 р., № 45, ст. 387, № 52, ст. 496):

1) частину одинадцяту статті 3¹ викласти в такій редакції:

«11. На електронні документи, що приймає або затверджує відповідно до цього Закону НОІВ, накладається кваліфікований електронний підпис відповідно до вимог законів України «Про електронні документи та електронний документообіг» та «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги». Подання документів в електронній формі до НОІВ та видача ним документів в електронній формі здійснюються відповідно до вимог законів України «Про електронні документи та електронний документообіг», «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги», цього Закону та правил, встановлених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності»;

2) абзац третій частини першої статті 12 викласти в такій редакції:

«За заявками, поданими в електронній формі, здійснюється електронне діловодство відповідно до вимог Закону України «Про електронні документи та електронний документообіг», цього Закону та правил, встановлених на їх основі центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності. На заявки в електронній формі накладається кваліфікований електронний підпис або удосконалений електронний підпис, що базується на кваліфікованому сертифікаті відкритого ключа заявника (представника у спра-

вах інтелектуальної власності чи іншої довіреної особи заявника), відповідно до вимог Закону України «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги»».

27. У Законі України «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 38, ст. 315 із наступними змінами):

1) статті 3:

у першому реченні абзацу шостого пункту 7 слова «Закону України «Про електронні довірчі послуги»» замінити словами «Закону України «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги»»;

у пункті 16 слова «засобами телекомунікацій» замінити словами «засобами електронних комунікацій»;

2) у частині другій статті 12 та частині четвертій статті 13 слова «Закону України «Про електронні довірчі послуги»» замінити словами «Закону України «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги»».

28. Частину шосту статті 5 Закону України «Про обіг векселів в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 24, ст. 128; 2014 р., № 20-21, ст. 713) викласти в такій редакції:

«Вексель, виданий у документарній формі як електронний документ, підписується з використанням електронного підпису відповідно до вимог законів України «Про електронні документи та електронний документообіг» та «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги»».

від імені юридичних осіб — шляхом накладення електронного підпису керівника або уповноваженої ним особи та електронного підпису головного бухгалтера (за наявності посади головного бухгалтера у штатному розписі юридичної особи) або уповноваженої ним особи;

від імені фізичних осіб або фізичних осіб — підприємців — шляхом накладення одного електронного підпису зазначеної особи або уповноваженої нею особи».

29. У Законі України «Про авторське право і суміжні права» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 43, ст. 214; 2017 р., № 20, ст. 240; 2020 р., № 45, ст. 387):

1) частину одинадцяту статті 4¹ викласти в такій редакції:

«11. На електронні документи, що приймає або затверджує відповідно до цього Закону НОІВ, накладається кваліфікований електронний підпис відповідно до вимог законів України «Про електронні документи та електронний документообіг» та «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги». Подання документів в електронній формі до НОІВ та видача ним документів в електронній формі здійснюються відповідно до вимог законів України «Про електронні документи та електронний документообіг», «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги», цього Закону та правил, встановлених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності»;

2) абзац другий частини чотирнадцятої статті 52¹ викласти в такій редакції:

«Заява в електронній формі оформляється згідно з вимогами Закону України «Про електронні документи та електронний документообіг» з обов’язковим накладенням адвокатом, який надає правову допомогу заявнику, кваліфікованого електронного підпису або удосконаленого електронного підпису, що базується на кваліфікованому сертифікаті електронного підпису, відповідно до вимог Закону України «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги». Одночасно з направленням такої заяви в електронній формі заявник направляє за тією самою адресою її копію у звичайній електронній формі без накладеного кваліфікованого електронного підпису або удосконаленого електронного підпису адвоката, що базується на кваліфікованому сертифікаті електронного підпису. У разі якщо заява в електронній формі з накладеним електронним підписом адвоката за змістом відрізняється від заяви у звичайній електронній формі без накладеного кваліфікованого електронного підпису або удосконаленого електронного підпису адвоката, що базується на кваліфікованому сертифікаті електронного підпису, надісланій одному й тому самому адресату, така заява вважається неподаною».

30. У частині другій статті 53 Закону України «Про тваринний світ» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 14, ст. 97; 2009 р., № 30, ст. 428; 2011 р., № 45, ст. 480; 2018 р., № 41, ст. 320) слова «засвідчених електронним цифровим підписом» замінити словами «на які накладено електронний підпис відповідно до вимог Закону України «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги»».

31. В абзаці другому частини четвертої статті 29 Закону України «Про охорону прав на сорти рослин» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 23, ст. 163; 2016 р., № 4, ст. 39; 2018 р., № 41, ст. 320) слова «засвідченого електронним цифровим підписом» замінити словами «на який накладено електронний підпис відповідно до вимог Закону України «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги»».

32. У Законі України «Про державний контроль за міжнародними передачами товарів військового призначення та подвійного використання» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 23, ст. 148; 2018 р., № 41, ст. 320; 2020 р., № 28, ст. 188):

1) у частинах дев’ятій і десятій статті 16 слова «засвідчених електронним цифровим підписом» замінити словами «на які накладено електронний підпис відповідно до вимог Закону України «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги»»;

2) у частинах другій і третій статті 21 слова «засвідченого електронним цифровим підписом» замінити словами «на який накладено електронний підпис відповідно до вимог Закону України «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги»».

33. У Законі України «Про електронні документи та електронний документообіг» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 36, ст. 275 із наступними змінами):

1) абзац сьомий статті 1 після слів «автор, підписувач» доповнити словами «створювач електронної печатки»;

2) частину першу статті 3 після слів «Про електронні комунікації» доповнити словами «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги»;

3) статтю 6 викласти в такій редакції:

«Стаття 6. Електронний підпис та електронна печатка

Для ідентифікації автора електронного документа може використовуватися електронний підпис.

Для підтвердження достовірності походження та цілісності електронного документа може використовуватися електронна печатка.

Накладанням електронного підпису та/або електронної печатки завершується створення електронного документа.

У разі створення електронного документа з використанням більш як одного електронного підпису та/або більш як однієї електронної печатки його створення завершується накладанням електронного підпису або електронної печатки останнім підписувачем чи створювачем електронної печатки відповідно до технології створення такого електронного документа.

Суб’єкти електронного документообігу використовують електронні підписи та електронні печатки у випадках, встановлених законодавством, або за домовленістю між відповідними суб’єктами.

Порядок використання електронного підпису у банківській системі України та на ринках небанківських фінансових послуг, державне регулювання та нагляд за діяльністю на яких здійснює Національний банк України, а також при наданні платіжних послуг визначається Національним банком України.

Порядок використання електронного підпису учасниками ринків капіталу та професійними учасниками організованих товарних ринків визначається Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку»;

4) у частині першій статті 7 слова «Закону України «Про електронні довірчі послуги»» замінити словами «Закону України «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги»»;

5) статтю 12 викласти в такій редакції:

«Стаття 12. Перевірка цілісності електронного документа

Перевірка цілісності електронного документа проводиться шляхом підтвердження удосконаленого або кваліфікованого електронного підпису чи печатки, а в разі накладання на електронний документ електронного підпису чи печатки іншого виду — із застосуванням інших засобів і методів захисту інформації з дотриманням вимог законодавства у сфері захисту інформації»;

6) у статті 13:

частину п’яту викласти в такій редакції:

«Суб’єкти електронного документообігу можуть забезпечувати додержання вимог щодо збереження електронних документів з накладеними на них електронними підписами чи печатками шляхом використання електронної довірчої послуги зберігання електронних підписів, печаток, електронних позначок часу та сертифікатів, пов’язаних з цими послугами, відповідно до Закону України «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги»»;

доповнити частиную шостою такого змісту:

«Створення архівів електронних документів, подання електронних документів до архівних установ України та їх зберігання в таких установах здійснюються у порядку, визначеному законодавством».

34. Частину четверту статті 25 Закону України «Про землеустрій» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 36, ст. 282; 2015 р., № 31, ст. 293; із змінами, внесеними Законом України від 28 квітня 2021 року № 1423-IX) викласти в такій редакції:

«Відповідність документації із землеустрою положенням нормативно-правових актів, норм і правил у сфері землеустрою засвідчується сертифікованим інженером-землепорядником, який відповідає за якість робіт із землеустрою:

у паперовій формі — підписом та особистою печаткою;

в електронній формі — накладанням кваліфікованого електронного підпису відповідно до вимог Закону України «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги»».

35. Частиною третьою статті 7 Закону України «Про оцінку земель» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 15, ст. 229; 2013 р., № 40, ст. 534; 2019 р., № 46, ст. 295; із змінами, внесеними Законом України від 28 квітня 2021 року № 1423-IX) викласти в такій редакції:

«Розробниками технічної документації з бонітування ґрунтів, економічної оцінки земель та нормативної грошової оцінки земельних ділянок є особи, які згідно із Законом України «Про землеустрій» мають право на здійснення діяльності у сфері землеустрою. Відповідність технічної документації з бонітування ґрунтів, економічної оцінки земель та нормативної грошової оцінки земельних ділянок положенням нормативно-технічних документів, норм і правил засвідчується сертифікованим інженером-землепорядником:

у паперовій формі — підписом та особистою печаткою;

в електронній формі — накладанням кваліфікованого електронного підпису відповідно до вимог Закону України «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги»».

36. Абзац другий частини шостої статті 12 Закону України «Про Центральну виборчу комісію» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 36, ст. 448; 2020 р., № 36, ст. 273) викласти в такій редакції:

«У разі проведення засідання Комісії з використанням технічних засобів рішення Комісії можуть оформлюватися та підписуватися з дотриманням вимог законів України «Про електронні документи та електронний документообіг» та «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги»».

37. У Законі України «Про державну підтримку сільського господарства України» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 49, ст. 527 із наступними змінами):

1) в абзаці шостому пункту 2² 1 статті 2² слова «Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах» замінити словами «Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах»;

2) в абзаці сьомому пункту 16¹ 4 статті 16¹ слова «законів щодо електронного підпису та електронного документообігу» замінити словами «законів України «Про електронні документи та електронний документообіг» та «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги»».

38. Частину четверту статті 8 Закону України «Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 26, ст. 347; 2020 р., № 42, ст. 349; із змінами, внесеними законами України від 16 грудня 2020 року № 1089-IX та від 16 листопада 2021 року № 1882-IX) викласти в такій редакції:

«Державні інформаційні ресурси та інформація з обмеженим доступом, вимога щодо захисту якої встановлена законом, крім державної таємниці, службової інформації та інформації з державних і єдиних реєстрів, створення та забезпечення функціонування яких визначені законом, можуть оброблятися в системі без застосування комплексної системи захисту інформації у разі виконання всіх таких умов:

підтвердження відповідності системи управління інформаційною безпекою за результатами процедури з оцінки відповідності національним стандартам України щодо систем управління інформаційною безпекою, яка проведена органом з оцінки відповідності, акредитованим національним органом України з акредитації чи національним органом з акредитації іноземної держави, якщо і національний орган України з акредитації, і національний орган з акредитації іноземної держави є членами міжнародної або регіональної організації з акредитації та/або уклали з такою організацією угоду про взаємне визнання щодо оцінки відповідності;

використання для захисту інформації в системі засобів криптографічного захисту інформації, які мають позитивний експертний висновок за результатами державної експертизи у сфері криптографічного захисту інформації або документ про відповідність, виданий за результатами сертифікації таких засобів відповідно до Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності»;

жодний з елементів системи не розташований, а власник такої системи або його офіційний представник не є юридичною особою (її представником), зареєстрованою на територіях України, на яких органи державної влади України тимчасово не здійснюють своїх повноважень, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, на території держави, щодо якої застосовані санкції відповідно до Закону України «Про санкції», або на території держави, яка входить до митного союзу з такими державами;

власник системи або його представник, який надає послуги з використанням системи, елементи якої розміщуються поза межами України, є юридичною особою, зареєстрованою в Україні, або має свого офіційного представника в Україні; виконання особливих вимог, встановлених Кабінетом Міністрів України до забезпечення захисту інформації в системах залежно від категорії державних інформаційних ресурсів або інформації з обмеженим доступом, вимога щодо захисту якої встановлена законом, що обробляються».

39. У частині п’ятій статті 3 Закону України «Про особливості державного регулювання діяльності суб’єктів підприємницької діяльності, пов’язаної з реалізацією та експортом лісоматеріалів» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 2-3, ст. 34; 2015 р., № 31, ст. 291; 2018 р., № 41, ст. 320) слова «засвідчених електронним цифровим підписом» замінити словами «на які накладено електронний підпис відповідно до вимог Закону України «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги»».

40. У частині другій статті 45¹ Закону України «Про карантин рослин» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 19-20, ст. 167; 2018 р., № 41, ст. 320) слова «засвідчені електронним цифровим підписом» замінити словами «на які накладено електронний підпис відповідно до вимог Закону України «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги»».

41. У частині другій статті 93 Закону України «Про ветеринарну медицину» (Відомості Верховної Ради України, 2007 р., № 5-6, ст. 53; 2018 р., № 41, ст. 320) слова «засвідчені електронним цифровим підписом» замінити словами «на які накладено електронний підпис відповідно до вимог Закону України «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги»».

42. У част

ДОКУМЕНТИ

рівника органу ведення Реєстру відповідно до вимог Закону України «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги»;

чверте речення частини одинадятої викласти в такій редакції: «Повідомлення в електронній формі надсилається на зазначену заявником адресу електронної пошти з накладанням кваліфікованого електронного підпису керівника органу ведення Реєстру відповідно до вимог Закону України «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги»;

3) у частині першій статті 20¹ слова «за підписом, прирівняним до власноручного підпису відповідно до Закону України «Про електронні довірчі послуги» замінити словами «з накладанням кваліфікованого електронного підпису відповідно до вимог Закону України «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги»;

4) у статті 21: у частині четвертій слова «за підписом, прирівняним до власноручного підпису відповідно до Закону України «Про електронні довірчі послуги» замінити словами «з накладанням кваліфікованого електронного підпису відповідно до вимог Закону України «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги»;

абзац другий частини п'ятої викласти в такій редакції: «Відповідь в електронній формі надсилається на зазначену виборцем адресу електронної пошти з накладанням кваліфікованого електронного підпису керівника органу ведення Реєстру відповідно до вимог Закону України «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги»;

5) в абзаці другому частини чотирнадцятої статті 22 слова «за підписом, прирівняним до власноручного підпису відповідно до Закону України «Про електронні довірчі послуги» замінити словами «з накладанням кваліфікованого електронного підпису відповідно до вимог Закону України «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги»;

47. У Законі України «Про регулювання містобудівної діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 34, ст. 343 із наступними змінами):

1) у пункті 2, абзацах сьомому, восьмому, дванадцятому і чотирнадцятому пункту 6 частини першої статті 22² слова «Закону України «Про електронні довірчі послуги» замінити словами «вимог законів України «Про електронні документи та електронний документообіг» та «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги»;

2) в абзацах шостому, сьомому, тринадцятому і шістнадцятому пункту 1 частини першої статті 22³ слова «Закону України «Про електронні довірчі послуги» замінити словами «вимог законів України «Про електронні документи та електронний документообіг» та «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги»;

3) в абзаці другому частини другої статті 30, частині сьомій статті 31, абзаці третьому частини третьої статті 39³ слова «Закону України «Про електронні довірчі послуги» замінити словами «вимог законів України «Про електронні документи та електронний документообіг» та «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги»;

48. У Законі України «Про Державний земельний кадастр» (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 8, ст. 61 із наступними змінами):

1) абзац п'ятий частини першої статті 22 викласти в такій редакції: «Документація із землеустрою, технічна документація з оцінки земель в електронній формі засвідчуються сертифікованим інженером-землевпорядником шляхом накладання кваліфікованого електронного підпису відповідно до вимог Закону України «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги»;

2) в абзаці другому частини третьої статті 36 слова «кваліфікованого електронного цифрового підпису чи іншого альтернативного засобу ідентифікації особи» замінити словами «кваліфікованого електронного підпису або засобу електронної ідентифікації з високим рівнем довіри відповідно до вимог Закону України «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги»;

3) в абзацах третьому і четвертому частини другої статті 38 слова «кваліфікованого електронного підпису» замінити словами «кваліфікованого електронного підпису або засобу електронної ідентифікації з високим рівнем довіри відповідно до вимог Закону України «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги»;

49. У частині третій статті 35¹ Закону України «Про рибне господарство, промислове рибальство та охорону водних біоресурсів» (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 17, ст. 155; 2018 р., № 41, ст. 320) слова «засвідчених електронним цифровим підписом» замінити словами «на які накладено електронний підпис відповідно до вимог Закону України «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги».

50. У частині третій статті 57 Закону України «Про інститути спільного інвестування» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 29, ст. 337) слова «з використанням електронного цифрового підпису» замінити словами «в електронній формі з використанням електронного підпису відповідно до вимог законів України «Про електронні документи та електронний документообіг» та «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги»;

51. Частину дев'яту статті 12 Закону України «Про адміністративні послуги» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 32, ст. 409; 2016 р., № 3, ст. 30; із змінами, внесеними Законом України від 3 листопада 2020 року № 943-IX) доповнити пунктом 6 такого змісту:

«б) реєстрація користувачів засобів електронної ідентифікації та підписувачів згідно із законодавством у сферах електронної ідентифікації та електронних довірчих послуг у разі укладення відповідних договорів з надавачами послуг електронної ідентифікації та надавачами електронних довірчих послуг».

52. У частині першій статті 27 Закону України «Про депозитарну систему України» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 39, ст. 517) слова «електронний цифровий підпис відповідно до законодавства» замінити словами «електронний підпис або засоби електронної ідентифікації, що мають високий або середній рівень довіри, відповідно до вимог законів України «Про електронні документи та електронний документообіг» та «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги»;

53. У частині чотирнадцятій статті 20 Закону України «Про насіння і садивний матеріал» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 42, ст. 585; 2016 р., № 4, ст. 39; 2018 р., № 41, ст. 320) слова «засвідчених електронним цифровим підписом» замінити словами «на які накладено електронний підпис відповідно до вимог Закону України «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги»;

54. У Законі України «Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 51, ст. 716 із наступними змінами):

1) у статті 3: у пункті 1 частини першої слова «законом» замінити словом «законодавством»; частину другу викласти в такій редакції:

«2. Інші терміни вживаються в цьому Законі у таких значеннях: терміни «батьки», «усиновлювачі», «опікуни», «піклувальники», «інші представники» — у значеннях, наведених у Сімейному та Цивільному кодексах України; терміни «третя особа», «об'єкти персональних даних», «знеособлення персональних даних», «персональні дані», «інформація», «безпека інформації», «інформація з обмеженим доступом», «кваліфікований електронний підпис», «засіб кваліфікованого електронного підпису», «електронні довірчі послуги» — у значеннях, наведених у законах України «Про захист персональних даних», «Про інформацію», «Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах», «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги»;

терміни «суб'єкт авіаційної діяльності», «експлуатант», «екіпаж повітряного судна», «командир повітряного судна» — у значеннях, наведених у Повітряному кодексі України;

терміни «клієнт», «належна перевірка» — у значеннях, наведених у Законі України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення»;

2) пункт 11 частини другої статті 6 викласти в такій редакції:

«11) надає у встановленому законодавством порядку засоби кваліфікованого електронного підпису, а також здійснює їх технічну підтримку та обслуговування»;

3) статтю 11 після частини четвертої доповнити новою частиною такого змісту:

«5. Інформація, відомості або інші персональні дані про особу, що містяться в Реєстрі, верифікуються:

за електронними запитами органів державної влади, органів місцевого самоврядування, юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців, осіб, які провадять незалежну професійну діяльність, передаваними до Реєстру у процесі електронної взаємодії за допомогою інтегрованої системи електронної ідентифікації з метою перевірки чи використання відомостей про осіб, які звертаються до них, за умови що відповідні органи державної влади, органи місцевого самоврядування, юридичні особи, фізичні особи — підприємці, особи, які провадять незалежну професійну діяльність, мають право на отримання такої інформації про особу згідно із законом;

за електронними запитами суб'єктів первинного фінансового моніторингу з метою виконання покладених на них законом завдань щодо надання інформації, що стосується здійснення належної перевірки клієнтів, переданими до Реєстру у процесі електронної взаємодії за допомогою інтегрованої системи електронної ідентифікації».

У зв'язку з цим частини п'яту — восьму вважати відповідно частинами шостою — дев'ятою;

4) абзац перший частини дев'ятої статті 21 викласти в такій редакції:

«9. До безконтактного електронного носія, що міститься у паспорті громадянина України, який досяг 14-річного віку, вносяться засоби кваліфікованого електронного

підпису в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України. Зазначеним порядком також встановлюються особливості надання та одержання кваліфікованих електронних довірчих послуг особами від 14 до 18 років».

55. У Законі України «Про Державну службу спеціального зв'язку та захисту інформації України» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 25, ст. 890 із наступними змінами):

1) статтю 3 викласти в такій редакції: «**Стаття 3.** Основні завдання Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України

1. Основними завданнями Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України є:

формування та реалізація державної політики у сферах криптографічного та технічного захисту інформації, кіберзахисту, поштового зв'язку спеціального призначення, урядового фельд'єгерського зв'язку, захисту державних інформаційних ресурсів та інформації, вимога щодо захисту якої встановлена законом, в інформаційних, електронних комунікаційних та інформаційно-комунікаційних системах (далі — інформаційно-комунікаційні системи) і на об'єктах інформаційної діяльності, а також у сферах використання державних інформаційних ресурсів у частині захисту інформації, протидії технічним розвідкам, функціонування, безпеки та розвитку державної системи урядового зв'язку, Національної системи конфіденційного зв'язку, активної протидії агресії у кіберпросторі;

участь у формуванні та реалізації державної політики у сферах електронного документообігу в інформаційно-комунікаційних системах, в яких обробляються службова інформація та державна таємниця (в частині захисту інформації державних органів та органів місцевого самоврядування), захисту критичної інформаційної інфраструктури;

забезпечення у встановленому порядку та в межах компетенції діяльності суб'єктів, які безпосередньо здійснюють боротьбу з тероризмом;

реалізація державної політики щодо захисту критичної технологічної інформації, кіберзахисту об'єктів критичної інформаційної інфраструктури, здійснення державного контролю в цих сферах;

визначення вимог до захисту критичної технологічної інформації, формування загальних вимог до кіберзахисту об'єктів критичної інфраструктури, ведення переліку об'єктів критичної інформаційної інфраструктури, здійснення заходів щодо його оновлення та актуалізації;

здійснення контролю за дотриманням вимог законодавства у сферах електронної ідентифікації, електронних довірчих послуг, захисту критичної інформаційної інфраструктури;

створення та забезпечення функціонування системи активної протидії агресії у кіберпросторі;

створення та забезпечення функціонування Центру активної протидії агресії у кіберпросторі;

виконання інших завдань, передбачених законодавством у сфері забезпечення кібербезпеки та кіберзахисту»;

2) у частині першій статті 14:

пункт 2 викласти в такій редакції:

«2) участь у формуванні та реалізації державної політики у сферах електронного документообігу в інформаційно-комунікаційних системах, в яких обробляються службова інформація та державна таємниця (в частині захисту інформації державних органів та органів місцевого самоврядування), здійснення контролю за дотриманням вимог законодавства у сферах електронної ідентифікації, електронних довірчих послуг»;

абзац третій пункту 29 виключити;

пункт 36 виключити;

пункти 37 і 43 викласти в такій редакції:

«37) встановлення порядку надання та використання послуг електронної ідентифікації та електронних довірчих послуг, які використовуються в інформаційно-комунікаційних системах, в яких обробляються службова інформація та державна таємниця»;

«43) погодження проектів (завдань) створення та розвитку інформаційно-комунікаційних систем, систем спеціального зв'язку, систем електронного документообігу (в частині захисту інформації), в яких обробляються державні інформаційні ресурси та інформація, вимога щодо захисту якої встановлена законом, організація проведення їх експертної оцінки»;

доповнити пунктом 95 такого змісту:

«95) здійснення інших повноважень, визначених законом, у сферах електронної ідентифікації та електронних довірчих послуг, які використовуються в інформаційно-комунікаційних системах, в яких обробляються службова інформація та державна таємниця»;

3) у частині першій статті 15:

абзац четвертий пункту 5 виключити;

доповнити пунктом 5¹ такого змісту:

«5¹) проводити позапланові перевірки:

надавачів послуг електронної ідентифікації, що реалізують схеми електронної ідентифікації, та їхніх відокремлених пунктів реєстрації щодо дотримання вимог законодавства у сфері електронної ідентифікації;

надавачів електронних довірчих послуг, їхніх відокремлених пунктів реєстрації, засвідчувального центру, центрального засвідчувального органу щодо дотримання вимог законодавства у сфері електронних довірчих послуг»;

у пункті 19 слова «у сфері електронних довірчих послуг» замінити словами «у сферах електронної ідентифікації та електронних довірчих послуг».

56. У пункті 8 частини першої статті 7 Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 23, ст. 158; 2019 р., № 42, ст. 233) слова «(крім послуг електронного цифрового підпису)» замінити словами «(крім електронних довірчих послуг та електронної ідентифікації)».

57. У Законі України «Про електронну комерцію» (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 45, ст. 410; із змінами, внесеними Законом України від 30 червня 2021 року № 1591-IX):

1) у частині першій і другій статті 2 слова «Про електронні довірчі послуги» замінити словами «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги»;

2) у частині другій статті 3 слова «Про електронний цифровий підпис» замінити словами «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги»;

3) абзац другий частини першої статті 12 викласти в такій редакції: «електронного підпису відповідно до вимог законів України «Про електронні документи та електронний документообіг» та «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги», за умови використання засобу електронного підпису усіма сторонами електронного правочину».

58. У Законі України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 1, ст. 9 із наступними змінами):

1) у статті 12:

частину четверту доповнити абзацом другим такого змісту:

«Програмне забезпечення Державного реєстру прав повинно забезпечувати проведення реєстраційних дій виключно з використанням кваліфікованого електронного підпису»;

у частині сьомій слова «Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах» замінити словами «Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах»;

у частині восьмій слово «аутентифікації» замінити словом «автентифікації»;

2) абзац шостий частини першої статті 20 викласти в такій редакції:

«Заява на проведення реєстраційних дій в електронній формі подається заявником з накладанням кваліфікованого електронного підпису відповідно до вимог Закону України «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги»;

3) у частині четвертій статті 31¹ слово «інформаційно-телекомунікаційними» замінити словом «інформаційно-комунікаційними»;

4) у статті 32:

в абзаці першому частини другої слова «електронного цифрового підпису чи іншого альтернативного засобу ідентифікації особи» замінити словами «кваліфікованого електронного підпису або удосконаленого електронного підпису, що базується на кваліфікованому сертифікаті електронного підпису, або засобів електронної ідентифікації, що мають високий або середній рівень довіри, відповідно до вимог законів України «Про електронні документи та електронний документообіг» та «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги»;

у першому реченні абзацу першого частини третьої слова «електронного цифрового підпису» замінити словами «кваліфікованого електронного підпису відповідно до вимог Закону України «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги»;

59. У Законі України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 2, ст. 17 із наступними змінами):

1) у статті 7:

у частині третій:

пункт 3 викласти в такій редакції:

«3) ідентифікацію заявників, які подають документи для державної реєстрації в електронній формі з використанням кваліфікованого електронного підпису або удосконаленого електронного підпису, що базується на кваліфікованому сертифікаті

електронного підпису, або засобів електронної ідентифікації, що мають високий або середній рівень довіри, відповідно до вимог законів України «Про електронні документи та електронний документообіг» та «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги»;

доповнити пунктом 3¹ такого змісту:

«3¹) проведення реєстраційних дій виключно з використанням кваліфікованого електронного підпису»;

у частині шостій слово «аутентифікації» замінити словом «автентифікації»;

2) у пункті 4¹ частини першої статті 8 слова «засобами телекомунікаційного зв'язку» замінити словами «засобами електронних комунікацій».

60. Частину третю статті 4 Закону України «Про виконавче провадження» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 30, ст. 542; 2017 р., № 48, ст. 436) викласти в такій редакції:

«3. Виконавчий документ може бути видано у формі електронного документа, на який накладено кваліфікований електронний підпис відповідно до законів України «Про електронні документи та електронний документообіг» та «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги».

61. У першому реченні частини першої статті 39 Закону України «Про ринок електричної енергії» (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 27-28, ст. 312) слова «з використанням електронного документообігу та електронного цифрового підпису» замінити словами «з дотриманням вимог законів України «Про електронні документи та електронний документообіг» та «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги».

62. В абзаці другому частини четвертої статті 42, частині восьмій статті 54, абзаці другому частини шостої та четвертому реченні частини восьмої статті 57, підпункті 3 пункту 3 розділу X «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про державний контроль за дотриманням законодавства про харчові продукти, корми, побічні продукти тваринного походження, здоров'я та благополуччя тварин» (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 31, ст. 343; 2018 р., № 41, ст. 320; 2020 р., № 28, ст. 188) слова «засвідченого електронним цифровим підписом» замінити словами «на який накладено електронний підпис відповідно до вимог Закону України «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги».

63. В абзаці другому частини першої статті 13 Закону України «Про енергетичну ефективність будівель» (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 33, ст. 359; 2019 р., № 51, ст. 377) слова «Закону України «Про електронні довірчі послуги» замінити словами «вимог законів України «Про електронні документи та електронний документообіг» та «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги».

64. У Законі України «Про електронні довірчі послуги» (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 45, ст. 400 із наступними змінами):

1) назву і преамбулу викласти в такій редакції:

«Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги

Цей Закон визначає правові та організаційні засади електронної ідентифікації та надання електронних довірчих послуг, права та обов'язки суб'єктів відносно у сферах електронної ідентифікації та електронних довірчих послуг, порядок здійснення державного контролю за дотриманням вимог законодавства у сферах електронної ідентифікації та електронних довірчих послуг»;

2) статтю 1 викласти в такій редакції:

«Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

1) автентифікація — електронний процес, що дає змогу підтвердити електронну ідентифікацію фізичної, юридичної особи, інформаційної або інформаційно-комунікаційної системи та/або походження та цілісності електронних даних;

2) багатوافакторна автентифікація — автентифікація з використанням двох або більше факторів автентифікації, що належать до різних груп факторів автентифікації;

3) блокування сертифіката відкритого ключа — тимчасове зупинення чинності сертифіката відкритого ключа;

4) веб-сайт — сукупність програмних засобів, розміщених за унікальною адресою в обчислювальній мережі, у тому числі в мережі Інтернет, разом з інформаційними ресурсами, що перебувають у розпорядженні певних суб'єктів і забезпечують доступ юридичних та фізичних осіб до цих інформаційних ресурсів та інших інформаційних послуг через обчислювальну мережу;

5) відкритий ключ (дані для підтвердження електронного підпису чи електронної печатки) — дані, що використовуються для підтвердження електронного підпису чи електронної печатки;

6) відокремлений пункт реєстрації — представництво (філія, підрозділ, територіальний орган) надавача послуг електронної ідентифікації, надавача електронних довірчих послуг або юридична чи фізична особа, у тому числі нотаріус, які на підставі наказу надавача послуг електронної ідентифікації, надавача електронних довірчих послуг (його керівника) або договору, укладеного з ним, здійснюють реєстрацію користувачів засобів електронної ідентифікації чи підписувачів з дотриманням вимог законодавства у сферах електронної ідентифікації, електронних довірчих послуг та захисту інформації;

7) гаманець з цифровою ідентифікацією — засіб ідентифікації, що дає змогу користувачу надавати на запит третім осіб інформацію про ідентифікаційні дані, здійснювати електронну ідентифікацію та автентифікацію для надання послуги, створювати кваліфікований електронний підписи та/або печатки та повинен відповідати вимогам статті 15¹ цього Закону;

8) довірчий список — перелік кваліфікованих надавачів електронних довірчих послуг з інформацією про них та про кваліфіковані електронні довірчі послуги, які вони надають;

9) документована інформація — документи, на підставі яких користувачам електронних довірчих послуг надавалися електронні довірчі послуги, у тому числі на підставі яких були сформовані, блоковані, поновлені, скасовані кваліфіковані сертифікати відкритих ключів, усі сформовані кваліфіковані сертифікати відкритих ключів, а також реєстри сформованих кваліфікованих сертифікатів відкритих ключів;

10) електронна довірча послуга — електронна послуга, що надається для забезпечення електронної взаємодії двох або більше суб'єктів, які довіряють надавачу електронних довірчих послуг щодо надання такої послуги;

ДОКУМЕНТИ

послуг, заснованих на інноваційних технологіях, з використанням схем, засобів і технологій електронної ідентифікації та електронних довірчих послуг;

здійснення державного регулювання у сфері електронної ідентифікації у банківській системі України та на ринках небанківських фінансових послуг, державне регулювання та нагляд за діяльністю на яких здійснює Національний банк України, а також при наданні платіжних послуг;

здійснення інших повноважень, визначених законом, у сферах електронної ідентифікації та електронних довірчих послуг у банківській системі України та на ринках небанківських фінансових послуг, державне регулювання та нагляд за діяльністю на яких здійснює Національний банк України, а також при наданні платіжних послуг.

4. Засвідчувальний центр під час надання електронних довірчих послуг зобов'язаний виконувати вимоги, встановлені для кваліфікованих надавачів електронних довірчих послуг, внесених до Довірного списку на підставі рішення засвідчувального центру.

5. Програмно-технічний комплекс засвідчувального центру, що використовується ним для надання електронних довірчих послуг, повинен відповідати вимогам, встановленим для програмно-технічних комплексів кваліфікованих надавачів електронних довірчих послуг, внесених до Довірного списку на підставі рішення засвідчувального центру.

6. Організаційно-методологічні, технічні та технологічні умови діяльності засвідчувального центру під час надання ним кваліфікованих електронних довірчих послуг, порядок взаємодії кваліфікованих надавачів електронних довірчих послуг із засвідчувальним центром у процесі надання ним кваліфікованих електронних довірчих послуг встановлюються регламентом роботи засвідчувального центру. Регламент роботи засвідчувального центру затверджується Національним банком України.

7. Національний банк України веде рахунки банків — кваліфікованих надавачів електронних довірчих послуг, засвідчувального центру, кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг, створеного Національним банком України, призначених для збереження коштів для забезпечення відшкодування шкоди, яка може бути заподіяна внаслідок неналежного виконання зобов'язань банком, який є кваліфікованим надавачем електронних довірчих послуг, засвідчувальним центром»;

13) статтю 10 виключити;

14) статтю 11 викласти в такій редакції:

«Стаття 11. Суб'єкти відносин у сферах електронної ідентифікації та електронних довірчих послуг

1. Суб'єктами відносин у сфері електронної ідентифікації є:

користувачі послуг електронної ідентифікації;

надавачі послуг електронної ідентифікації;

власники (держателі) інформаційних та інформаційно-комунікаційних систем;

центральный орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах електронної ідентифікації та електронних довірчих послуг;

контролюючий орган;

Національний банк України.

2. Суб'єктами відносин у сфері електронних довірчих послуг є:

користувачі електронних довірчих послуг;

надавачі електронних довірчих послуг;

власники (держателі) інформаційних та інформаційно-комунікаційних систем;

держателі публічних електронних реєстрів;

органи з оцінки відповідності;

засвідчувальний центр;

центральный засвідчувальний орган;

контролюючий орган»;

15) доповнити статтями 11¹ і 11² такого змісту:

«Стаття 11¹. Права та обов'язки користувачів послуг електронної ідентифікації

1. Користувачі послуг електронної ідентифікації мають право на:

отримання послуг електронної ідентифікації;

вільний вибір засобів електронної ідентифікації з відповідним рівнем довіри для отримання електронних послуг;

одноосібний контроль над використанням гаманця цифрової ідентифікації та своїх даних;

вільне використання результатів отриманих послуг електронної ідентифікації з урахуванням обмежень, встановлених законодавством та надавачами послуг електронної ідентифікації;

оскарження у судовому порядку дій чи бездіяльності надавачів послуг електронної ідентифікації та органів, що здійснюють державне регулювання у сфері електронної ідентифікації;

відшкодування завданої їм шкоди та захист своїх прав і законних інтересів.

2. Користувачі послуг електронної ідентифікації зобов'язані:

забезпечувати конфіденційність та неможливість несанкціонованого доступу інших осіб до засобу електронної ідентифікації;

невідкладно повідомляти надавача послуг електронної ідентифікації про підозру або факт компрометації засобу електронної ідентифікації;

надавати достовірну інформацію, необхідну для отримання послуг електронної ідентифікації;

своєчасно надавати надавачу послуг електронної ідентифікації інформацію про зміну ідентифікаційних даних, які містять засіб електронної ідентифікації;

не використовувати засіб електронної ідентифікації у разі його компрометації.

3. Захист прав користувачів послуг електронної ідентифікації, а також механізм реалізації захисту цих прав регулюються цим Законом та Законом України «Про захист прав споживачів».

Стаття 11². Права та обов'язки надавачів послуг електронної ідентифікації

1. Надавачі послуг електронної ідентифікації мають право:

надавати послуги електронної ідентифікації з дотриманням вимог законодавства у сфері електронної ідентифікації;

отримувати документи та/або електронні дані, необхідні для ідентифікації особи, ідентифікаційні дані якої міститимуться у засобі електронної ідентифікації;

звертатися із запитом до компетентних державних органів для перевірки та підтвердження ідентифікаційних даних особи, які міститимуться у засобі електронної ідентифікації;

проводити під час видачі засобів електронної ідентифікації перевірку інформації про осіб, яким видаються такі засоби, з використанням відомостей інформаційних ресурсів єдиної інформаційної системи Міністерства внутрішніх справ України (відомостей, що містяться в Єдиному державному демографічному реєстрі, та відомостей щодо викрадених (втрачених) документів — за зверненнями громадян), Державного реєстру фізичних осіб — платників податків, Державного реєстру актів цивільного стану громадян, Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань, а також інформації з інших публічних електронних реєстрів відповідно до Закону України «Про публічні електронні реєстри», отриманих у процесі електронної взаємодії за допомогою інтегрованої системи електронної ідентифікації в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України;

отримувати консультації від центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах електронної ідентифікації та електронних довірчих послуг, щодо включення схем електронної ідентифікації, які вони реалізують, до переліку схем електронної ідентифікації.

2. Якщо надання певної послуги електронної ідентифікації належить до встановлених законодавством обов'язків надавача послуг електронної ідентифікації, він не має права відмовити у наданні такої послуги з підстав, не передбачених законом.

3. Надавачі послуг електронної ідентифікації зобов'язані забезпечувати:

відповідність засобів електронної ідентифікації встановленим для них рівням довіри;

захист персональних даних користувачів послуг електронної ідентифікації відповідно до вимог Закону України «Про захист персональних даних»;

створення та функціонування свого веб-сайту; захист інформації в інформаційно-комунікаційній системі, що використовується для надання послуг електронної ідентифікації, відповідно до вимог законодавства у сфері захисту інформації;

здійснення ідентифікації фізичних, юридичних осіб або уповноважених представників юридичних осіб під час надання послуг електронної ідентифікації; внесення ідентифікаційних даних користувача послуг електронної ідентифікації до відповідного засобу електронної ідентифікації;

вжиття відповідних організаційних і технічних заходів з управління ризиками, пов'язаними з безпекою послуг електронної ідентифікації;

інформування контролюючого органу та, в разі необхідності, органу з питань захисту персональних даних про порушення конфіденційності та/або цілісності інформації, що впливають на надання послуг електронної ідентифікації або стосуються персональних даних користувачів послуг електронної ідентифікації, без необґрунтованої затримки, не пізніше 24 годин з моменту, коли їм стало відомо про таке порушення;

інформування користувачів послуг електронної ідентифікації про порушення конфіденційності та/або цілісності інформації, що впливають на надання їм послуг електронної ідентифікації або стосуються їхніх персональних даних, без необґрунтова-

ної затримки, не пізніше двох годин з моменту, коли їм стало відомо про таке порушення;

неможливість використання засобу електронної ідентифікації, виданого таким надавачем послуг електронної ідентифікації, якщо йому стало відомо про компрометацію відповідного засобу електронної ідентифікації;

постійне зберігання документів та електронних даних, отриманих під час реєстрації користувачів засобів електронної ідентифікації.

4. Надавачі послуг електронної ідентифікації, що мають високий або середній рівень довіри, крім обов'язків, визначених частиною третьою цієї статті, зобов'язані також забезпечувати чітке та вичерпне повідомлення будь-якій особі, яка звернулася за отриманням послуги електронної ідентифікації, про умови використання такої послуги, в тому числі про будь-які обмеження у її використанні, до укладення договору про надання послуг електронної ідентифікації.

5. Вимоги до надавачів послуг електронної ідентифікації, їхніх відокремлених пунктів реєстрації, у тому числі вимоги щодо безпеки та захисту інформації, а також порядок перевірки їх дотримання, порядок інформування контролюючого органу та користувачів послуг електронної ідентифікації встановлюються Кабінетом Міністрів України»;

16) частину першу статті 12 доповнити абзацом сьомим такого змісту:

«вільне використання результатів отриманих електронних довірчих послуг з урахуванням обмежень, встановлених законодавством та надавачами електронних довірчих послуг»;

17) статтю 13 викласти в такій редакції:

«Стаття 13. Права та обов'язки надавачів електронних довірчих послуг

1. Надавачі електронних довірчих послуг мають право:

надавати електронні довірчі послуги з дотриманням вимог законодавства у сфері електронних довірчих послуг;

отримувати документи та/або електронні дані, необхідні для ідентифікації особи, ідентифікаційні дані якої міститимуться у сертифікаті відкритого ключа;

проводити під час формування та видачі кваліфікованих сертифікатів відкритих ключів перевірку інформації про осіб, яким видаються такі сертифікати, з використанням відомостей інформаційних ресурсів єдиної інформаційної системи Міністерства внутрішніх справ України (відомостей, що містяться в Єдиному державному демографічному реєстрі, та відомостей щодо викрадених (втрачених) документів за зверненнями громадян), Державного реєстру фізичних осіб — платників податків, Державного реєстру актів цивільного стану громадян, єдиної інформаційної системи Міністерства внутрішніх справ України (відомостей щодо викрадених (втрачених) документів — за зверненнями громадян), Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань, а також інформації з інших публічних електронних реєстрів відповідно до Закону України «Про публічні електронні реєстри», отриманих у процесі електронної взаємодії за допомогою інтегрованої системи електронної ідентифікації в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України;

отримувати консультації від центрального засвідчувального органу, контролюючого органу або засвідчувального центру з питань, пов'язаних з наданням електронних довірчих послуг;

звертатися до органів з оцінки відповідності для отримання документів про відповідність;

звертатися до центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру із заявами про формування кваліфікованих сертифікатів відкритих ключів, їх скасування, блокування або поновлення.

2. Кваліфікований надавач електронних довірчих послуг, крім прав, визначених частиною першою цієї статті, також мають право самостійно обирати в рамках кожної послуги, які саме стандарти вони будуть застосовувати для надання кваліфікованих електронних довірчих послуг, з переліку стандартів, визначеного Кабінетом Міністрів України.

3. Якщо надання певної електронної довірчої послуги належить до встановлених законодавством обов'язків надавача електронних довірчих послуг, він не має права відмовити у наданні такої послуги з підстав, не передбачених законом.

4. Надавачі електронних довірчих послуг зобов'язані забезпечувати:

захист персональних даних користувачів електронних довірчих послуг відповідно до вимог Закону України «Про захист персональних даних»;

функціонування інформаційно-комунікаційної системи та програмно-технічного комплексу, що використовуються для надання електронних довірчих послуг, та захист інформації, яка обробляється в них, відповідно до вимог законодавства у сфері електронних довірчих послуг;

створення та функціонування свого веб-сайту;

впровадження, підтримання в актуальному стані та публікацію на своєму веб-сайті відомостей з реєстру чинних, блокованих та скасованих сертифікатів відкритих ключів;

можливість цілодобового доступу до реєстру чинних, блокованих та скасованих сертифікатів відкритих ключів та до інформації про статус сертифікатів відкритих ключів через комунікаційні мережі загального користування;

цілодобовий прийом та перевірку заяв в електронній формі підписувачів та створювачів електронних печаток про скасування, блокування та поновлення їхніх сертифікатів відкритих ключів; прийом та перевірку заяв у паперовій формі підписувачів та створювачів електронних печаток про скасування, блокування та поновлення їхніх сертифікатів відкритих ключів протягом одного робочого дня після надходження заяви та згідно з режимом роботи надавача електронних довірчих послуг;

скасування, блокування та поновлення сертифікатів відкритих ключів відповідно до вимог цього Закону;

встановлення під час формування сертифіката відкритого ключа належності відкритого ключа та відповідного йому особистого ключа підписувачу чи створювачу електронної печатки;

внесення даних підписувача чи створювача електронної печатки до відповідного сертифіката відкритого ключа;

вжиття організаційних і технічних заходів з управління ризиками, пов'язаними з безпекою електронних довірчих послуг;

інформування контролюючого органу та, в разі необхідності, органу з питань захисту персональних даних про порушення конфіденційності та/або цілісності інформації, що впливають на надання електронних довірчих послуг або стосуються персональних даних користувачів електронних довірчих послуг, без необґрунтованої затримки, не пізніше ніж протягом 24 годин з моменту, коли їм стало відомо про таке порушення, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України;

інформування користувачів електронних довірчих послуг про порушення конфіденційності та/або цілісності інформації, що впливають на надання їм електронних довірчих послуг або стосуються їхніх персональних даних, без необґрунтованої затримки, але не пізніше двох годин з моменту, коли їм стало відомо про таке порушення, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України;

унеможливлення використання особистого ключа підписувача або створювача електронної печатки, якщо стало відомо про компрометацію такого особистого ключа та якщо особистий ключ підписувача або створювача електронної печатки зберігається у такого надавача електронних довірчих послуг у межах надання послуги створення, перевірки та підтвердження електронного підпису чи електронної печатки;

постійне зберігання всіх виданих сертифікатів відкритих ключів;

постійне зберігання всіх виданих сертифікатів відкритих ключів;

постійне зберігання документів та електронних даних, отриманих у зв'язку з наданням електронних довірчих послуг. Перелік зазначених документів встановлюється Кабінетом Міністрів України.

5. Кваліфікований надавач електронних довірчих послуг, крім обов'язків, визначених частиною четвертою цієї статті, зобов'язані також забезпечувати:

внесення коштів на поточний рахунок із спеціальним режимом використання у банку (рахунок в органі, що здійснює казначейське обслуговування бюджетних коштів, або рахунок у Національному банку України — для банків — кваліфікованих надавачів електронних довірчих послуг, кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг, створеного Національним банком України) для забезпечення відшкодування шкоди, яка може бути завдана користувачам електронних довірчих послуг чи третім особам внаслідок неналежного виконання кваліфікованим надавачем електронних довірчих послуг своїх зобов'язань, або страхування цивільно-правової відповідальності для забезпечення відшкодування такої шкоди у розмірі, визначеному частиною п'ятою статті 16 цього Закону;

відновлення розміру внеску на поточному рахунку із спеціальним режимом використання у банку (на рахунок в органі, що здійснює казначейське обслуговування бюджетних коштів) або на рахунок у Національному банку України — для банків — кваліфікованих надавачів електронних довірчих послуг, кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг, створеного Національним банком України, або розміру страхової суми, що встановлені частиною п'ятою статті 16 цього Закону, протягом трьох місяців у разі зміни розміру мінімальної заробітної плати або в разі відшкодування збитків, завданих користувачам електронних довірчих послуг чи третім особам внаслідок неналежного виконання своїх зобов'язань;

використання під час надання кваліфікованих електронних довірчих послуг виключно кваліфікованих сертифікатів відкритих ключів, сформованих центральною засвідчувальним органом чи засвідчувальним центром;

наймання працівників та, за потреби, виконання робіт субпідрядними організаціями, які володіють необхідними для надання електронних довірчих послуг знаннями,

досвідом і кваліфікацією, та застосування адміністративних і управлінських процедур, які відповідають національним або міжнародним стандартам;

чітке та вичерпне повідомлення будь-якій особі, яка звернулася за отриманням електронної довірчої послуги, про умови використання такої послуги, у тому числі про будь-які обмеження її використання, перед укладенням договору про надання електронних довірчих послуг;

інформування контролюючого органу та центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру про намір припинити свою діяльність та про зміни у наданні кваліфікованих електронних довірчих послуг протягом 48 годин з моменту настання таких змін;

передачу центральному засвідчувальному органу, засвідчувальному центру або іншому кваліфікованому надавачу електронних довірчих послуг документованої інформації в разі припинення діяльності з надання кваліфікованих електронних довірчих послуг;

приєднання до програмного інтерфейсу інформаційно-комунікаційної системи центрального засвідчувального органу з метою забезпечення інтеоперабельності, дослідження поточного стану, перспектив розвитку сфери електронних довірчих послуг та виконання інших повноважень, визначених статтями 7 та 7¹ цього Закону, у разі набуття таким надавачем електронних довірчих послуг статусу кваліфікованого на підставі рішення центрального засвідчувального органу.

6. Вимоги до надавачів електронних довірчих послуг (у тому числі вимоги з безпеки та захисту інформації та вимоги до працівників надавача електронних довірчих послуг) та їхніх відокремлених пунктів реєстрації, порядок перевірки їх дотримання встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Вимоги до надавачів електронних довірчих послуг та їхніх відокремлених пунктів реєстрації (у тому числі вимоги з безпеки та захисту інформації та вимоги до працівників надавача електронних довірчих послуг), які надають кваліфіковані електронні довірчі послуги у банківській системі України та на ринках небанківських фінансових послуг, державне регулювання та нагляд за діяльністю на яких здійснює Національний банк України, а також при наданні платіжних послуг, зобов'язані виконувати вимоги, встановлені Кабінетом Міністрів України та Національним банком України.

7. Перелік змін у наданні кваліфікованих електронних довірчих послуг, про які кваліфікований надавач зобов'язані поінформувати контролюючий орган та центральный засвідчувальний орган або засвідчувальний центр, встановлюються Кабінетом Міністрів України»;

18) статті 14 і 15 викласти в такій редакції:

«Стаття 14. Електронна ідентифікація

1. Електронна ідентифікація здійснюється з використанням засобів електронної ідентифікації та процедури автентифікації відповідно до схем електронної ідентифікації.

2. Відповідність засобів електронної ідентифікації (крім засобів, визначених абзацом першим частини третьої статті 15 цього Закону) низькому, середньому або високому рівню довіри визначається за результатами проведення процедур оцінки відповідності з урахуванням частини четвертої статті 15 цього Закону, а також відповідно до вимог Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності».

3. Власники (держателі) інформаційних та інформаційно-комунікаційних систем, з використанням систем яких надаються електронні довірчі послуги, здійснюють відповідальність у отримання електронних даних та володільцями інформації в яких є органи державної влади, органи влади Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування, інші юридичні особи публічного права, за результатами оцінки ризиків і наслідків неправомірного використання чи підробки ідентифікаційних даних користувачів послуг електронної ідентифікації використовують для здійснення автентифікації в зазначених системах засоби електронної ідентифікації з середнім або високим рівнем довіри. Власники (держателі) інформаційних та інформаційно-комунікаційних систем, з використанням систем яких надаються електронні довірчі послуги, здійснюють відповідальність у отримання електронних даних та володільцями інформації в яких є органи державної влади, органи влади Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування, інші юридичні особи публічного права, при виборі засобів електронної ідентифікації з середнім або високим рівнем довіри здійснюють оцінку ризиків і наслідків неправомірного використання чи підробки ідентифікаційних даних користувачів послуг електронної ідентифікації у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

4. Власники (держателі) інформаційних та інформаційно-комунікаційних систем, за допомогою яких надаються електронні послуги, здійснюють відповідальність у отримання електронних даних та володільцями інформації в яких є органи державної влади, органи влади Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування, інші юридичні особи публічного права, що забезпечують здійснення автентифікації в зазначених системах, зобов'язані:

забезпечувати захист інформації в інформаційній чи інформаційно-комунікаційній системі відповідно до вимог законодавства;

здійснювати заходи з оцінки ризиків відповідно до законодавства;

інформувати контролюючий орган про надання електронних послуг з використанням засобів електронної ідентифікації у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України;

інформувати контролюючий орган про встановлення факту несанкціонованого доступу до інформації під час надання електронних послуг з використанням засобів електронної ідентифікації без необґрунтованої затримки, не пізніше ніж протягом 24 годин з моменту, коли їм стало відомо про таке порушення.

Стаття 15. Рівні довіри до засобів та схем електронної ідентифікації

1. Схеми електронної ідентифікації повинні забезпечувати низький, середній та/або високий рівні довіри до засобів електронної ідентифікації, що видаються в рамках відповідних схем електронної ідентифікації.

2. Низький, середній та високий рівні довіри до засобів електронної ідентифікації повинні відповідати таким критеріям:

низький рівень довіри до засобів електронної ідентифікації стосується засобу електронної ідентифікації в контексті схеми електронної ідентифікації, який забезпечує обмежений ступінь довіри до заявлених або стверджуваних ідентифікаційних даних особи та описується з посиланням на пов'язані з ним технічні специфікації, стандарти і процедури, включаючи технічні засоби контролю, призначенням яких є зниження ризику неправомірного використання чи підробки ідентифікаційних даних;

середній рівень довіри до засобів електронної ідентифікації стосується засобу електронної ідентифікації в контексті схеми електронної ідентифікації, який забезпечує суттєвий ступінь довіри до заявлених або стверджуваних ідентифікаційних даних особи та описується з посиланням на пов'язані з ним технічні специфікації, стандарти і процедури, включаючи технічні засоби контролю, призначенням яких є застосування неправомірного використання чи підробки ідентифікаційних даних.

3. Використання кваліфікованих електронних підписів та печаток забезпечує високий рівень довіри до засобів електронної ідентифікації, з використанням яких створюються такі електронні підписи та печатки, а також до схем електронної ідентифікації, в рамках яких видаються відповідні засоби електронної ідентифікації.

Використання удосконалених електронних підписів та печаток, які базуються на кваліфікованих сертифікатах відкритих ключів, забезпечує середній рівень довіри до засобів електронної ідентифікації, з використанням яких створюються такі електронні підписи та печатки, а також до схем електронної ідентифікації, в рамках яких видаються відповідні засоби електронної ідентифікації.

4. Технічний регламент щодо вимог до засобів електронної ідентифікації в контексті схеми електронної ідентифікації та процедури, що застосовуються для визначення рівня довіри до засобів електронної ідентифікації, затверджується Кабінетом Міністрів України»;

19) розділ III доповнити статтями 15¹-15⁴ такого змісту:

«Стаття 15¹. Гаманці з цифровою ідентифікацією

1. Гаманці з цифровою ідентифікацією повинні випускатися згідно із схемою електронної ідентифікації відповідно до вимог, встановлених Кабінетом Міністрів України.

2. Підтвердження відповідності гаманців з цифровою ідентифікацією встановленим вимогам здійснюється органом з оцінки відповідності, акредитованим відповідно до законодавства у сфері акредитації, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

3. Центральный орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах електронної ідентифікації та електронних довірчих послуг, надає адміністративні послуги із включення гаманців з цифровою ідентифікацією до переліку схем електронної ідентифікації, гаманців з цифровою ідентифікацією, внесення змін до такого переліку.

ДОКУМЕНТИ

31) статтю 28 викласти в такій редакції:

«Стаття 28. Кваліфікована електронна довірча послуга із зберігання кваліфікованих електронних підписів, печаток та сертифікатів, пов'язаних з цими послугами

1. Кваліфікована електронна довірча послуга із зберігання кваліфікованих електронних підписів, печаток та сертифікатів, пов'язаних з цими послугами, забезпечує зберігання раніше створених кваліфікованих електронних підписів чи печаток та сформованих сертифікатів, пов'язаних з цими послугами, протягом строку, визначеного законодавством у сфері архівної справи для зберігання паперових документів.

2. Кваліфікована електронна довірча послуга із зберігання кваліфікованих електронних підписів, печаток та сертифікатів, пов'язаних з цими послугами, надається лише кваліфікованими надавачами електронних довірчих послуг, які використовують процедури та технології, здатні забезпечити довгострокову надійність кваліфікованих електронних підписів чи печаток.

3. Вимоги до надання кваліфікованої електронної довірчої послуги із зберігання кваліфікованих електронних підписів, печаток, електронних позначок часу та сертифікатів, пов'язаних з цими послугами, а також порядок перевірки їх дотримання встановлюються Кабінетом Міністрів України»;

32) у статті 29:

частини першу і другу викласти в такій редакції:

«1. Центральний засвідчувальний орган надає кваліфіковану електронну довірчу послугу формування, перевірки та підтвердження чинності кваліфікованого сертифіката електронного підпису чи печатки кваліфікованим надавачам електронних довірчих послуг з використанням самопідписаного сертифіката електронної печатки центрального засвідчувального органу на підставі договору, укладеного між адміністратором інформаційно-комунікаційної системи центрального засвідчувального органу та відповідним надавачем безоплатно з урахуванням частини другої статті 7¹ цього Закону.

2. Договір про надання центральним засвідчувальним органом кваліфікованої електронної довірчої послуги формування, перевірки та підтвердження чинності кваліфікованого сертифіката електронного підпису чи печатки повинен містити умови щодо:

порядку надання послуг, що відповідає вимогам цього Закону, нормативно-правових актів, прийнятих на його виконання, та регламенту роботи центрального засвідчувального органу;

строку його дії;

підстав для внесення змін або розірвання договору про надання центральним засвідчувальним органом кваліфікованої електронної довірчої послуги формування, перевірки та підтвердження чинності кваліфікованого сертифіката електронного підпису чи печатки;

підставою для розірвання договору про надання центральним засвідчувальним органом кваліфікованої електронної довірчої послуги формування, перевірки та підтвердження чинності кваліфікованого сертифіката електронного підпису чи печатки є скасування статусу кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг»;

у частині третій:

у першому реченні слова «електронного підпису чи печатки здійснює» замінити словами «електронного підпису чи печатки надавача електронних довірчих послуг здійснює»;

у другому реченні слова «фізичної чи юридичної особи» замінити словами «надавача електронних довірчих послуг»;

у частинах четвертій і п'ятій слова «кваліфікованої електронної довірчої послуги формування, перевірки та підтвердження чинності кваліфікованого сертифіката електронного підпису чи печатки» замінити словами «кваліфікованих електронних довірчих послуг»;

частину шосту викласти в такій редакції:

«6. Організаційно-методологічні, технічні та технологічні умови діяльності центрального засвідчувального органу під час надання ним кваліфікованих електронних довірчих послуг, порядок взаємодії надавачів та користувачів електронних довірчих послуг з центральним засвідчувальним органом у процесі надання ним кваліфікованих електронних довірчих послуг встановлюються регламентом роботи центрального засвідчувального органу.

Регламент роботи центрального засвідчувального органу затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах електронної ідентифікації та електронних довірчих послуг»;

33) статті 30 і 31 викласти в такій редакції:

«Стаття 30. Набуття статусу кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг

1. Статусу кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг юридичні особи, фізичні особи — підприємці набувають з дня внесення відомостей про них до Довірного списку за рішенням центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру (у разі надання електронних довірчих послуг банками, іншими особами, що здійснюють діяльність на ринках фінансових послуг, державне регулювання та нагляд за діяльністю яких здійснює Національний банк України, операторами платіжних систем та/або учасниками платіжних систем, технологічними операторами платіжних послуг).

Для отримання адміністративних послуг внесення відомостей про юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців, які мають намір надавати кваліфіковані електронні довірчі послуги, до Довірного списку, внесення змін до Довірного списку заявник подає документи в паперовій або електронній формі до центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру. Порядок подання документів до засвідчувального центру визначається Національним банком України.

2. Юридичні особи, фізичні особи — підприємці, які мають намір надавати кваліфіковані електронні довірчі послуги, для внесення відомостей про них до Довірного списку подають до центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру:

1) заяву про внесення до Довірного списку;

2) документ, що дає змогу однозначно ідентифікувати фізичну особу — підприємця або уповноваженого представника юридичної особи;

3) оригінал або засвідчену у встановленому законодавством порядку копію документа про відповідність вимогам до кваліфікованих надавачів електронних довірчих послуг та послуг, які вони надають, виданого за результатами проведення процедури оцінки відповідності у сфері електронних довірчих послуг;

4) документи про відповідність засобів кваліфікованого електронного підпису чи печатки, які використовуватимуться для надання кваліфікованих електронних довірчих послуг, установленим цим Законом вимогам, видані за результатами сертифікації таких засобів;

5) засвідчені у встановленому законодавством порядку копії документів, що підтверджують право власності або право користування нежилими приміщеннями, які використовуватимуться для розміщення всіх складових програмно-технічного комплексу, що забезпечуватимуть надання кваліфікованих електронних довірчих послуг;

6) персональний та посадовий склад працівників, обов'язки яких будуть безпосередньо пов'язані з наданням кваліфікованих електронних довірчих послуг;

7) засвідчені у встановленому законодавством порядку копії документів, що підтверджують право власності або право користування засобами кваліфікованого електронного підпису чи печатки, які використовуватимуться для надання кваліфікованих електронних довірчих послуг;

8) оригінал або засвідчену у встановленому законодавством порядку копію договору страхування цивільно-правової відповідальності або засвідчені у встановленому законодавством порядку копії документів, що підтверджують внесення коштів на поточний рахунок із спеціальним режимом використання у банку (рахунок в органі, що здійснює казначейське обслуговування бюджетних коштів, або рахунок у Національному банку України — для банків — кваліфікованих надавачів електронних довірчих послуг, кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг, створеного Національним банком України) для забезпечення відшкодування збитків, які можуть бути заподіяні кваліфікованим надавачем електронних довірчих послуг користувачем електронних довірчих послуг внаслідок неналежного виконання своїх обов'язків;

9) оригінал або засвідчену у встановленому законодавством порядку копію регламенту роботи кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг, погодженого з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах електронної ідентифікації та електронних довірчих послуг, або засвідчувальним центром — для надавачів електронних довірчих послуг, що вносять до Довірного списку за поданням засвідчувального центру, що відповідає вимогам до регламенту роботи кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг;

10) оригінал або засвідчену у встановленому законодавством порядку копію плану припинення діяльності з надання кваліфікованих електронних довірчих послуг згідно з формою, встановленою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах електронної ідентифікації та електронних довірчих послуг.

У разі подання юридичними особами та фізичними особами — підприємцями, які мають намір надавати кваліфіковані електронні довірчі послуги, документів для внесення відомостей про них до Довірного списку в паперовій формі подаються також копії документів, передбачених цією частиною, в електронній формі.

Суб'єкти, визначені абзацом першим частини першої статті 9 цього Закону, подають документи для внесення відомостей про них до Довірного списку до засвідчувального центру.

3. У разі якщо юридична особа, фізична особа — підприємець має намір надавати кваліфіковані електронні довірчі послуги через відокремлені пункти реєстрації,

разом із документами, передбаченими частиною другою цієї статті, до центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру подаються відомості про відокремлені пункти реєстрації та їх працівників, обов'язки яких будуть безпосередньо пов'язані з наданням кваліфікованих електронних довірчих послуг.

4. Центральний засвідчувальний орган або засвідчувальний центр за результатами розгляду поданих документів протягом 15 робочих днів з дня реєстрації заяви про внесення до Довірного списку приймає рішення про внесення відомостей про кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг до Довірного списку або надсилає заявнику вмотивовану відмову.

5. Кваліфікований надавач електронних довірчих послуг на підставі прийнятого центральним засвідчувальним органом або засвідчувальним центром рішення про внесення відомостей про нього до Довірного списку подає до центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру документи для формування кваліфікованих сертифікатів відкритих ключів кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг (окремо для кожної кваліфікованої електронної довірчої послуги) відповідно до вимог регламенту роботи центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру.

6. Центральний засвідчувальний орган або засвідчувальний центр приймає рішення про відмову у внесенні відомостей до Довірного списку у разі: подання неповного пакета документів, передбачених частиною другою цієї статті, або порушення встановлених вимог до поданих документів; виявлення в заяві про внесення до Довірного списку та документах, що подаються разом із заявою, недостовірних відомостей, пошкоджень, які не дають змоги однозначно тлумачити зміст, виправлень або дописок.

7. У разі зміни відомостей, що містяться в Довірчому списку, кваліфікований надавач електронних довірчих послуг зобов'язаний протягом п'яти робочих днів з дня настання таких змін подати до органу, який приймав рішення про внесення відомостей про нього до Довірного списку, заяву про внесення змін до Довірного списку разом з документами, що підтверджують відповідні зміни.

У разі пропущення строку подання документів, що є підставою для внесення змін до Довірного списку, кваліфікованому надавачу електронних довірчих послуг забороняється надавати кваліфіковані електронні довірчі послуги до внесення відповідних змін до Довірного списку.

Центральний засвідчувальний орган протягом п'яти робочих днів з дня реєстрації заяви про внесення змін до Довірного списку зобов'язаний внести відповідні зміни до Довірного списку або надати заявнику вмотивовану відмову.

Центральний засвідчувальний орган або засвідчувальний центр надає вмотивовану відмову у внесенні змін до Довірного списку у разі: неподання документів, що є підставою для внесення відповідних змін до Довірного списку, або порушення встановлених вимог до поданих документів; виявлення в заяві про внесення змін до Довірного списку та документах, що подаються разом із заявою, недостовірних відомостей, пошкоджень, які не дають змоги однозначно тлумачити зміст, виправлень або дописок.

8. Засвідчувальний центр протягом трьох робочих днів з дня прийняття рішення про внесення відомостей про кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг до Довірного списку або протягом п'яти робочих днів з дня отримання від такого надавача заяви про внесення змін до Довірного списку повідомляє центральний засвідчувальний орган, який протягом п'яти робочих днів з дня реєстрації повідомлення засвідчувального центру вносить відповідні зміни до Довірного списку.

9. Центральний засвідчувальний орган приймає рішення про скасування статусу кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг шляхом зміни статусу кваліфікованої електронної довірчої послуги, що надається кваліфікованим надавачем електронних довірчих послуг, на статус «скасований» у разі отримання:

заяви кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг про прийняте ним рішення про припинення надання усіх кваліфікованих електронних довірчих послуг, що зазначені у Довірчому списку;

подання засвідчувального центру про скасування статусу кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг;

подання контролюючого органу про скасування статусу кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг за результатами перевірки дотримання вимог законодавства у сфері електронних довірчих послуг;

інформації про припинення діяльності кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг (державної реєстрації припинення підприємницької діяльності фізичної особи — підприємця чи припинення юридичної особи);

інформації про смерть кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг (фізичної особи — підприємця);

інформації про набрання законної сили рішенням суду про скасування статусу кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг та оголошення кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг померлим, визнання його безвісно відсутнім, недієздатним, обмеження його цивільної дієздатності, визнання кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг банкрутом.

У разі скасування статусу кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг інформація про такого надавача та кваліфіковані електронні довірчі послуги, які він надавав, зберігається в Довірчому списку з метою забезпечення перевірки кваліфікованих сертифікатів відкритих ключів надавача та його користувачів.

10. З метою забезпечення безперервного надання кваліфікованих електронних довірчих послуг їх користувачам центральний засвідчувальний орган може прийняти рішення про внесення змін до Довірного списку щодо заміни кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг шляхом заміни відомостей про кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг відомостями про іншого кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг, якщо передача відповідних прав та обов'язків здійснюється за спільною згодою таких надавачів, за договором або з інших підстав для правонаступництва, визначених законодавством.

Порядок внесення змін до Довірного списку щодо заміни кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг, а також особливості набуття та скасування статусу кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг у разі заміни кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг визначаються Порядком ведення Довірного списку, що затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах електронної ідентифікації та електронних довірчих послуг.

Стаття 31. Припинення діяльності з надання кваліфікованих електронних довірчих послуг кваліфікованим надавачем електронних довірчих послуг

1. Кваліфікований надавач електронних довірчих послуг припиняє свою діяльність з надання кваліфікованих електронних довірчих послуг у разі: прийняття центральним засвідчувальним органом рішення про скасування статусу кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг;

прийняття ним рішення про припинення надання кваліфікованих електронних довірчих послуг, що зазначені у Довірчому списку;

припинення діяльності кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг (державної реєстрації припинення підприємницької діяльності фізичної особи — підприємця чи припинення юридичної особи), крім випадків правонаступництва, визначених частиною десятою статті 30 цього Закону;

набрання законної сили рішенням суду про скасування статусу кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг, оголошення його померлим, визнання безвісно відсутнім, недієздатним, обмеження його цивільної дієздатності, визнання його банкрутом.

2. Про прийняте рішення про припинення надання кваліфікованих електронних довірчих послуг кваліфікований надавач електронних довірчих послуг зобов'язаний повідомити користувачам електронних довірчих послуг, центральному засвідчувальному органу або засвідчувальному центру та контролюючому органу не пізніше п'яти робочих днів з дня прийняття такого рішення.

3. Центральний засвідчувальний орган та/або засвідчувальний центр зобов'язаний оприлюднити інформацію про рішення відповідно центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру щодо припинення кваліфікованим надавачем електронних довірчих послуг діяльності з надання кваліфікованих електронних довірчих послуг, в тому числі у зв'язку із скасуванням статусу кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг, не пізніше наступного робочого дня після прийняття такого рішення шляхом:

розміщення інформації про таке рішення на своєму офіційному веб-сайті;

надіслання кваліфікованому надавачу електронних довірчих послуг повідомлення про таке рішення із зазначенням підстави його прийняття.

4. Центральний засвідчувальний орган та/або засвідчувальний центр зобов'язаний опублікувати на своєму офіційному веб-сайті повідомлення про припинення діяльності з надання кваліфікованих електронних довірчих послуг кваліфікованим надавачем електронних довірчих послуг не пізніше наступного робочого дня з дня одержання повідомлення про настання підстав, передбачених абзацами третім — п'ятим частини першої цієї статті.

Повідомлення центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру про припинення діяльності з надання кваліфікованих електронних довірчих послуг кваліфікованим надавачем електронних довірчих послуг повинно містити дату опублікування.

5. Кваліфікований надавач електронних довірчих послуг припиняє свою діяльність з надання кваліфікованих електронних довірчих послуг через три місяці з дня опублікування на своєму офіційному веб-сайті центральним засвідчувальним органом або засвідчувальним центром повідомлення про припинення надання кваліфікованих електронних довірчих послуг кваліфікованим надавачем електронних довірчих послуг.

6. З дня опублікування на своєму офіційному веб-сайті центральним засвідчувальним органом або засвідчувальним центром повідомлення про припинення діяльності з надання кваліфікованих електронних довірчих послуг кваліфікованим надавачем електронних довірчих послуг та до дня припинення діяльності з надання кваліфікованих електронних довірчих послуг кваліфікований надавач електронних довірчих послуг зобов'язаний надавати електронні довірчі послуги, крім формування нових кваліфікованих сертифікатів відкритих ключів.

Кваліфікований надавач електронних довірчих послуг, що припиняє діяльність з надання кваліфікованих електронних довірчих послуг, передає обслуговування користувачів електронних довірчих послуг, з якими він уклав договори про надання кваліфікованих електронних довірчих послуг, до іншого кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

7. У разі відмови користувача електронних довірчих послуг продовжити обслуговування за договором про надання кваліфікованих електронних довірчих послуг, укладеним з кваліфікованим надавачем електронних довірчих послуг, що припиняє діяльність з надання кваліфікованих електронних довірчих послуг, в іншого кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг до закінчення строку дії відповідного договору кваліфікований надавач електронних довірчих послуг, що припиняє діяльність з надання кваліфікованих електронних довірчих послуг, зобов'язаний повернути такому користувачу кошти за послуги, які не можуть надаватися в подальшому, якщо вони були попередньо оплачені користувачем.

Якщо користувач електронних довірчих послуг погодився продовжити обслуговування за договором про надання кваліфікованих електронних довірчих послуг, укладеним з кваліфікованим надавачем електронних довірчих послуг, що припиняє діяльність з надання кваліфікованих електронних довірчих послуг, в іншого кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг до закінчення строку дії відповідного договору, кваліфікований надавач електронних довірчих послуг, що припиняє діяльність з надання кваліфікованих електронних довірчих послуг, зобов'язаний оплатити подальше надання кваліфікованих електронних довірчих послуг такому користувачу за тарифами, встановленими відповідним кваліфікованим надавачем електронних довірчих послуг.

8. Центральний засвідчувальний орган у день, визначений відповідно до частини п'ятої цієї статті як дата припинення діяльності з надання кваліфікованих електронних довірчих послуг, вносить відповідні зміни до Довірного списку.

9. Кваліфікований надавач електронних довірчих послуг, що припиняє діяльність з надання кваліфікованих електронних довірчих послуг, зобов'язаний передати документовану інформацію користувачів електронних довірчих послуг, зазначених у частині першій статті 9 цього Закону, до іншого кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг, який виявив намір продовжити обслуговування користувачів електронних довірчих послуг до закінчення строку дії відповідних договорів про надання кваліфікованих електронних довірчих послуг, або до центрального засвідчувального органу чи засвідчувального центру.

10. Порядок зберігання документованої інформації та її передавання до центрального засвідчувального органу в разі припинення діяльності кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг встановлюється Кабінетом Міністрів України.

11. Порядок передавання документованої інформації до засвідчувального центру в разі припинення діяльності кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг, відомості про якого внесені до Довірного списку за рішенням засвідчувального центру, встановлюється Національним банком України»;

34) назву розділу V викласти в такій редакції:

«Розділ V
НАГЛЯД І КОНТРОЛЬ У СФЕРАХ ЕЛЕКТРОННОЇ ІДЕНТИФІКАЦІЇ ТА ЕЛЕКТРОННИХ ДОВІРЧИХ ПОСЛУГ»;

35) статті 32 і 33 викласти в такій редакції:

«Стаття 32. Оцінка відповідності у сферах електронної ідентифікації та електронних довірчих послуг

1. Для доведення відповідності вимогам до кваліфікованих надавачів електронних довірчих послуг та послуг, які вони надають, юридичні особи, фізичні особи — підприємці, які мають намір надавати кваліфіковані електронні довірчі послуги, повинні за власний рахунок пройти процедуру оцінки відповідності у сфері електронних довірчих послуг.

2. Надавачі послуг електронної ідентифікації повинні за власний рахунок пройти процедуру оцінки відповідності засобів електронної ідентифікації в контексті схем електронної ідентифікації низькому, середньому або високому рівню довіри.

3. Оцінка відповідності у сферах електронної ідентифікації та електронних довірчих послуг здійснюється органами з оцінки відповідності, акредитованими відповідно до законодавства у сфері акредитації.

4. Центральний засвідчувальний орган формує, підтримує в актуальному стані та публікує на своєму офіційному веб-сайті перелік органів з оцінки відповідності з гіперпосиланням на реєстр акредитованих органів з оцінки відповідності, розміщеним на офіційному веб-сайті національного органу України з акредитації, а також іноземних органів з оцінки відповідності, акредитованих відповідно іноземними органами з акредитації, що є підписантами багатосторонньої угоди про визнання Міжнародного форуму з акредитації та/або Європейської кооперації з акредитації (EA MLA).

5. Оцінка відповідності вимогам до кваліфікованих надавачів електронних довірчих послуг та послуг, які вони надають, здійснюється з урахуванням вимог законодавства щодо порядку надання і використання кваліфікованих електронних довірчих послуг, а також з урахуванням вимог законодавства у сфері захисту інформації.

У разі надання електронних довірчих послуг у банківській системі України та на ринках небанківських фінансових послуг, державне регулювання та нагляд за діяльністю на яких здійснює Національний банк України, а також при наданні платіжних послуг оцінка відповідності вимог до кваліфікованих надавачів електронних довірчих послуг та послуг, які вони надають, здійснюється з урахуванням вимог, встановлених Національним банком України.

6. Кваліфіковані надавачі електронних довірчих послуг, які пройшли процедуру оцінки відповідності у сфері електронних довірчих послуг та відомості про яких внесені до Довірного списку, повинні кожні 24 місяці за власний рахунок проходити процедуру оцінки відповідності для доведення того, що вони та електронні довірчі послуги, які вони надають, відповідають вимогам у сфері електронних довірчих послуг.

7. Надавачі послуг електронної ідентифікації після проходження процедури оцінки відповідності засобів електронної ідентифікації в контексті схем електронної ідентифікації подають до центрального засвідчувального органу аудиторський звіт для прийняття рішення про затвердження таких схем.

8. Контролюючий орган у випадках, визначених законом, може подати запит до органу з оцінки відповідності про надання аудиторського звіту щодо проведення процедури оцінки відповідності кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг за рахунок такого надавача для підтвердження того, що він та електронні довірчі послуги, які він надає, відповідають вимогам у сфері електронних довірчих послуг.

9. Про результати оцінки відповідності у сфері електронних довірчих послуг кваліфіковані надавачі електронних довірчих послуг повідомляють контролюючий орган шляхом надання копії документа про відповідність вимогам до кваліфікованих надавачів електронних довірчих послуг та послуг, які вони надають, не пізніше трьох робочих днів з дня його отримання.

10. Проведення процедури оцінки відповідності у сферах електронної ідентифікації та електронних довірчих послуг здійснюється в порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України.

Проведення процедури оцінки відповідності у банківській системі України та на ринках небанківських фінансових послуг, державне регулювання та нагляд за діяльністю на яких здійснює Національний банк України, а також при наданні платіжних послуг здійснюється з урахуванням вимог, визначених Національним банком України».

Стаття 33. Державний нагляд (контроль) за дотриманням вимог законодавства у сферах електронної ідентифікації та електронних довірчих послуг

1. Державний нагляд (контроль) за дотриманням вимог законодавства у сферах електронної ідентифікації та електронних довірчих послуг здійснює контролюючий орган.

2. Заходи державного нагляду (контролю) за дотриманням вимог законодавства у сферах електронної ідентифікації та електронних довірчих послуг здійснюються відповідно цього Закону.

3. Функції контролюючого органу виконує Державна служба спеціального зв'язу та захисту інформації України»;

36) доповнити статтями 33¹ і 33² такого змісту:

«Стаття 33¹. Заходи державного нагляду (контролю) за дотриманням вимог законодавства у сферах електронної ідентифікації та електронних довірчих послуг

1. Результати оцінки відповідності у сферах електронної ідентифікації та електронних довірчих послуг аналізуються контролюючим органом. У разі негативних результатів оцінки відповідності та/або наданих органом з оцінки відповідності рекомендацій контролюючий орган може своїм рішенням призначити додаткову оцінку відповідності після усунення всіх недоліків, зазначених в аудиторському звіті.

2. Планові заходи контролю контролюючим органом не здійснюються.

3. Контролюючий орган здійснює такі позапланові заходи державного нагляду (контролю) за дотриманням вимог законодавства у сферах електронної ідентифікації та електронних довірчих послуг:

1) перевірка надавачів послуг електронної ідентифікації та надавачів електронних довірчих послуг за їхніми заявами;

ДОКУМЕНТИ

2) перевірка надавачів послуг електронної ідентифікації та надавачів електронних довірчих послуг у разі виявлення та підтвердження наявності недостовірних відомостей у поданих ними документах;

3) перевірка надавачів послуг електронної ідентифікації, надавачів електронних довірчих послуг після отримання інформації чи повідомлення про порушення вимог законодавства у сферах електронної ідентифікації та електронних довірчих послуг від засвідчувального центру, центрального засвідчувального органу, суду, користувачів електронних довірчих послуг або третіх осіб;

4) перевірка надавачів послуг електронної ідентифікації, надавачів електронних довірчих послуг за обґрунтованим рішенням контролюючого органу.

Стаття 33². Заходи реагування на порушення законодавства у сфері електронної ідентифікації та сфері електронних довірчих послуг

1. За результатами проведення перевірок кваліфікованих надавачів електронних довірчих послуг (їхніх відокремлених пунктів реєстрації), засвідчувального центру, центрального засвідчувального органу контролюючий орган вживає таких заходів реагування:

1) вимагає від кваліфікованих надавачів електронних довірчих послуг, засвідчувального центру, центрального засвідчувального органу усунення порушень вимог законодавства у сфері електронних довірчих послуг у встановлений приписом строк;

2) приймає рішення про блокування кваліфікованого сертифіката відкритого ключа кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг, якщо під час перевірки виникла підозра компрометації особистого ключа;

3) приймає рішення про скасування кваліфікованого сертифіката відкритого ключа кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг, якщо під час перевірки виявлено факт компрометації особистого ключа.

Рішення про блокування або скасування кваліфікованого сертифіката відкритого ключа кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг, контролюючий орган надсилає в день його прийняття до центрального засвідчувального органу;

4) надсилає до центрального засвідчувального органу подання про відкликання статусу кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг або послуги, яку надає кваліфікований надавач електронних довірчих послуг, засвідчувального центру, центрального засвідчувального органу у Довірчому списку в разі:

надання кваліфікованих електронних довірчих послуг кваліфікованим надавачем електронних довірчих послуг без чинних документів, визначених законодавством, що підтверджують відповідність комплексної системи захисту інформації інформаційно-комунікаційної системи кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг та засобів захисту інформації у її складі вимогам нормативно-правових актів у сфері технічного та криптографічного захисту інформації, або документів про відповідність за результатами процедури оцінки відповідності у сфері електронних довірчих послуг;

непороходження додаткової державної експертизи комплексної системи захисту інформації або процедури оцінки відповідності інформаційно-комунікаційної системи кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг у разі модернізації апаратного, апаратно-програмного пристрою чи програмного забезпечення, що входить до складу програмно-технічного комплексу, яка не передбачена проектною чи експлуатаційною документацією до комплексної системи захисту інформації інформаційно-комунікаційної системи кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг;

надання кваліфікованих електронних довірчих послуг за відсутності у кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг поточного рахунку із спеціальним режимом використання у банку (рахунку в органі, що здійснює казначейське обслуговування бюджетних коштів) за необхідним обсягом коштів або чинного договору страхування цивільно-правової відповідальності за необхідним розміром страхової суми, що встановлений частиною п'ятою статті 16 цього Закону, для забезпечення відшкодування збитків, які можуть бути завдані користувачам електронних довірчих послуг або третім особам внаслідок неналежного виконання кваліфікованим надавачем електронних довірчих послуг своїх зобов'язань;

порушення вимог до умов експлуатації комплексної системи захисту інформації інформаційно-комунікаційної системи кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг;

надання кваліфікованих електронних довірчих послуг кваліфікованим надавачем електронних довірчих послуг без чинних документів, визначених законодавством, що підтверджують його право власності та/або право користування засобами кваліфікованого електронного підпису чи печатки, які використовуються для надання кваліфікованих електронних довірчих послуг;

встановлення факту надання недостовірних відомостей, наведених у документах, поданих кваліфікованим надавачем електронних довірчих послуг для внесення відомостей про нього до Довірчого списку;

неусунення виявлених під час перевірки порушень у встановлений приписом строк;

блокування або скасування кваліфікованого сертифіката відкритого ключа кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг.

2. Протягом одного місяця з дня генерації центральним засвідчувальним органом пар ключів та формування відповідних самопідписаних сертифікатів електронних печаток центрального засвідчувального органу контролюючий орган проводить позапланову перевірку центрального засвідчувального органу в частині захисту інформації у програмно-технічному комплексі центрального засвідчувального органу.

У разі виявлення порушень вимог, встановлених законодавством для центрального засвідчувального органу, контролюючий орган інформує Кабінет Міністрів України про виявлені порушення та пропонує центральному засвідчувальному органу шляхи їх усунення.

3. За результатами проведення перевірок надавачів послуг електронної ідентифікації контролюючий орган вживає таких заходів реагування:

1) вимагає від надавачів послуг електронної ідентифікації усунення порушень вимог законодавства у сферах електронної ідентифікації та електронних довірчих послуг у встановлений приписом строк;

2) приймає рішення про зупинення надання послуг електронної ідентифікації надавачем послуг електронної ідентифікації, якщо під час перевірки виявлено факт порушення, що впливає на безпеку надання таких послуг, до повного усунення виявлених порушень.

4. Щороку до 1 квітня контролюючий орган готує та подає до Кабінету Міністрів України звіт про оцінку діяльності суб'єктів відносин у сферах електронної ідентифікації та електронних довірчих послуг щодо дотримання вимог законодавства;

37) статтю 34 викласти в такій редакції:

«Стаття 34. Повноваження посадових осіб контролюючого органу під час здійснення заходів державного нагляду (контролю) за дотриманням вимог законодавства у сферах електронної ідентифікації та електронних довірчих послуг

1. Посадові особи контролюючого органу під час здійснення заходів державного нагляду (контролю) за дотриманням вимог законодавства у сфері електронних довірчих послуг мають право:

1) здійснювати виїзні та невиїзні заходи державного нагляду (контролю) за дотриманням вимог законодавства у сферах електронної ідентифікації та електронних довірчих послуг;

2) у разі виявлення порушення вимог законодавства у сферах електронної ідентифікації та електронних довірчих послуг видавати обов'язкові для виконання приписи про усунення порушень і визначати строк усунення виявлених порушень;

3) накладати на винних осіб адміністративні стягнення за порушення вимог цього Закону та інших нормативно-правових актів, прийнятих відповідно до цього Закону;

4) звертатися до суду щодо застосування заходів реагування;

5) виконувати інші повноваження, визначені законом»;

38) доповнити статтями 34¹-34⁴ такого змісту:

«Стаття 34¹. Невізнані заходи державного нагляду (контролю) за дотриманням вимог законодавства у сферах електронної ідентифікації та/або електронних довірчих послуг

1. Контролюючий орган здійснює невізнані заходи державного нагляду (контролю) за дотриманням вимог законодавства у сфері електронних довірчих послуг шляхом аналізу:

1) стану роботи веб-сайту надавача послуг електронної ідентифікації, надавача електронних довірчих послуг, центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру;

2) наповненості веб-сайту надавача послуг електронної ідентифікації, надавача електронних довірчих послуг, центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру, належного інформування користувачів послуг електронної ідентифікації або електронних довірчих послуг про надання послуг;

3) переліку, порядку надання та змісту послуг електронної ідентифікації, електронних довірчих послуг через веб-сайт надавача послуг електронної ідентифікації, надавача електронних довірчих послуг, центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру;

4) повідомлень надавача послуг електронної ідентифікації, кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг, центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру;

5) документів про відповідність за результатами проведення процедур оцінки відповідності надавача послуг електронної ідентифікації, кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг, центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру та послуг, які вони надають;

6) іншої інформації про функціонування, організацію та надання послуг електронної ідентифікації, електронних довірчих послуг надавачем послуг електронної ідентифікації, надавачем електронних довірчих послуг, центральним засвідчувальним органом або засвідчувальним центром.

Стаття 34². Рішення про проведення позапланової перевірки

1. Для проведення позапланової перевірки Контролюючий орган приймає рішення щодо проведення перевірки. Рішення щодо проведення перевірки підписується керівником Контролюючого органу або його заступником відповідно до розподілу функціональних обов'язків.

2. Рішення щодо проведення перевірки повинне містити:

1) найменування Контролюючого органу;

2) найменування (прізвище, ім'я, по батькові) (за наявності) надавача послуг електронної ідентифікації, надавача електронних довірчих послуг, центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру;

3) місцезнаходження або місце проживання надавача послуг електронної ідентифікації, надавача електронних довірчих послуг, центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру;

4) підставу для проведення перевірки;

5) предмет перевірки;

6) дати початку та закінчення перевірки;

7) посадовий та персональний склад комісії з перевірки.

3. Повідомлення про прийняття рішення про проведення позапланової перевірки надсилається (вручається) надавачу послуг електронної ідентифікації, надавачу електронних довірчих послуг, центральному засвідчувальному органу або засвідчувальному центру не пізніше 10 робочих днів до початку перевірки рекомендованим листом та/або за допомогою електронних комунікацій (у тому числі через електронний кабінет чи іншу інформаційну систему, користувачами якої є контролюючий орган та суб'єкт, якого він перевіряє) або вручається особисто під розписку керівнику чи уповноваженій особі суб'єкта, який перевіряється.

4. Строк проведення позапланової перевірки не може перевищувати 10 робочих днів.

5. Позапланова перевірка проводиться в робочий час надавача послуг електронної ідентифікації, надавача електронних довірчих послуг, центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру, встановлений його правилами внутрішнього трудового розпорядку.

6. Надавач послуг електронної ідентифікації, надавач електронних довірчих послуг, центральний засвідчувальний орган або засвідчувальний центр мають право не допускати посадових осіб контролюючого органу до проведення позапланової перевірки у разі недержання у строк, визначений частиною третьою цієї статті, повідомлення про прийняття рішення про проведення перевірки.

Стаття 34³. Комісія з перевірки

1. Комісія з перевірки утворюється у складі голови та членів комісії.

До складу комісії з перевірки можуть залучатися представники центрального засвідчувального органу (за згодою).

2. На підставі рішення про проведення перевірки оформлюється посвідчення на проведення перевірки, яке підписує керівник контролюючого органу або його заступник відповідно до розподілу функціональних обов'язків, і засвідчується печаткою.

Форма посвідчення на проведення перевірки затверджується контролюючим органом.

3. У посвідченні на проведення перевірки зазначаються:

1) найменування контролюючого органу;

2) найменування (прізвище, ім'я, по батькові) (за наявності) надавача послуг електронної ідентифікації, надавача електронних довірчих послуг, центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру;

3) місцезнаходження або місце проживання надавача послуг електронної ідентифікації, надавача електронних довірчих послуг, центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру;

4) реквізити рішення про проведення перевірки;

5) персональний та посадовий склад комісії з перевірки;

6) дати початку і закінчення перевірки;

7) підстава для проведення перевірки;

8) перелік питань, що підлягають перевірці.

Посвідчення на проведення перевірки є чинним лише протягом зазначеного в ньому строку проведення перевірки.

4. Члени комісії з перевірки зобов'язані:

1) об'єктивно та неупереджено проводити перевірку;

2) дотримуватися вимог законодавства у сферах електронної ідентифікації, електронних довірчих послуг, захисту інформації та захисту персональних даних;

3) сумлінно, вчасно та якісно виконувати свої службові обов'язки та доручення голови комісії з перевірки;

4) дотримуватися ділової етики у взаємовідносинах з керівником та працівниками надавача послуг електронної ідентифікації, надавача електронних довірчих послуг, центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру;

5) ознайомлювати керівника надавача послуг електронної ідентифікації, надавача електронних довірчих послуг, центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру чи уповноваженого ним представника з результатами перевірки;

6) надавати надавачу послуг електронної ідентифікації, надавачу електронних довірчих послуг, центральному засвідчувальному органу або засвідчувальному центру консультаційну допомогу з питань проведення перевірки;

7) не розголошувати інформацію з обмеженим доступом, яка стала їм відома у зв'язку з виконанням службових обов'язків.

5. Члени комісії з перевірки під час виконання своїх службових обов'язків у процесі проведення перевірки мають право:

1) доступу до спеціальних приміщень, всіх документів та інформації надавача послуг електронної ідентифікації, надавача електронних довірчих послуг, центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру, пов'язаних з наданням послуг електронної ідентифікації та/або кваліфікованих електронних довірчих послуг;

2) вивчати роботу інформаційно-комунікаційної системи, а також інших технічних засобів, засобів електронної ідентифікації, засобів кваліфікованого електронного підпису чи печатки, які використовуються надавачем послуг електронної ідентифікації, надавачем електронних довірчих послуг, центральним засвідчувальним органом або засвідчувальним центром для надання послуг електронної ідентифікації та/або кваліфікованих електронних довірчих послуг;

3) отримувати від працівників надавача послуг електронної ідентифікації, надавача електронних довірчих послуг, центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру інформацію та пояснення, у тому числі письмові, щодо їх діяльності, пов'язаної з наданням електронної ідентифікації та/або електронних довірчих послуг, необхідні для проведення перевірки;

4) отримувати від надавача послуг електронної ідентифікації, надавача електронних довірчих послуг, центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру та долучати до матеріалів перевірки документи, що можуть свідчити про факти порушення вимог законодавства у сферах електронної ідентифікації та/або електронних довірчих послуг у паперовій або електронній формі.

Стаття 34⁴. Обов'язки надавача послуг електронної ідентифікації, надавача електронних довірчих послуг, центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру під час проведення перевірки

1. Керівник надавача послуг електронної ідентифікації, надавача електронних довірчих послуг, центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру зобов'язаний створити необхідні умови для проведення перевірки, а саме:

1) забезпечити голові та членам комісії з перевірки вхід до приміщень, пов'язаних з наданням послуг, на період проведення перевірки надавача послуг електронної ідентифікації, надавача електронних довірчих послуг, центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру і вихід з них;

2) надати голові та членам комісії з перевірки у день початку проведення виїзної перевірки службове приміщення (окреме робоче місце), обладнане необхідними меблями, комп'ютером та сховищем для документів;

3) організувати зустріч голови та членів комісії з перевірки з працівниками надавача послуг електронної ідентифікації, надавача електронних довірчих послуг, центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру, пов'язаних з наданням послуг електронної ідентифікації та/або електронних довірчих послуг;

4) забезпечити голові та членам комісії з перевірки доступ до всіх документів та інформації про діяльність надавача послуг електронної ідентифікації, надавача електронних довірчих послуг, центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру, передбачених законодавством у сферах електронної ідентифікації та/або електронних довірчих послуг;

5) забезпечити надання у строк, необхідний для виконання завдання, але не більше строку, визначеного для проведення заходу державного нагляду (контролю), документів у паперовій або електронній формі та інформації про діяльність надавача послуг електронної ідентифікації, надавача електронних довірчих послуг, центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру (усних і письмових пояснень керівника та працівників);

6) забезпечити коректну поведінку працівників надавача послуг електронної ідентифікації, надавача електронних довірчих послуг, центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру під час проведення перевірки.

Стаття 34⁵. Права надавача послуг електронної ідентифікації, надавача електронних довірчих послуг, центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру під час проведення перевірки

1. Керівник надавача електронних довірчих послуг, центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру чи уповноважений ним представник під час проведення перевірки має право:

1) вимагати від голови та членів комісії з перевірки дотримання вимог законодавства;

2) перевіряти наявність у голови та членів комісії з перевірки службових посвідчень і одержувати копію посвідчення на проведення перевірки;

3) не допускати голову та членів комісії з перевірки до її проведення у разі непред'явлення головою та членами комісії з перевірки службових посвідчень та посвідчень на проведення перевірки, оформлених відповідно до вимог законодавства;

4) бути присутнім під час проведення перевірки;

5) вимагати дотримання вимог щодо нерозголошення інформації з обмеженим доступом, яка стала відома голові та членам комісії з перевірки під час проведення перевірки;

6) отримувати та ознайомлюватися з актом перевірки;

7) надавати в письмовій формі свої пояснення, зауваження або заперечення до акта перевірки;

8) отримувати від голови комісії з перевірки роз'яснення щодо дій комісії, пов'язаних з перевіркою;

9) у разі незгоди з діями голови та/або членів комісії з перевірки подавати в письмовому вигляді скарги до контролюючого органу чи оскаржувати дії комісії з перевірки в судовому порядку;

10) отримувати консультативну допомогу від голови та членів комісії з перевірки з метою запобігання порушенням під час її проведення.

Стаття 34⁶. Процедура виїзної перевірки

1. Перед початком перевірки голова комісії з перевірки вносить запис до відповідного журналу надавача послуг електронної ідентифікації, надавача електронних довірчих послуг, центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру (за наявності).

2. Перевірка проводиться у присутності керівника надавача послуг електронної ідентифікації, надавача електронних довірчих послуг, центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру чи уповноваженого ним представника.

3. Перевірка проводиться шляхом вивчення документів, інформації, що міститься в базах даних, проведення співбесід з працівниками надавача послуг електронної ідентифікації, надавача електронних довірчих послуг, центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру, аналізу стану дотримання вимог законодавства у сферах електронної ідентифікації та/або електронних довірчих послуг та розпорядків документів, пов'язаних з наданням послуг електронної ідентифікації та/або електронних довірчих послуг.

4. Перевірка проводиться у два етапи:

1) процес перевірки;

2) оформлення результатів перевірки.

5. Підготовка до проведення перевірки здійснюється шляхом:

1) опрацювання матеріалів попередньої перевірки з метою подальшого контролю за тими напрямками роботи, за якими раніше були виявлені порушення;

2) аналізу інформації, визначеної для невиїзних заходів державного нагляду (контролю), передбачених статтею 34¹ цього Закону;

3) вивчення регламенту роботи надавача послуг електронної ідентифікації, надавача електронних довірчих послуг, центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру.

6. У процесі перевірки голова та члени комісії з перевірки мають право письмово запитувати у надавача послуг електронної ідентифікації, надавача електронних довірчих послуг, центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру будь-які матеріали та інформацію, необхідні для проведення перевірки.

7. Надавач послуг електронної ідентифікації, надавач електронних довірчих послуг, центральний засвідчувальний орган або засвідчувальний центр зобов'язані надати контролюючому органу всю запитувану інформацію протягом 15 робочих днів з дня реєстрації відповідного письмового запиту.

8. У день початку проведення перевірки голова та члени комісії з перевірки зобов'язані пред'явити керівнику надавача послуг електронної ідентифікації, надавача електронних довірчих послуг, центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру чи уповноваженому ним представнику посвідчення на проведення перевірки та службові посвідчення, що встановлюють голову та членів комісії з перевірки як посадових осіб контролюючого органу, і надати копію посвідчення на проведення перевірки.

9. Голова та члени комісії з перевірки не мають права проводити перевірку без пред'явлення службових посвідчень та посвідчення на її проведення.

Стаття 34⁷. Оформлення результатів проведення перевірки

1. Результати проведення перевірки надавача послуг електронної ідентифікації, надавача електронних довірчих послуг, центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру оформлюються комісією з перевірки шляхом складення акта перевірки, форма якого затверджується контролюючим органом.

2. Акт перевірки має містити такі відомості:

1) найменування контролюючого органу;

2) персональний та посадовий склад комісії з перевірки;

3) прізвище та ініціали керівника надавача послуг електронної ідентифікації, надавача електронних довірчих послуг, центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру;

4) реквізити посвідчення на проведення перевірки;

5) дати початку і закінчення перевірки;

6) адреса приміщень надавача послуг електронної ідентифікації, надавача електронних довірчих послуг, центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру, в яких проводилася перевірка;

7) результати попередньої перевірки;

8) інформація про результати останньої оцінки відповідності у сферах електронної ідентифікації та/або електронних довірчих послуг, що передувє перевірці;

9) назва та короткий зміст документів, наданих під час перевірки;

10) якісні та кількісні показники, встановлені під час перевірки, що характеризують діяльність надавача послуг електронної ідентифікації, надавача електронних довірчих послуг, центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру, пов'язану з наданням послуг електронної ідентифікації та/або електронних довірчих послуг;

11) виявлені під час перевірки порушення і недоліки (за наявності) та пояснення надавача послуг електронної ідентифікації, надавача електронних довірчих послуг, центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру про причини невиконання встановлених законодавством вимог (за наявності);

12) висновки за результатами перевірки;

13) факти протидії проведенню перевірки (за наявності);

14) рекомендації щодо усунення виявлених порушень (у разі наявності);

15) дата складення акта перевірки;

16) підписи голови та членів комісії з перевірки;

17) підпис керівника надавача послуг електронної ідентифікації, надавача електронних довірчих послуг, центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру чи уповноваженого ним представника, що підтверджує факт ознайомлення з актом перевірки.

3. Щодо порушень, зазначених в акті перевірки, наводяться пос

ДОКУМЕНТИ

8. Зауваження до акта перевірки та окрема думка члена комісії з перевірки є невід’ємними частинами акта перевірки.

9. Якщо керівник надавача послуг електронної ідентифікації, надавача електронних довірчих послуг, центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру чи уповноважений ним представник відмовився від ознайомлення з актом перевірки або від його підписання після ознайомлення з ним, голова комісії з перевірки перед місцем для підпису керівника надавача послуг електронної ідентифікації, надавача електронних довірчих послуг, центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру чи уповноваженого ним представника робить відповідне зазначення, яке засвідчується підписами голови та одного з членів комісії з перевірки.

10. Один примірник акта перевірки вручається керівнику чи уповноваженій особі надавача послуг електронної ідентифікації, надавача електронних довірчих послуг, центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру в останній день перевірки, а другий зберігається у контролюючому органі.

11. У разі проведення перевірки надавача послуг електронної ідентифікації, надавача електронних довірчих послуг копія акта перевірки протягом п’яти робочих днів після її завершення надсилається до центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру.

Стаття 34^а. Припис про усунення порушень у сферах електронної ідентифікації та/або електронних довірчих послуг

1. Припис про усунення порушень складається комісією з перевірки у двох примірниках протягом п’яти робочих днів після завершення перевірки. Один примірник припису не пізніше п’яти робочих днів з дня складення акта перевірки надається надавачу послуг електронної ідентифікації, надавачу електронних довірчих послуг, центральному засвідчувальному органу або засвідчувальному центру, а другий примірник з підписом керівника надавача послуг електронної ідентифікації, надавача електронних довірчих послуг, центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру чи уповноваженого ним представника щодо погоджених строків усунення порушень вимог законодавства у сфері електронних довірчих послуг залишається у контролюючому органі.

2. Форма припису про усунення порушень затверджується контролюючим органом.

3. Припис про усунення порушень підписується головою та членами комісії з перевірки, які їх проводили.

4. У разі якщо керівник надавача послуг електронної ідентифікації, надавача електронних довірчих послуг, центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру чи уповноважений ним представник відмовився від отримання припису про усунення порушень, такий припис надсилається рекомендованим листом, а на копії припису, що залишається у контролюючого органу, проставляються відповідний вихідний номер і дата надсилання.

5. Керівник надавача послуг електронної ідентифікації, надавача електронних довірчих послуг, центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру повинен вжити заходів до усунення недоліків та порушень, зазначених у приписі про усунення порушень, протягом визначеного у приписі строку.

6. Надавач послуг електронної ідентифікації, надавач електронних довірчих послуг, центральний засвідчувальний орган або засвідчувальний центр зобов’язаний у визначений у приписі про усунення порушень строк письмово подати до контролюючого органу інформацію про усунення порушень разом з підтвердними документами.

Стаття 34^а. Рішення про блокування, скасування кваліфікованого сертифіката відкритого ключа кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг, зміну статусу послуги кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг, центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру

1. Рішення про блокування, скасування кваліфікованого сертифіката відкритого ключа кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг приймається контролюючим органом та має містити:

1) найменування контролюючого органу;

2) дату прийняття та порядковий номер;

3) посадовий та персональний склад комісії з перевірки;

4) найменування (прізвище, ім’я, по батькові (за наявності) кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг;

5) місцезнаходження кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг;

6) прізвище, ім’я та по батькові (за наявності) керівника кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг;

7) обставини, за яких виявлені порушення (вид, строк перевірки, номер та дата акта перевірки або посилання на інше джерело інформації);

8) обгрунтовані підстави для прийняття рішення про блокування кваліфікованого сертифіката відкритого ключа надавача електронних довірчих послуг;

9) вимогу щодо блокування кваліфікованого сертифіката відкритого ключа надавача електронних довірчих послуг;

10) підпис керівника контролюючого органу або його заступника відповідно до розподілу функціональних обов’язків.

2. Рішення про зміну статусу послуги кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг, центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру приймається контролюючим органом та має містити:

1) найменування контролюючого органу;

2) дату прийняття та порядковий номер;

3) посадовий та персональний склад комісії з перевірки;

4) найменування (прізвище, ім’я, по батькові (за наявності) кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг, центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру;

5) місцезнаходження кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг, центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру;

6) прізвище, ім’я та по батькові (за наявності) керівника кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг, центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру;

7) обставини, за яких виявлені порушення (вид, строк перевірки, номер та дата акта перевірки або посилання на інше джерело інформації);

8) обгрунтовані підстави для прийняття рішення про зміну статусу послуги кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг, центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру;

9) підпис керівника контролюючого органу або його заступника відповідно до розподілу функціональних обов’язків.

3. Центральний засвідчувальний орган або засвідчувальний центр на підставі рішення контролюючого органу про блокування чи скасування зобов’язаний змінити статус кваліфікованого сертифіката відкритого ключа кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг на заблокований або скасований відповідно.

4. Подання про зміну статусу послуги кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг, центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру у Довірчому списку готується контролюючим органом та в день його підписання керівником контролюючого органу або його заступником відповідно до розподілу функціональних обов’язків надсилається до центрального засвідчувального органу.

5. Подання про зміну статусу послуги кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг, центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру у Довірчому списку має містити:

1) найменування контролюючого органу;

2) найменування (прізвище, ім’я, по батькові (за наявності) кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг, центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру;

3) місцезнаходження або місце проживання (місце реєстрації) кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг, центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру;

4) прізвище, ім’я та по батькові (за наявності) керівника кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг, центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру;

5) обставини, за яких виявлені порушення (вид, строк перевірки, номер та дата акта перевірки або посилання на інше джерело інформації);

6) обгрунтовані підстави для прийняття рішення про зміну статусу послуги кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг, центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру у Довірчому списку;

7) найменування послуги та вимогу щодо зміни статусу послуги кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг, центрального засвідчувального органу або засвідчувального центру у Довірчому списку;

8) дату підписання;

9) підпис керівника контролюючого органу або його заступника відповідно до розподілу функціональних обов’язків.

Стаття 34^а. Припинення та скасування використання схеми електронної ідентифікації

1. У разі компрометації схеми електронної ідентифікації, її складових та/або порушення процедур, визначених у рамках схеми електронної ідентифікації, що впливає на достовірність автентифікації або становить загрозу порушення цілісності ідентифікаційних даних користувачів, контролюючий орган приймає рішення та вносить до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах електронної ідентифікації та електронних довірчих послуг, подання про припинення використання такої схеми електронної ідентифікації.

Рішення про припинення використання схеми електронної ідентифікації приймається контролюючим органом та має містити:

1) найменування контролюючого органу;

2) дату прийняття та порядковий номер;

3) посадовий та персональний склад комісії з перевірки;

4) найменування (прізвище, ім’я, по батькові (за наявності) надавача послуг електронної ідентифікації;

5) місцезнаходження надавача послуг електронної ідентифікації;

6) прізвище, ім’я, по батькові (за наявності) керівника надавача послуг електронної ідентифікації;

7) обставини, за яких виявлені порушення (вид, строк перевірки, номер та дата акта перевірки або посилання на інше джерело інформації);

8) обгрунтовані підстави для прийняття рішення про припинення використання схеми електронної ідентифікації;

9) вимогу щодо припинення використання схеми електронної ідентифікації;

10) підпис керівника контролюючого органу або його заступника відповідно до розподілу функціональних обов’язків.

2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах електронної ідентифікації та електронних довірчих послуг, на підставі рішення контролюючого органу про припинення використання схеми електронної ідентифікації зобов’язаний припинити використання схеми електронної ідентифікації.

3. Подання про припинення використання схеми електронної ідентифікації готується контролюючим органом та в день його підписання керівником контролюючого органу або його заступником відповідно до розподілу функціональних обов’язків надсилається до центрального засвідчувального органу.

4. Подання про припинення використання схеми електронної ідентифікації має містити:

1) найменування контролюючого органу;

2) найменування (прізвище, ім’я, по батькові (за наявності) надавача послуг електронної ідентифікації;

3) місцезнаходження або місце проживання (місце реєстрації) надавача послуг електронної ідентифікації;

4) прізвище, ім’я, по батькові (за наявності) керівника надавача послуг електронної ідентифікації;

5) обставини, за яких виявлені порушення (вид, строк перевірки, номер та дата акта перевірки або посилання на інше джерело інформації);

6) обгрунтовані підстави для прийняття рішення про припинення використання схеми електронної ідентифікації;

7) найменування схеми електронної ідентифікації;

8) дату підписання;

9) підпис керівника контролюючого органу або його заступника відповідно до розподілу функціональних обов’язків.

5. Якщо порушення або компрометація, зазначені в частині першій цієї статті, усунуто, контролюючий орган вносить до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах електронної ідентифікації та електронних довірчих послуг, подання про поновлення використання відповідної схеми електронної ідентифікації.

6. Якщо протягом трьох місяців після внесення подання про припинення схеми електронної ідентифікації контролюючий орган не вніс подання про поновлення її використання, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах електронної ідентифікації та електронних довірчих послуг, скасовує використання схеми електронної ідентифікації;

39) у статті 35:

в абзаці другому частини першої слова «у вигляді, придатному для автоматичної обробки» замінити словами «у формі, придатній для автоматизованої обробки»; у частині другій слова «Обов’язкові вимоги» замінити словом «Вимоги»; частину третю викласти в такій редакції:

«3. Порядок ведення Довірчого списку затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах електронної ідентифікації та електронних довірчих послуг»;

40) статтю 36 викласти в такій редакції:

«Стаття 36. Відповідальність за порушення законодавства у сферах електронної ідентифікації та електронних довірчих послуг

1. Особи, винні в порушенні вимог законодавства у сферах електронної ідентифікації та електронних довірчих послуг, несуть відповідальність згідно із законом.

2. Шкода, завдана користувачу послуг електронної ідентифікації надавачем послуг електронної ідентифікації, що реалізує схему (схеми) електронної ідентифікації, центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах електронної ідентифікації та електронних довірчих послуг, чи контролюючим органом, відшкодовується в повному обсязі у встановленому законом порядку.

Шкода, завдана користувачу електронних довірчих послуг надавачем електронних довірчих послуг, засвідчувальним центром, центральним засвідчувальним органом чи контролюючим органом, відшкодовується в повному обсязі у встановленому законом порядку.

3. Надавач електронних довірчих послуг, засвідчувальний центр чи центральний засвідчувальний орган несе відповідальність за шкоду, завдану з його вини (умислу або необережності) фізичній чи юридичній особі внаслідок невиконання чи неналежного виконання ним обов’язків, установлених цим Законом, покладается на фізичну чи юридичну особу, яка вимагає відшкодування завданої їй шкоди.

Кваліфікований надавач електронних довірчих послуг, засвідчувальний центр чи центральний засвідчувальний орган вважається винним у завданні фізичній чи юридичній особі шкоди внаслідок невиконання чи неналежного виконання ним обов’язків, установлених цим Законом, якщо він не доведе, що шкоду завдано не з його вини (умислу чи необережності).

У разі якщо надавач електронних довірчих послуг, засвідчувальний центр або центральний засвідчувальний орган належним чином заздалегідь повідомить користувачів електронних довірчих послуг про обмеження щодо використання електронних довірчих послуг, які він надає, за умови що такі обмеження є зрозумілими для користувачів, він не несе відповідальності за шкоду, завдану внаслідок використання електронних довірчих послуг з порушенням зазначених обмежень.

4. Особи, винні в порушеннях конфіденційності та/або цілісності інформації, що впливають на надання електронних довірчих послуг чи послуг електронної ідентифікації або стосуються персональних даних користувачів електронних довірчих послуг чи послуг електронної ідентифікації, несуть відповідальність відповідно до Закону України «Про захист персональних даних».

5. Спори, що виникають у сферах електронної ідентифікації та електронних довірчих послуг, вирішуються в порядку, встановленому законом»;

41) у статті 37:

після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

«3. Контролюючий орган на підставах і в порядку, встановлених законами та міжнародними договорами України, у межах своїх повноважень співпрацює з уповноваженими органами іноземних держав, надає їм допомогу та звертається до них за отриманням допомоги з питань нагляду і контролю за дотриманням вимог законодавства у сфері електронних довірчих послуг».

У зв’язку з цим частину третю вважати частиною четвертою;

частину четверту викласти в такій редакції:

«4. Якщо міжнародним договором України, згода на обов’язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж передбачені цим Законом, застосовуються правила міжнародного договору України»;

42) доповнити статтею 37¹ такого змісту:

«Стаття 37¹. Визнання іноземних схем та засобів електронної ідентифікації

1. Схеми електронної ідентифікації, що застосовуються в інших державах, та/або засоби електронної ідентифікації, що видаються в рамках таких схем електронної ідентифікації, визнаються в Україні згідно з міжнародними договорами України про взаємне визнання схем та/або засобів електронної ідентифікації, згода на обов’язковість яких надана Верховною Радою України»;

43) у статті 38:

частину першу викласти в такій редакції:

«1. Електронні довірчі послуги, що надаються відповідно до вимог нормативно-правових актів, що регулюють відносини у сфері електронних довірчих послуг в іноземних державах, визнаються в Україні електронними довірчими послугами того самого виду, за умови що кваліфікований надавач електронних довірчих послуг іноземної держави відповідає вимогам цього Закону, що підтверджується центральним засвідчувальним органом (або засвідчувальним центром — у разі надання електронних довірчих послуг у банківській системі України та на ринках небанківських фінансових послуг, державне регулювання та нагляд за діяльністю на яких здійснює Національний банк України, а також при наданні платіжних послуг)»;

частину третю після слова «Порядок» доповнити словами «визнання іноземних сертифікатів відкритих ключів, електронних підписів, а також»;

44) розділ VII «Прикінцеві та перехідні положення» доповнити пунктом 6¹ такого змісту:

«6¹. Тимчасово, до взаємного визнання між Україною та Європейським Союзом електронних довірчих послуг, як виняток з положень частини першої статті 38 цього Закону, визнати в Україні:

1) результати надання кваліфікованих електронних довірчих послуг, що надаються кваліфікованими надавачами електронних довірчих послуг, відомості про яких та

про кваліфіковані електронні довірчі послуги, які вони надають, внесені до Довірчого списку держави — члена Європейського Союзу або держави — члена Європейської асоціації вільної торгівлі (далі — європейські кваліфіковані надавачі);

2) статус європейських кваліфікованих надавачів, що прирівнюється до статусу кваліфікованих надавачів електронних довірчих послуг згідно із цим Законом;

3) статус засобів кваліфікованого електронного підпису чи печатки, що використовуються європейськими кваліфікованими надавачами при наданні електронних довірчих послуг та внесені до списку сертифікованих засобів для створення кваліфікованого електронного підпису, який веде Європейська комісія відповідно до статті 31 Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 910/2014 від 23 липня 2014 року про електронну ідентифікацію та довірчі послуги для електронних транзакцій на внутрішньому ринку та про скасування Директиви 1999/93/ЄС, що прирівнюється до статусу засобів кваліфікованого електронного підпису чи печатки відповідно до цього Закону;

4) перелік довірчих списків держав — членів Європейського Союзу, інформацію про які публікує Європейська Комісія відповідно до частини четвертої статті 22 Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 910/2014 від 23 липня 2014 року про електронну ідентифікацію та довірчі послуги для електронних транзакцій на внутрішньому ринку та про скасування Директиви 1999/93/ЄС»;

45) у тексті Закону слова «електронних довірчих послуг та електронної ідентифікації» у всіх відмінках замінити словами «електронної ідентифікації та електронних довірчих послуг» у відповідному відмінку.

65. У статті 16 Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству» (Відомості Верховної Ради України, 2018 р., № 5, ст. 35):

1) у частині першій слова «інформаційно-телекомунікаційна система» замінити словами «інформаційно-комунікаційна система»;

2) абзац сьомий частини сьомої викласти в такій редакції:

«Доступ відповідних працівників до Реєстру здійснюється з використанням кваліфікованого електронного підпису або удосконаленого електронного підпису, що базується на кваліфікованому сертифікаті електронного підпису та є сумісним з програмним забезпеченням Реєстру, або із застосуванням засобів електронної ідентифікації з середнім або високим рівнем довіри відповідно до вимог Закону України «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги».

66. У першому реченні частини третьої статті 22 Закону України «Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 2018 р., № 9, ст. 50; із змінами, внесеними Законом України від 20 вересня 2022 року № 2597-IX) слова «законодавства про електронні документи та електронний документообіг» замінити словами «законів України «Про електронні документи та електронний документообіг» та «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги».

67. Абзац четвертий частини сьомої статті 15 Закону України «Про соціальні послуги» (Відомості Верховної Ради України, 2019 р., № 18, ст. 73) викласти в такій редакції:

«Доступ зазначених працівників до Реєстру здійснюється з використанням засобів електронної ідентифікації, що мають середній або високий рівень довіри відповідно до вимог Закону України «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги».

68. Четверте речення частини першої статті 55 Закону України «Про забезпечення функціонування української мови як державної» (Відомості Верховної Ради України, 2019 р., № 21, ст. 81) після слова «Застосування» доповнити словами «кваліфікованого електронного».

69. В абзаці другому частини шостої статті 10 та частині другій статті 11 Закону України «Про засади моніторингу, звітності та верифікації викидів парникових газів» (Відомості Верховної Ради України, 2020 р., № 22, ст. 150) слова «законів щодо електронного документообігу та електронного цифрового підпису» замінити словами «законів України «Про електронні документи та електронний документообіг» та «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги».

70. В абзаці сімнадцятому статті 1 Закону України «Про національну інфраструктуру геопросторових даних» (Відомості Верховної Ради України, 2020 р., № 37, ст. 277) слова «Законі України «Про електронні довірчі послуги» замінити словами «Законі України «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги».

71. У другому реченні абзацу третього підпункту 1 пункту 3 розділу II «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо державної підтримки сфери культури, креативних індустрій, туризму, малого та середнього бізнесу у зв’язку з дією обмежувальних заходів, пов’язаних із поширенням коронавірусної хвороби COVID-19» (Відомості Верховної Ради України, 2020 р., № 43, ст. 371) слова «здійснюється з використанням електронного підпису, а якщо особа не має такого підпису, то у порядку» замінити словами «з використанням електронного підпису або засобу електронної ідентифікації відповідно до вимог Закону України «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги», а якщо особа не має можливості створити електронний підпис чи не має засобу електронної ідентифікації — у порядку».

72. У Законі України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки» від 19 червня 2020 року № 738-IX:

1) абзаці шостий і вісімнадцятий частини третьої статті 110 викласти в такій редакції:

«5) електронний підпис власника (власників) облігацій або його (їх) представника відповідно до вимог законів України «Про електронні документи та електронний документообіг» та «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги», а в разі підписання вимоги представником — також зазначення правової підстави здійснення представництва»;

«4) електронний підпис уповноваженої особи емітента відповідно до вимог законів України «Про електронні документи та електронний документообіг» та «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги»;

2) абзац третій частини другої статті 111 викласти в такій редакції:

«Ідентифікація та реєстрація власника облігацій (їого представника) для участі у зборах здійснюються в авторизованій електронній системі за допомогою кваліфікованого електронного підпису або засобів електронної ідентифікації, що мають високий рівень довіри, відповідно до вимог Закону України «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги», у порядку, встановленому Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку».

73. В абзаці другому частини сьомої статті 16 Закону України «Про державне регулювання діяльності щодо організації та проведення азартних ігор» від 14 липня 2020 року № 768-IX слова «Закону України «Про електронні довірчі послуги» замінити словами «законів України «Про електронні документи та електронний документообіг» та «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги».

74. У Законі України «Про електронні комунікації» від 16 грудня 2020 року № 1089-IX:

1) в абзаці третьому частини четвертої статті 64 слова «електронного цифрового підпису» замінити словами «кваліфікованого електронного підпису»;

2) в абзаці другому частини п’ятої статті 104 слова «законодавства про електронні довірчі послуги» замінити словами «законодавства у сферах електронної ідентифікації та електронних довірчих послуг»;

3) в абзаці другому частини другої статті 107 та другому реченні частини першої статті 112 слова «Закону України «Про електронні довірчі послуги» замінити словами «Закону України «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги».

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності через один рік з дня його опублікування, крім підпунктів 25 і 44 пункту 64 розділу I цього Закону, які набирають чинності з дня, наступного за днем опублікування цього Закону.

2. Атестація відповідності комплексної системи захисту інформації інформаційно-комунікаційної системи, яка використовується надавачем електронних довірчих послуг або послуг електронної ідентифікації, діє протягом визначеного в ньому строку дії, але не більше п’яти років з дня набрання чинності цим Законом.

3. Застосування норм цього Закону не впливає на чинність та строк дії сертифікатів відкритих ключів, виданих до набрання чинності цим Законом.

4. Підтвердження кваліфікованого електронного підпису чи печатки, створених до набрання чинності цим Законом, здійснюється відповідно до вимог законодавства, що діяло на момент накладання кваліфікованого електронного підпису чи печатки.

5. Надавачі послуг електронної ідентифікації, які на момент набрання чинності цим Законом здійснюють автентифікацію в інформаційних та інформаційно-телекомунікаційних системах, за допомогою яких надаються електронні послуги, здійснюють відправлення і отримання електронних даних та володіють інформацією в яких є органи державної влади, органи влади Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування, інші юридичні особи публічного права, та мають намір у подальшому здійснювати таку автентифікацію, зобов’язані протягом двох років з дня набрання чинності цим Законом (кваліфіковані надавачі електронних довірчих послуг — протягом одного року з дня набрання чинності цим Законом) звернутися із заявою про включення схем електронної ідентифікації, в рамках яких здійснюється зазначена автентифікація, до переліку схем електронної ідентифікації.

6. Кабінету Міністрів України протягом одного року з дня набрання чинності цим Законом:

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом; привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом; забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
1 грудня 2022 року
№ 2801-IX

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 3 січня 2023 р. № 27
Київ

Про внесення змін до Порядку проведення конкурсу з перевезення пасажирів на автобусному маршруті загального користування

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
Внести до Порядку проведення конкурсу з перевезення пасажирів на автобусному маршруті загального користування, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 3 грудня 2008 р. № 1081 (Офіційний вісник України, 2008 р., № 96, ст. 3173; 2009 р., № 40, ст. 1349, № 57, ст. 1982, № 94, ст. 3219; 2010 р., № 55, ст. 1857; 2011 р., № 70, ст. 2647; 2016 р., № 16, ст. 636; 2017 р., № 27, ст. 778; 2018 р., № 25, ст. 882; 2022 р., № 39, ст. 2095), зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 3 січня 2023 р. № 27

ЗМІНИ,
що вносяться до Порядку проведення конкурсу з перевезення пасажирів на автобусному маршруті загального користування

1. Пункт 1 викласти в такій редакції:
«1. Цей Порядок визначає процедуру підготовки та проведення конкурсу з перевезення пасажирів на міжміських та приміських автобусних маршрутах загального користування, що виходять за межі території області, на міжміських та приміських автобусних маршрутах загального користування, що проходять територією двох або більше територіальних громад та не виходять за межі території Автономної Республіки Крим чи області, на міських, приміських та міжміських автобусних маршрутах загального користування, що не виходять за межі території однієї територіальної громади (далі — конкурс).».

2. Пункт 4 викласти в такій редакції:
«4. Відповідно до вимог статті 7 Закону України «Про автомобільний транспорт» організатором перевезень на автобусному маршруті загального користування є: Мінінфраструктури — на міжміських та приміських автобусних маршрутах загального користування, що виходять за межі території області (далі — міжобласний маршрут);

Рада Міністрів Автономної Республіки Крим, обласні держадміністрації — на міжміських та приміських автобусних маршрутах загального користування, що проходять територією двох або більше територіальних громад та не виходять за межі території Автономної Республіки Крим чи області (далі — внутрішньообласний маршрут), зокрема таких, що проходять від населених пунктів Київської області до м. Києва;

виконавчий орган ради, яка представляє інтереси відповідної територіальної громади, — на міських, приміських та міжміських автобусних маршрутах загального користування, що не виходять за межі території однієї територіальної громади (далі — маршрут в межах території однієї територіальної громади);

Київська міська держадміністрація — на автобусному маршруті загального користування прямого сполучення м. Київ — міжнародний аеропорт «Бориспіль».».

3. У пункті 10:

1) абзац перший викласти в такій редакції:
«10. Організатор перевезень затверджує умови конкурсу, зокрема обов'язкові, відповідно до статті 44 Закону України «Про автомобільний транспорт», у тому числі щодо категорії, класу автобусів та року їх виготовлення, та Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту». До обов'язкових умов також належить забезпечення можливості отримання послуг проїзду на пільгових умовах, а в разі запровадження автоматизованої системи обліку оплати проїзду — електронного квитка, який підключається до банківської картки отримувача послуг за рішенням відповідних державних органів на безоплатній основі, особам, які відповідно до Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» мають право на безоплатний проїзд, та проїзд за яким зареєстрований у зазначеній системі. Крім обов'язкових організатор може затверджувати додаткові умови конкурсу (наявність у перевізника GPS-системи, встановленої на транспортних засобах, які пропонуються для роботи на автобусному маршруті загального користування, вимоги до якості транспортного обслуговування та транспортних засобів тощо). Організатор встановлює вимогу щодо забезпечення роботи на об'єкті конкурсу, який включає міські та приміські маршрути загального користування, транспортних засобів, пристосованих для перевезення осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення, в кількості до 50 відсотків загальної кількості автобусів на міських автобусних маршрутах загального користування (починаючи з 2025 року — до 70 відсотків) та до 20 відсотків — на приміських.»;

2) у першому реченні абзацу другого слова «інвалідами з вадами зору, слуху та з ураженнями опорно-рухового апарату» замінити словами «особами з інвалідністю по зору, слуху та з порушеннями опорно-рухового апарату».

4. У пункті 12:

1) підпункт 3 викласти в такій редакції:
«3) відповідно до вимог частини другої статті 45 Закону України «Про автомобільний транспорт» пропонує для використання на маршруті автобуси, переобладнані з вантажних автомобілів (інформація про призначення транспортного засобу надана заводом-виробником (його офіційним представництвом в Україні) та Головним сервісним центром МВС);»;

2) доповнити пункт підпунктом 8 такого змісту:
«8) в разі запровадження автоматизованої системи обліку оплати проїзду не забезпечує можливість оплати проїзду з використанням електронного квитка, який підключається до банківської картки отримувача послуг за рішенням відповідних державних органів на безоплатній основі, особам, які відповідно до Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» мають право на безоплатний проїзд.».

5. Абзац перший пункту 14 викласти в такій редакції:
«14. Відповідно до частини одинадятої статті 44 Закону України «Про автомобільний транспорт» у разі, коли організатором перевезень прийнято рішення про залучення для організації проведення конкурсів підприємство (організацію), на таке підприємство (організацію) покладатимуться функції з підготовки матеріалів щодо умов конкурсу, паспортів автобусних маршрутів загального користування, аналізу одержаних пропозицій та їх оцінки, аналізу виконання перевізниками, які стали переможцями попередніх (попереднього) конкурсів (конкурсів) з перевезення пасажирів, умов укладених (наданих) договорів або дозволів, та інших матеріалів.».

6. Перше речення абзацу першого пункту 23 після слів «громадських організацій» доповнити словами «, зокрема тих, що представляють інтереси осіб з інвалідністю та ветеранів війни (за згодою)».

7. Пункт 25 виключити.

8. В абзаці другому пункту 27 слова «, внутрішньорайонних та міських автобусних маршрутах» замінити словами «маршрутах та маршрутах в межах території однієї територіальної громади».

9. У пункті 28:

1) абзац третій підпункту 2 після слова «інтервал» доповнити словами і цифрами («у разі, коли інтервал на приміському маршруті не перевищує 10 хвилин»);

2) підпункт 10 викласти в такій редакції:
«10) контактні дані: номери телефону, телефаксу, електронна адреса, адреса офіційної сторінки в Інтернеті (за наявності) з питань проведення конкурсу, а також електронна адреса для можливості подання перевізниками-претендентами документів для участі у конкурсі в електронній формі.».

10. У пункті 29:

1) в абзаці другому слова «або дозволу» виключити;

2) доповнити пункт абзацями такого змісту:
«Перевізник-претендент подає документи для участі у конкурсі з перевезення пасажирів на міжобласних маршрутах у паперовій або електронній формі з дотриманням вимог Закону України «Про електронні документи та електронний документообіг» та «Про електронні довірчі послуги».

Перевізник-претендент подає документи для участі у конкурсі з перевезення пасажирів на внутрішньообласних маршрутах та маршрутах в межах території однієї територіальної громади у паперовій формі.

Документи для участі у конкурсі у паперовій формі подаються перевізником-претендентом згідно з вимогами пунктів 30 та 34 цього Порядку.

У разі подання перевізником-претендентом документів для участі у конкурсі з перевезення пасажирів на міжобласних маршрутах в електронній формі організатор або робочий орган протягом двох робочих днів зобов'язаний надіслати на електронну адресу перевізника-претендента, з якої були подані документи, повідомлення про їх отримання.».

11. У пункті 30:

1) абзаці перший і другий після слова «конкурсі» доповнити словами «в паперовій формі»;

2) доповнити пункт після абзацу п'ятого новим абзацом такого змісту:
«У разі подання перевізником-претендентом документів для участі у конкурсі у паперовій формі перевізник-претендент зобов'язаний подати у конверті (пакеті) з позначкою «№ 2» інформацію про об'єкт конкурсу, який відкривається під час засідання конкурсного комітету. До того ж у разі подання документів для участі у кількох конкурсах необхідно на конвертах (пакетах) з позначкою «№ 2» ставити відповідні відмітки, які б в подальшому дали змогу ідентифікувати об'єкт конкурсу з поданими на нього документами.».

У зв'язку з цим абзац шостий вважати абзацом сьомим.

12. У першому реченні пункту 34 слова «на внутрішньообласних, внутрішньорайонних та міських автобусних маршрутах» виключити.

13. У пункті 40 слова і цифри «в конвертах № 1 і 2» замінити словами і цифрами «відповідно до вимог, визначених пунктами 29 і 30 цього Порядку».

14. В абзацах першому і другому пункту 42, абзаці першому пункту 43, пунктах 44, 45, абзацах першому — четвертому пункту 46 слова «внутрішньообласних, внутрішньорайонних та міських автобусних маршрутах» замінити словами «внутрішньообласних маршрутах та маршрутах в межах території однієї територіальної громади».

15. Абзац другого пункту 47 після слова «головуючого» доповнити словами «, а за його відсутності — голос заступника голови конкурсного комітету».

16. Пункт 48 викласти в такій редакції:
«48. Під час проведення засідання конкурсного комітету здійснюється аудіозапис. Інформація про проведення конкурсу з перевезення пасажирів фіксується у протоколі засідання конкурсного комітету.

Аудіоматеріали та протоколи засідань зберігаються в організатора протягом п'яти років з дня проведення засідання конкурсного комітету.».

17. В абзаці другому пункту 49 слова «внутрішньообласних, внутрішньорайонних та міських автобусних маршрутах» замінити словами «внутрішньообласних маршрутах та маршрутах в межах території однієї територіальної громади».

18. Пункт 51 після слова «веб-сайті» доповнити словами «протягом п'яти робочих днів з дня прийняття такого рішення».

19. У пункті 53:

1) в абзаці першому слова «внутрішньообласних, внутрішньорайонних та міських автобусних маршрутах» замінити словами «внутрішньообласних маршрутах та маршрутах в межах території однієї територіальної громади»;

2) абзаці третій — одинадцятий замінити абзацями такого змісту:
«У разі письмової відмови перевізника-претендента, який став переможцем конкурсу з перевезення пасажирів, від укладення з організатором перевезень договору такий договір укладається з перевізником-претендентом, який зайняв друге місце. У разі відсутності перевізника-претендента, який зайняв друге місце, рейс (маршрут) включається до об'єкта іншого конкурсу.

У разі коли перевізник-претендент, який став переможцем конкурсу, письмово відмовився від виконання перевезень або з ним припинено/розірвано дію договору або дозволу, організатор перевезень приймає рішення щодо визнання переможцем конкурсу перевізника-претендента, який зайняв друге місце, а у разі його відсутності — приймає рішення щодо проведення нового конкурсу за цим об'єктом.

У разі коли перевізник-претендент, який став переможцем конкурсу, не звернувся за отриманням дозволу (не уклав договір) і не відмовився від перевезень, організатор перевезень протягом 30 робочих днів з дня опублікування свого рішення приймає рішення щодо визнання переможцем конкурсу перевізника-претендента, який зайняв друге місце, а у разі його відсутності — приймає рішення щодо проведення нового конкурсу за цим об'єктом.

У договорі або дозволі визначаються умови перевезень на маршруті (маршрутах) відповідно до визначеного об'єкта конкурсу.

Якщо перевізник-претендент брав участь у конкурсі і визнаний переможцем у кількох конкурсах, договір укладається (дозвіл видається) окремо на кожний об'єкт конкурсу. Строк дії договору або дозволу, який укладається (видається) за результатами конкурсу, становить від трьох до п'яти років.

Строк дії договору продовжується один раз на три роки за рішенням організатора перевезень за наявності заяви автомобільного перевізника — переможця попереднього конкурсу, яку він подає за формою згідно з додатком 7, в якій, зокрема, зазначається інформація про підтверджене інвестування коштів на придбання більш нових та/або комфортабельних автобусів стосовно тих, які використовувались автомобільним перевізником на об'єкті конкурсу, а також за відсутності у зазначеного автомобільного перевізника, що здійснював перевезення за цим маршрутом протягом попереднього періоду, порушень умов укладеного попереднього договору, строк дії якого становить від трьох до п'яти років.

Договір або дозвіл може бути достроково розірвано (анульовано) організатором перевезень в частині відносин щодо обслуговування усього (усіх) маршруту (маршрутів) та/або виконання окремих рейсів з підстав, визначених підпунктом 2 пункту 55 цього Порядку.

Організатор перевезень зобов'язаний провести конкурс не пізніше ніж за 45 календарних днів до дня закінчення строку дії договору або дозволу, укладеного (виданого) попередньому переможцю конкурсу. У такому разі дія договору або дозволу, укладеного (виданого) за результатами конкурсу, починається після закінчення строку дії договору (дозволу) на перевезення, укладеного (виданого) відповідно до результатів попереднього конкурсу на цьому об'єкті.».

20. У пункті 55:

1) у підпункті 1 слова «або дозволу» виключити, а слова «п'ять років» замінити словами «три роки»;

2) підпункти 2—5 викласти в такій редакції:
«2) забезпечити дострокове розірвання договору або анулювання дозволу з автомобільним перевізником у разі:

наявності фактів порушення ним умов договору або дозволу у частині незабезпечення регулярності перевезень з вини перевізника (менш як 90 відсотків за місяць), використання автобусів, що не відповідають зазначеним умовам за пасажиромісткістю, класом, технічними та екологічними показниками, відправлення автобусів з місць, що не передбачені розкладом руху. Розірвання договору або анулювання дозволу здійснюється не раніше ніж через 30 календарних днів після надісланого організатором попередження такому перевізникові про недопущення порушення умов договору (дозволу) та встановлення повторного факту такого порушення (попередження не застосовується у разі настання транспортної події з вини водія автобуса з потерпілими та/або загиблими, яка спричинена діяльністю перевізника). У такому разі для роботи на автобусному маршруті загального користування призначається організатором конкурсу автомобільний перевізник, який за результатами конкурсу визнаний таким, що зайняв друге місце (за наявності), на строк до закінчення строку дії договору або дозволу, який було розірвано (анульовано). У разі відсутності автомобільного перевізника, який за результатами конкурсу визнаний таким, що зайняв друге місце, призначається організатором конкурсу до проведення конкурсу інший автомобільний перевізник, транспортні засоби якого відповідають за параметрами, класом, категорією, комфортністю і пасажиромісткістю вимогам, передбаченим для відповідного виду перевезень, один раз на строк не більш як три місяці;

підтвердження інформації про факт подання перевізником-претендентом недовіровирих відомостей для участі у конкурсі з перевезення пасажирів;

ліквідації юридичної особи, припинення підприємницької діяльності фізичної особи — підприємця, смерті фізичної особи — підприємця;

3) укладення договору з автомобільним перевізником, який за результатами проведення конкурсу на внутрішньообласних маршрутах та маршрутах в межах території однієї територіальної громади визнаний таким, що зайняв друге місце, у разі:

настання обставин, передбачених підпунктом 2 цього пункту, на строк дії договору, який було розірвано;

настання обставин, передбачених абзацями третім — п'ятим пункту 53 цього Порядку. У разі відсутності переможця, а також перевізника, що зайняв друге місце, організатор приймає рішення щодо проведення нового конкурсу за об'єктом;

4) у разі зупинення судом дії рішення щодо результатів конкурсного комітету до моменту укладення з переможцем договору або видачі дозволу призначити на час дії відповідної ухвали суду автомобільного перевізника для виконання перевезень, передбачених об'єктом конкурсу;

5) у разі скасування судом рішення щодо результатів конкурсного комітету провести повторний розгляд конкурсних пропозицій перевізників-претендентів за об'єктом (об'єктами), за яким (якими) було прийнято таке рішення суду, на наступному засіданні конкурсного комітету»;»;

3) доповнити пункт підпунктом 6 такого змісту:
«6) зупинити дію договору з автомобільним перевізником, який за результатами проведення конкурсу на внутрішньообласних маршрутах та маршрутах в межах території однієї територіальної громади визнаний переможцем та з яким укладено відповідний договір, та який в разі запровадження автоматизованої системи обліку опла-

ти проїзду не забезпечує можливість оплати проїзду з використанням електронного квитка, який підключається до банківської картки отримувача послуг за рішенням відповідних державних органів на безоплатній основі, особам, які відповідно до Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» мають право на безоплатний проїзд, до усунення зазначеної перешкоди.».

21. Пункт 63 викласти в такій редакції:
«63. Кошти, сплачені за участь у конкурсі, повертаються повністю у разі, коли конкурс не відбувся або переможця не було визначено з вини організатора (робочого органу).

Для повернення коштів перевізник-претендент подає заяву організатору перевезень або робочому органу в довільній формі.».

22. У додатках до Порядку:

1) у пункті 3 додатка 1:

абзац третій викласти в такій редакції:
«відомості про автобуси, які будуть використовуватися на маршруті, разом з копіями сертифікатів відповідності та екологічності, свідоцтв про реєстрацію транспортних засобів (за наявності — тимчасових реєстраційних талонів);»;

абзац п'ятий виключити;

2) додаток 5 викласти в такій редакції:

«Додаток 5
до Порядку
(в редакції постанови Кабінету Міністрів України
від 3 січня 2023 р. № 27)

**ПЕРЕЛІК
показників нарахування балів за системою оцінки
пропозицій автомобільних перевізників-претендентів (на участь у
конкурсі з перевезення пасажирів на внутрішньообласних маршрутах
та маршрутах в межах території однієї територіальної громади)**

Порядковий номер	Показники, за якими оцінюються автомобільні перевізники-претенденти	Кількість балів
1.	Робота перевізника-претендента на визначеному організатором перевезень об'єкті конкурсу протягом усього строку дії попереднього дозволу (договору) як переможця попереднього конкурсу	+ 10
2.	Наявність у перевізника-претендента у власності, співвласності (або таких, що використовуються ними на правах фінансового лізингу) автобусів для відповідного виду перевезень категорії Євро-3 (бали нараховуються окремо за кожен автобус, який пропонується до використання на об'єкті конкурсу, в межах загальної кількості, встановленої організатором перевезень, з урахуванням кількості резервних транспортних засобів)	+ 3 (+ 1 для міських і приміських маршрутів)
3.	Наявність у перевізника-претендента у власності, співвласності (або таких, що використовуються ними на правах фінансового лізингу) автобусів для відповідного виду перевезень категорії Євро-4 (бали нараховуються окремо за кожен автобус, який пропонується до використання на об'єкті конкурсу, в межах загальної кількості, встановленої організатором перевезень, з урахуванням кількості резервних транспортних засобів)	+ 4 (+ 2 для міських і приміських маршрутів)
4.	Наявність у перевізника-претендента у власності, співвласності (або таких, що використовуються ними на правах фінансового лізингу) автобусів для відповідного виду перевезень категорії Євро-5 (бали нараховуються окремо за кожен автобус, який пропонується до використання на об'єкті конкурсу, в межах загальної кількості, встановленої організатором перевезень, з урахуванням кількості резервних транспортних засобів)	+ 5 (+ 3 для міських і приміських маршрутів)
5.	Наявність у перевізника-претендента у власності, співвласності (або таких, що використовуються ними на правах фінансового лізингу) автобусів для відповідного виду перевезень категорії Євро-6 (бали нараховуються окремо за кожен автобус, який пропонується до використання на об'єкті конкурсу, в межах загальної кількості, встановленої організатором перевезень, з урахуванням кількості резервних транспортних засобів)	+ 6 (+ 4 для міських і приміських маршрутів)
6.	Наявність у перевізника-претендента у власності, співвласності (або таких, що використовуються ними на правах фінансового лізингу) електроавтобусів (бали нараховуються окремо за кожен автобус, який пропонується до використання на об'єкті конкурсу, в межах загальної кількості, встановленої організатором перевезень, з урахуванням кількості резервних транспортних засобів)	+ 7 (+ 5 для міських і приміських маршрутів)
7.	Наявність у перевізника-претендента у власності, співвласності (або таких, що використовуються ними на правах фінансового лізингу) низькопідлогових автобусів (бали нараховуються окремо у разі проведення конкурсу на міських та приміських маршрутах окремо за кожен автобус, який пропонується до використання на об'єкті конкурсу, в межах загальної кількості, встановленої організатором перевезень, з урахуванням кількості резервних транспортних засобів)	+ 5
8.	Наявність у перевізника-претендента у власності, співвласності (або таких, що використовуються ними на правах фінансового лізингу) автобусів із спеціальним обладнанням для їх експлуатації на екологічно чистих видах палива (газодизелі) (бали нараховуються виключно у разі проведення конкурсу на міських маршрутах окремо за кожен автобус, який пропонується до використання на об'єкті конкурсу, в межах загальної кількості, встановленої організатором перевезень, з урахуванням кількості резервних транспортних засобів)	+ 7
9.	Наявність у перевізника-претендента у власності, співвласності (або таких, що використовуються ними на правах фінансового лізингу) автобусів, пристосованих для перевезення осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення, заявлених для участі на об'єкті конкурсу (бали нараховуються у разі проведення конкурсу на міжміських внутрішньообласних маршрутах окремо за кожен автобус, який пропонується до використання на об'єкті конкурсу, в межах загальної кількості, встановленої організатором перевезень, з урахуванням кількості резервних транспортних засобів)	+ 4
10.	Наявність матеріально-технічної бази, на якій забезпечується проведення медичного огляду водіїв, їх стажування та інструктажі, а також огляд технічного стану автобусів та їх зберігання у разі розміщення такої бази на відстані не більш як 20 кілометрів від місця формування рейсу) (бали нараховуються за інформацією Укртрансбезпеки відповідно до бази ліцензійного реєстру)	+ 15
11.	Наявність дорожньо-транспортних пригод, скоєних з вини водія перевізника-претендента, у яких є загиблі, доведеної у судовому порядку, які сталися протягом року до дати проведення конкурсу	— 10
12.	Наявність дорожньо-транспортних пригод без потерпілих, скоєних з вини водія перевізника-претендента, доведених у судовому порядку, які сталися протягом двох років до дати проведення конкурсу	— 5
13.	Наявність у водія перевізника-претендента трьох та більше порушень правил дорожнього руху, зафіксованих упродовж одного року до дати проведення конкурсу (застосовується у разі скоєння порушень правил дорожнього руху одним і тим же водієм)	— 3».

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ ТА УКРАЇНА

СПРАВА «А.А. ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF A.A. v. UKRAINE)

(Заява № 79750/16)

Стислий виклад рішення від 15 грудня 2022 року

21 липня 2016 року Дзержинський районний суд міста Харкова постановив примусово видворити заявника, який був громадянином Республіки Таджикистан, за межі території України на підставі оперативної інформації про його намір нелегального в'їзду через Україну до Західної Європи.

22 липня 2016 року Державна міграційна служба ухвалила рішення про поміщення заявника до пункту тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства з неврегульованим статусом.

З огляду на те, що лише суди мали повноваження ухвалювати рішення про затримання з метою виконання рішення про видворення, 21 вересня 2016 року Ріпкинський районний суд Чернігівської області постановив помістити заявника під варту до 20 березня 2017 року під час процедури його видворення. Постанова була проголошена в присутності заявника та перекладача й містила твердження про можливість її оскарження до Київського апеляційного адміністративного суду. 24 березня 2017 року заявника звільнили.

Перебуваючи під вартою заявник неодноразово подавав заяви про визнання його біженцем, стверджуючи, що йому загрозувало переслідування як члена організації «Група 24», яка виступала проти влади Республіки Таджикистан. Однак органи міграційної служби відмовили в задоволенні цієї заяви як неприйнятної, оскільки заявник не довів, що йому загрозувало переслідування у Республіці Таджикистан. Верховний Суд своєю остаточною постановою залишив наказ Державної міграційної служби України без змін.

У березні 2022 року захисник заявника повідомив Європейський суд з прав людини (далі — Європейський суд), що «заявник покинув територію України через російську війну і наразі перебуває в притулку для біженців у Королівстві Нідерланди».

До Європейського суду заявник скаржився за статтею 3 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція), що йому загрозувало жорстоке поводження у випадку видворення з України до Республіки Таджикистан; за статтею 5 Конвенції, що тримання його під вартою у період з 22 липня до 21 вересня 2016 року було незаконним, оскільки не було санкціоновано судом у супереччя вимогам національного законодавства, а у період з 21 вересня 2016 року до 20 березня 2017 року, оскільки згідно з національним законодавством національні суди не мали повноважень ухвалювати рішення про тримання під вартою у його справі. Заявник також висунув скарги за статтею 34 Конвенції та статтею 2 Протоколу № 4 до Конвенції і стверджував за статтею 13 Конвенції про відсутність у нього ефективних національних засобів юридичного захисту у зв'язку з його скаргами за статтею 3 Конвенції та статтею 2 Протоколу № 4 до Конвенції.

Розглянувши скаргу заявника за статтею 3 Конвенції, взятою окремо та у поєднанні зі статтею 13 Конвенції, Європейський суд зазначив, що з огляду на інформацію про переїзд заявника до Королівства Нідерланди йому більше не загрожує видача до Республіки Таджикистан українськими органами влади і він більше не може вважатися потерпілим від можливого порушення Україною його прав за статтею 3 Конвенції. Також Європейський суд зазначив, що лише факт ухвалення національними судами рішення не на користь заявника сам собою не свідчить про неефективність провадження у розумінні статті 13 Конвенції. Європейський суд відхилив ці скарги відповідно до підпункту «а» пункту 3 та пункту 4 статті 35 Конвенції, першу, як несумісну за критерієм *ratione personae* з положеннями Конвенції, другу, як явно необґрунтовану.

Стосовно тримання заявника під вартою у період з 22 липня до 21 вересня 2016 року Європейський суд зазначив, що згідно з чинним на той момент національним законодавством тримання під вартою з метою виконання рішення про видворення могло ґрунтуватися лише на рішенні суду та дійшов висновку, що позбавлення заявника свободи не було здійснено «відповідно до процедури, встановленої законом». Європейський суд констатував порушення пункту 1 статті 5 Конвенції у зв'язку з триманням заявника під вартою протягом зазначеного періоду.

Частину скарги заявника стосовно тримання його під вартою у період з 21 вересня 2016 року до 20 березня 2017 року Європейський суд визнав неприйнятною та відхилив відповідно до пункту 4 статті 35 Конвенції у зв'язку з невичерпанням національних засобів юридичного захисту відповідно до пункту 1 статті 35 Конвенції.

Розглянувши інші скарги заявника Європейський суд вирішив, що з огляду на всі наявні у нього матеріали та належність оскаржуваних питань до сфери його компетенції ці скарги не відповідають критеріям прийнятності, передбаченим статтями 34 та 35 Конвенції, та не виявляють жодних ознак порушення прав і свобод, гарантованих Конвенцією або протоколами до неї та відхилив їх на підставі пункту 4 статті 35 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Оголошує* прийнятною скаргу за пунктом 1 статті 5 Конвенції на тримання заявника під вартою у період з 22 липня до 21 вересня 2016 року, а решту скарг у заяві — неприйнятними;

2. *Постановляє*, що було порушено пункт 1 статті 5 Конвенції у зв'язку з триманням заявника під вартою з 22 липня до 21 вересня 2016 року;

3. *Постановляє*, що:

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявнику такі суми:

(i) 1 800 (одна тисяча вісімсот) євро та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватися, в якості відшкодування моральної шкоди;

(ii) 1 500 (одна тисяча п'ятсот) євро та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватися заявнику, в якості компенсації судових та інших витрат;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;

4. *Відхиляє* решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції».

Інформацію надано Урядовим уповноваженим у справах Європейського суду з прав людини

оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПІДОЗРУ

Відповідно до вимог ст. ст. 111-112, 276-278 та Глави 11 КПК України повідомляю, що у кримінальному провадженні № 22022120000000308 від 30.11.2022 за фактом вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, третім слідчим відділу (з дислокацією у м. Кропивницькому) Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у місті Миколаєві складено письмове повідомлення Целорунгу Віктору Леонідовичу, 13.09.1989 року народження, уродженцю с. Велика Кардашинка, Голопристанський район, Херсонська область, зареєстрованому за адресою: вул. Молодіжна, 56, с. Велика Кардашинка, Голопристанський район, Херсонська область, про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України — добровільне зайняття громадянином України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території.

Права, обов'язки та гарантії підозрюваного, обвинуваченого визначені зокрема ст. 42 КПК України, ст.ст. 28, 29, 55, 56, 59, 62, 63 Конституції України.

Повний текст повідомлення про підозру розміщено на вебсайті Офісу Генерального прокурора у рубриці «Повістки про виклик» за посиланням: [https:// www.gp.gov.ua/ua/categories/povistki-pro-viklik-ta-vidomosti-pro-zdijsnennya-specialnogo-dosudovogo-rozsliduvannya](https://www.gp.gov.ua/ua/categories/povistki-pro-viklik-ta-vidomosti-pro-zdijsnennya-specialnogo-dosudovogo-rozsliduvannya).

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Громадянин Целорунго Віктор Леонідович, 13.09.1989 року народження, уродженець с. Велика Кардашинка, Голопристанський район, Херсонська область, зареєстрований за адресою: вул. Молодіжна, 56, с. Велика Кардашинка, Голопристанський район, Херсонська область, відповідно до вимог ст. ст. 133, 135 КПК України Вам необхідно з'явитися 16 січня 2023 року на 17 годину, 17 січня 2023 року на 17 годину та 18 січня 2023 року на 17 годину в каб. № 902 до слідчого третього слідчого відділу (з дислокацією у м. Кропивницькому) Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у місті Миколаєві Олєфіренка В. Ю. за адресою: м. Кропивницький, вул. Глінки, 2, для вручення Вам письмового повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, та допиту як підозрюваного у кримінальному провадженні № 22022120000000308.

Нагадуємо про Ваш обов'язок заздалегідь повідомити про неможливість явки. Поважні причини та наслідки неприбуття на виклик передбачені ст. ст. 138, 139 КПК України. Звертаємо увагу, що неприбуття на виклик є підставою для здійснення спеціального досудового розслідування.

Поштова скринька для зв'язку: official@mk.dbr.gov.ua.

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПІДОЗРУ

Відповідно до вимог ст. ст. 111-112, 276-278 та Глави 11 КПК України повідомляю, що у кримінальному провадженні № 22022120000000306 від 30.11.2022 за фактом вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, третім слідчим відділу (з дислокацією у м. Кропивницькому) Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у місті Миколаєві складено письмове повідомлення Норченку Артуру Вікторовичу, 10.04.1992 року народження, уродженцю м. Гола Пристань Херсонської області, зареєстрованому за адресою: вул. Покришева, 59, кв. 28, м. Гола Пристань, Херсонська область, про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України — добровільне зайняття громадянином України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території.

Права, обов'язки та гарантії підозрюваного, обвинуваченого визначені зокрема ст. 42 КПК України, ст.ст. 28, 29, 55, 56, 59, 62, 63 Конституції України.

Повний текст повідомлення про підозру розміщено на вебсайті Офісу Генерального прокурора у рубриці «Повістки про виклик» за посиланням: [https:// www.gp.gov.ua/ua/categories/povistki-pro-viklik-ta-vidomosti-pro-zdijsnennya-specialnogo-dosudovogo-rozsliduvannya](https://www.gp.gov.ua/ua/categories/povistki-pro-viklik-ta-vidomosti-pro-zdijsnennya-specialnogo-dosudovogo-rozsliduvannya).

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Громадянин Норченко Артур Вікторович, 10.04.1992 року народження, уродженець м. Гола Пристань Херсонської області, зареєстрований за адресою: вул. Покришева, 59, кв. 28, м. Гола Пристань, Херсонська область, відповідно до вимог ст. ст. 133, 135 КПК України Вам необхідно з'явитися 16 січня 2023 року на 15 годину, 17 січня 2023 року на 15 годину та 18 січня 2023 року на 15 годину в каб. № 902 до слідчого третього слідчого відділу (з дислокацією у м. Кропивницькому) Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у місті Миколаєві Олєфіренка В. Ю. за адресою: м. Кропивницький, вул. Глінки, 2, для вручення Вам письмового повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, та допиту як підозрюваного у кримінальному провадженні № 22022120000000306.

Нагадуємо про Ваш обов'язок заздалегідь повідомити про неможливість явки. Поважні причини та наслідки неприбуття на виклик передбачені ст. ст. 138, 139 КПК України. Звертаємо увагу, що неприбуття на виклик є підставою для здійснення спеціального досудового розслідування.

Поштова скринька для зв'язку: official@mk.dbr.gov.ua.

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПІДОЗРУ

Відповідно до вимог ст. ст. 111-112, 276-278 та Глави 11 КПК України повідомляю, що у кримінальному провадженні № 22022120000000310 від 30.11.2022 за фактом вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, третім слідчим відділу (з дислокацією у м. Кропивницькому) Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у місті Миколаєві складено письмове повідомлення Колесніченку Миколі Івановичу, 19.12.1992 року народження, уродженцю с. Орловське, Красноперекоський район, АР Крим, зареєстрованому за адресою: вул. Пушкіна, 19, м. Гола Пристань, Херсонська область, про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України — добровільне зайняття громадянином України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території.

Права, обов'язки та гарантії підозрюваного, обвинуваченого визначені зокрема ст. 42 КПК України, ст.ст. 28, 29, 55, 56, 59, 62, 63 Конституції України.

Повний текст повідомлення про підозру розміщено на вебсайті Офісу Генерального прокурора у рубриці «Повістки про виклик» за посиланням: [https:// www.gp.gov.ua/ua/categories/povistki-pro-viklik-ta-vidomosti-pro-zdijsnennya-specialnogo-dosudovogo-rozsliduvannya](https://www.gp.gov.ua/ua/categories/povistki-pro-viklik-ta-vidomosti-pro-zdijsnennya-specialnogo-dosudovogo-rozsliduvannya).

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Громадянин Колесніченко Микола Іванович, 19.12.1992 року народження, уродженець с. Орловське, Красноперекоський район, АР Крим, зареєстрований за адресою: вул. Пушкіна, 19, м. Гола Пристань, Херсонська область, відповідно до вимог ст. ст. 133, 135 КПК України Вам необхідно з'явитися 16 січня 2023 року на 13 годину, 17 січня 2023 року на 13 годину та 18 січня 2023 року на 13 годину в каб. № 902 до слідчого третього слідчого відділу (з дислокацією у м. Кропивницькому) Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у місті Миколаєві Олєфіренка В. Ю. за адресою: м. Кропивницький, вул. Глінки, 2, для вручення Вам письмового повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, та допиту як підозрюваного у кримінальному провадженні № 22022120000000310.

Нагадуємо про Ваш обов'язок заздалегідь повідомити про неможливість явки. Поважні причини та наслідки неприбуття на виклик передбачені ст. ст. 138, 139 КПК України. Звертаємо увагу, що неприбуття на виклик є підставою для здійснення спеціального досудового розслідування.

Поштова скринька для зв'язку: official@mk.dbr.gov.ua.

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПІДОЗРУ

Відповідно до вимог ст. ст. 111-112, 276-278 та Глави 11 КПК України повідомляю, що у кримінальному провадженні № 22022120000000307 від 30.11.2022 за фактом вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, третім слідчим відділу (з дислокацією у м. Кропивницькому) Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у місті Миколаєві складено письмове повідомлення Воронову Максиму Юрійовичу, 05.03.1983 року народження, уродженцю м. Ханти-Мансійськ, російської федерації, зареєстрованому за адресою: вул. Молодіжна, 57, с. Новософіївка, Голопристанський район, Херсонська область, про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України — добровільне зайняття громадянином України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території.

Права, обов'язки та гарантії підозрюваного, обвинуваченого визначені зокрема ст. 42 КПК України, ст.ст. 28, 29, 55, 56, 59, 62, 63 Конституції України.

Повний текст повідомлення про підозру розміщено на вебсайті Офісу Генерального прокурора у рубриці «Повістки про виклик» за посиланням: [https:// www.gp.gov.ua/ua/categories/povistki-pro-viklik-ta-vidomosti-pro-zdijsnennya-specialnogo-dosudovogo-rozsliduvannya](https://www.gp.gov.ua/ua/categories/povistki-pro-viklik-ta-vidomosti-pro-zdijsnennya-specialnogo-dosudovogo-rozsliduvannya).

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Громадянин Воронов Максим Юрійович, 05.03.1983 року народження, уродженець м. Ханти-Мансійськ, російська федерація, зареєстрований за адресою: вул. Молодіжна, 57, с. Новософіївка, Голопристанський район, Херсонська область, відповідно до вимог ст. ст. 133, 135 КПК України Вам необхідно з'явитися 16 січня 2023 року на 09 годину, 17 січня 2023 року на 09 годину та 18 січня 2023 року на 09 годину в каб. № 902 до слідчого третього слідчого відділу (з дислокацією у м. Кропивницькому) Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у місті Миколаєві Олєфіренка В. Ю. за адресою: м. Кропивницький, вул. Глінки, 2, для вручення Вам письмового повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, та допиту як підозрюваного у кримінальному провадженні № 22022120000000307.

Нагадуємо про Ваш обов'язок заздалегідь повідомити про неможливість явки. Поважні причини та наслідки неприбуття на виклик передбачені ст. ст. 138, 139 КПК України. Звертаємо увагу, що неприбуття на виклик є підставою для здійснення спеціального досудового розслідування.

Поштова скринька для зв'язку: official@mk.dbr.gov.ua.

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПІДОЗРУ

Відповідно до вимог ст. ст. 111-112, 276-278 та Глави 11 КПК України повідомляю, що у кримінальному провадженні № 22022120000000309 від 30.11.2022 за фактом вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, третім слідчим відділу (з дислокацією у м. Кропивницькому) Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у місті Миколаєві складено письмове повідомлення Бузукіну Сергію Олександровичу, 21.07.1992 року народження, уродженцю м. Гола Пристань, Херсонська область, зареєстрованому за адресою: вул. Покришева, 59, кв. 12, м. Гола Пристань, Херсонська область, про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України — добровільне зайняття громадянином України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території.

Права, обов'язки та гарантії підозрюваного, обвинуваченого визначені зокрема ст. 42 КПК України, ст.ст. 28, 29, 55, 56, 59, 62, 63 Конституції України.

Повний текст повідомлення про підозру розміщено на вебсайті Офісу Генерального прокурора у рубриці «Повістки про виклик» за посиланням: [https:// www.gp.gov.ua/ua/categories/povistki-pro-viklik-ta-vidomosti-pro-zdijsnennya-specialnogo-dosudovogo-rozsliduvannya](https://www.gp.gov.ua/ua/categories/povistki-pro-viklik-ta-vidomosti-pro-zdijsnennya-specialnogo-dosudovogo-rozsliduvannya).

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Громадянин Бузукін Сергій Олександрович, 21.07.1992 року народження, уродженець м. Гола Пристань, Херсонська область, зареєстрований за адресою: вул. Покришева, 59, кв. 12, м. Гола Пристань, Херсонська область, відповідно до вимог ст. ст. 133, 135 КПК України Вам необхідно з'явитися 16 січня 2023 року на 11 годину, 17 січня 2023 року на 11 годину та 18 січня 2023 року на 11 годину в каб. № 902 до слідчого третього слідчого відділу (з дислокацією у м. Кропивницькому) Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у місті Миколаєві Олєфіренка В. Ю. за адресою: м. Кропивницький, вул. Глінки, 2, для вручення Вам письмового повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, та допиту як підозрюваного у кримінальному провадженні № 22022120000000309.

Нагадуємо про Ваш обов'язок заздалегідь повідомити про неможливість явки. Поважні причини та наслідки неприбуття на виклик передбачені ст. ст. 138, 139 КПК України. Звертаємо увагу, що неприбуття на виклик є підставою для здійснення спеціального досудового розслідування.

Поштова скринька для зв'язку: official@mk.dbr.gov.ua.

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПІДОЗРУ

Відповідно до ст. ст. 111-112, 276-279 та глави 11 КПК України повідомляю, що у кримінальному провадженні, внесеному до ЄДРД 30.03.2022 під № 4202200000000401 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 5 ст. 111-1, ч. 1 ст. 258-3 КК України, складено письмове повідомлення про зміну раніше повідомленої підозри та повідомлення про нову підозру, згідно з яким громадянин України Висоцький Андрій Борисович, 12.11.1971 р.н., уродженець м. Маріуполь Донецької області, зареєстрований за адресою: Донецька обл., м. Маріуполь, вул. Леніна, 114, кв. 42, підозрюється у добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, та в участі в терористичній організації, тобто у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 5 ст. 111-1 та ч. 1 ст. 258-3 КК України.

Повний текст повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки підозрюваного розміщуватиметься на веб-сайті Офісу Генерального прокурора у рубриці «Повістки про виклик та відомості про здійснення спеціального досудового розслідування» за посиланням: [https:// www.gp.gov.ua/ua/categories/povistki-pro-viklik-ta-vidomosti-pro-zdijsnennya-specialnogo-dosudovogorozsliduvannya](https://www.gp.gov.ua/ua/categories/povistki-pro-viklik-ta-vidomosti-pro-zdijsnennya-specialnogo-dosudovogorozsliduvannya).

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ПІДОЗРЮВАНОГО

Підозрюваний Висоцький Андрій Борисович, 12.11.1971 р.н., уродженець м. Маріуполь Донецької області, зареєстрований за адресою: Донецька обл., м. Маріуполь, вул. Леніна, 114, кв. 42, на підставі ст. ст. 133, 135 КПК України, Вам необхідно з'явитись до старшого слідчого в ОВС Головного слідчого управління Служби безпеки України Ращупкіна Є.В. за адресою: м. Київ, вул. Володимирська, 33, каб. 701, н.т.: (044) 256-92-21, як підозрюваному у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 5 ст. 111-1 та ч. 1 ст. 258-3 КК України, на 17.01.2023 о 10:00 год., на 18.01.2023 о 10:00 год., на 19.01.2023 о 10:00 год. (для отримання письмового повідомлення про зміну раніше повідомленої підозри та повідомлення про нову підозру, допиту та проведення інших процесуальних дій у кримінальному провадженні № 4202200000000401 в якості підозрюваного).

Нагадуємо про обов'язок заздалегідь повідомити про неможливість явки. Поважні причини та наслідки неприбуття на виклик передбачені ст.ст. 138, 139 КПК України.

ОГОЛОШЕННЯ

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

Громадянка України Рибіна Людмила Василівна, 23.09.1971 року народження, у відповідності до вимог ст.ст. 111, 135, 278 КПК України Вам повідомляється про підозру у кримінальному провадженні за № 22022050000005957 від 20 жовтня 2022 у вчиненні злочину, передбаченого ч. 3 ст. 111-1 Кримінального кодексу України, тобто дій, спрямованих на впровадження стандартів освіти держави-агресора у закладах освіти.

Повний текст повідомлення про підозру розміщено на вебсайті Офісу Генерального прокурора у рубриці «Повістки про виклик» за посиланням: <https://www.gp.gov.ua/ua/categories/povistki-pro-viklik-ta-vidomosti-pro-zdijsnennya-specialnogo-dosudovogo-rozsliduvannya>.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ПІДОЗРЮВАНОГО

На підставі ст.ст. 133, 135, 137 КПК України викликається підозрювана Рибіна Людмила Василівна, 23.09.1971, останнє відоме місце реєстрації та проживання за адресою: Донецька область, Лиманський район, с. Торське, вулиця Центральна, буд. 164, на 17.01.2023 об 11:00, 18.01.2023 об 11:00 та 19.01.2023 об 11:00 до будівлі тимчасової дислокації слідчого відділу 2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях за адресою: м. Дніпро, пл. Шевченка, 7, каб. 130, для отримання письмового повідомлення про підозру у скоєнні кримінального правопорушення у кримінальному провадженні №22022050000005957 від 20 жовтня 2022 за ознаками вчинення злочину, передбаченого ч. 3 ст. 111-1 КК України, для отримання повідомлення про підозру та допиту як підозрюваної, а також проведення інших слідчих та процесуальних дій у зазначеному кримінальному провадженні.

Поважні причини неприбуття та наслідки неприбуття зазначені у ст.ст. 138, 139 КПК України, у тому числі можливість застосування приводу та здійснення спеціального досудового розслідування.

**Старший слідчий в ОВС СВ 2 управління
(з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)
ГУСБ України в Донецькій та Луганській областях
підполковник юстиції Віталій ТІТОВ**

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

Громадянин України Чаус Андрій Сергійович, 04.08.1989 р.н., у відповідності до вимог ст.ст. 111, 135, 278 КПК України, Вам повідомляється про підозру у кримінальному провадженні за № 22022050000006675 від 22.11.2022, у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 Кримінального кодексу України, тобто у добровільному зайнятті громадянином України посади, не пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих або адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора.

Повний текст повідомлення про підозру розміщено на вебсайті Офісу Генерального прокурора у рубриці «Повістки про виклик» за посиланням: <https://www.gp.gov.ua/ua/categories/povistki-pro-viklik-ta-vidomosti-pro-zdijsnennya-specialnogo-dosudovogo-rozsliduvannya>.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ПІДОЗРЮВАНОГО

На підставі ст. ст. 133, 135, 137 КПК України викликається підозрюваний Чаус Андрій Сергійович, 04.08.1989 р.н., останнє відоме місце реєстрації та проживання за адресою: Донецька область, Лиманська ТГ, с. Ямпіль, вул. Партизанська, буд. 77, на 18.01.2023 о 12:00, 19.01.2023 о 12:00 та 20.01.2023 о 12:00, до будівлі тимчасової дислокації слідчого відділу 2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях за адресою: м. Дніпро, пл. Шевченка, 7, каб. 130, для отримання письмового повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення у кримінальному провадженні № 22022050000006675 від 22.11.2022, за ч. 5 ст.111-1 КК України, допиту як підозрюваного, а також проведення інших слідчих та процесуальних дій у зазначеному кримінальному провадженні.

Поважні причини неприбуття та наслідки неприбуття зазначені та здійснення спеціального досудового розслідування.

ПОВІДОМЛЕННЯ

про постановлення слідчим суддею ухвали про здійснення
спеціального досудового розслідування стосовно
підозрюваного Кульчицького О. О.

Ухвалою слідчого судді Центрального районного суду м. Миколаєва від 11.01.2023 надано дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні № 2202230000000532 внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань 16.11.2022 відносно Кульчицького О.О., 18.04.1981 р.н., громадянина України, уродженця смт. Новоолексіївка, Генічеського району Херсонської області, зареєстрованого та фактично проживаючого за адресою: Херсонська область, Генічеський район, с. Червоне, вул. Димитрова, буд. 23, підозрюваного у вчиненні злочину, передбаченого ч.5 ст. 111-1 КК України.

Повний текст ухвали слідчого судді Центрального районного суду м. Миколаєва про дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування розміщується на вебсайті Офісу Генерального прокурора у рубриці «Повістки про виклик та відомості про здійснення спеціального досудового розслідування».

У провадженні Слов'янського міськрайонного суду Донецької області перебуває кримінальне провадження за обвинуваченням Хворостяна Олександра Олександровича, 18.12.1970 року народження, останнє відоме зареєстроване місце проживання: Донецька область, м. Горлівка, вул. Красношапки, буд. 42, кв. 16, в судове засідання з розгляду кримінального провадження за обвинуваченням Хворостян Олександра Олександровича у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 258-3, ч. 3 ст. 260, ч. 1 ст. 304 КК України, яке відбудеться 20 січня 2023 року о 15 год. 00 хв.

Розгляд вищезазначеної справи відбудеться в режимі відеоконференцз'язку.

Суддя Інна СИДОРЕНКО

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПІДОЗРУ

Відповідно до ст.ст. 111-112, 276-278 та глави 11 КПК України повідомляю, що 09.11.2022 у кримінальному провадженні № 22022220000003201 від 19.10.2022 складено письмове повідомлення про підозру, згідно з яким громадянин України Соколовський Роман Вікторович, 21.04.1985 року народження, підозрюється у передачі матеріальних ресурсів збройним чи воєнізованим формуванням держави-агресора та провадженні господарської діяльності у взаємодії з державою-агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, у тому числі окупаційною адміністрацією держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 111-1 КК України.

Повний текст повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки підозрюваного розміщуватиметься на вебсайті Офісу Генерального прокурора (<https://www.gp.gov.ua/>) у рубриці «Повістки про виклик та відомості про здійснення спеціального досудового розслідування».

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ПІДОЗРЮВАНОГО

Соколовський Роман Вікторович, 21.04.1985 року народження, у відповідності до ст.ст. 133, 135, 139 КПК України Вам необхідно з'явитися о 10 год 00 хв 18.01.2023, о 10 год 00 хв 19.01.2023, о 10 год 00 хв 20.03.2023 до слідчого відділу Управління СБ України в Харківській області (м. Харків, вул. Миросицька, буд. 2), для вручення Вам письмового повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 111-1 КК України, а також для участі у проведенні слідчих та процесуальних дій в рамках кримінального провадження № 22022220000003201 від 19.10.2022. Поважні причини неприбуття на виклик слідчого та наслідки такого неприбуття, у тому числі — можливість застосування приводу, вказані у ст.ст. 138, 139, 140 КПК України.

ПОВІДОМЛЕННЯ

про постановлення слідчим суддею ухвали про здійснення
спеціального досудового розслідування стосовно
підозрюваного Василенка О. Ю.

Ухвалою слідчого судді Кіровського районного суду м. Дніпропетровська 06.01.2023 надано дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні № 12022050000000763 від 13.09.2022 відносно Василенка Олександра Юрійовича, 14.08.1983 р.н., місце реєстрації: Донецька область, м. Маріуполь, бул. Шевченка, 6. 305, кв. 46, підозрюваного у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України.

ПОВІСТКА

про виклик підозрюваного Василенка О.Ю.
при здійсненні спеціального досудового розслідування

Підозрюваний Василенко Олександр Юрійович, 14.08.1983 р.н., місце реєстрації: Донецька область, м. Маріуполь, бул. Шевченка, 6. 305, кв. 46, у відповідності до ст.ст. 133, 135, 297-5 КПК України, Вам необхідно з'явитися 17.01.2023, 18.01.2023, 19.01.2023 об 11:00 до слідчого Третього слідчого відділу (з дислокацією у м. Маріуполі) Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у місті Краматорську, за адресою: Дніпропетровська обл., м. Дніпро, просп. Гагаріна, 26, для завершення досудового розслідування, відкриття матеріалів, вручення обвинувального акта з додатками у кримінальному провадженні №12022050000000763 від 13.09.2022, в якому Ви є підозрюваним у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України.

Поважні причини неприбуття та наслідки неприбуття вказані в ст.ст. 138, 139 КПК України.

Повідомлення про підозру

м. Харків 10 січня 2023 року
Редя Оксана Володимирівна, 24.04.1971 р.н., громадянка України, на підставі ст. ст. 36, 135, 276, 277, 278 КПК України, Вам у кримінальному провадженні № 62022170020000379 від 31.05.2022 повідомляється про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України.

Права, обов'язки та гарантії підозрюваного визначені зокрема ст. 42 КПК України, ст. ст. 28, 29, 55, 56, 59, 62, 63 Конституції України

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ПІДОЗРЮВАНОГО

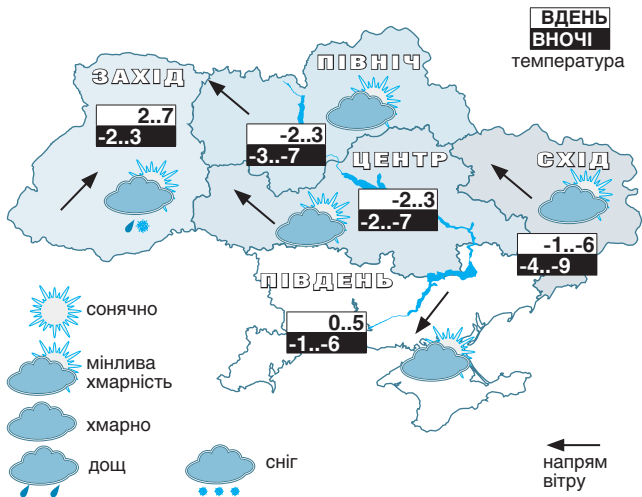
Редя Оксана Володимирівна, 24.04.1971 р.н., місце реєстрації та проживання: Харківська область, м. Куп'янськ, проспект Конституції (колишня вулиця Леніна), 56, кв. 60, відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 КПК України Вам необхідно з'явитись 18.01.2023; 19.01.2023; 20.01.2023 о 10 год. 00 хв. до другого слідчого відділу (з дислокацією у м. Харкові) Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у місті Полтаві, розташованого за адресою: вулиця Євгена Котляра, 7, місто Харків (каб. № 8) для допиту в якості підозрюваного та проведення інших процесуальних дій по даному кримінальному провадженню.

У провадженні Слов'янського міськрайонного суду Донецької області перебуває кримінальне провадження за обвинуваченням Мамченка Сергія Валентиновича, 03.05.1959 року народження, останнє відоме зареєстроване місце проживання: Донецька область, м. Горлівка, вул. Малинича, буд. 41, кв. 73, в судове засідання з розгляду кримінального провадження за обвинуваченням Мамченка Сергія Валентиновича у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 258-3, ч. 3 ст. 260, ч. 1 ст. 304 КК України, яке відбудеться 24 січня 2023 року о 13 год. 00 хв.

Розгляд вищезазначеної справи відбудеться в режимі відеоконференцз'язку

Суддя Інна СИДОРЕНКО

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ
НА 14 СІЧНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	-2..-7	-2..+3	Черкаська	-2..-7	-2..+3
Житомирська	0..-5	-2..+3	Кіровоградська	-2..-7	-2..+3
Чернігівська	-2..-7	+2..-3	Полтавська	-3..-8	+2..-3
Сумська	-3..-8	+1..-4	Дніпропетровська	-3..-8	+1..-4
Закарпатська	0..+5	+2..+7	Одеська	0..-5	0..+5
Рівненська	-2..+3	+1..+6	Миколаївська	-1..-6	0..+5
Львівська	0..+5	+3..+8	Херсонська	-1..-6	-1..+4
Івано-Франківська	-2..+3	+1..+6	Запорізька	-2..-7	+2..-3
Волинська	0..+5	+3..+8	Харківська	-4..-9	0..-5
Хмельницька	0..-5	-2..+3	Донецька	-3..-8	+1..-4
Чернівецька	0..-5	+1..+6	Луганська	-4..-9	0..-5
Тернопільська	-2..+3	+1..+6	Крим	+2..-3	+5..+10
Вінницька	-1..-6	-2..+3	Київ	-3..-5	+1..+3

УкрГідрометцентр

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПІДОЗРУ

Старший слідчий відділу розслідування особливо тяжких злочинів СУ ГУНП в Донецькій області у кримінальному провадженні внесеному до ЄРДР за №12022050000000722 від 27.08.2022 за ч. 5 ст. 111-1 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 40, 42, 276, 277, 278 КПК України.

ПІДОММІВ

Міщенко Сергія Миколайовича, 08.03.1973 року народження, уродженця м. Сніжне Донецької області, українця, громадянина України, із вищою освітою, раніше не судимого, зареєстрованого за адресою: Донецька область, м. Торез, мкр-н. 30-років Перемоги, буд. 9, кв. 23, про підозру у добровільному зайнятті посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих функцій у незаконному органі влади, створеному на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Права, обов'язки та гарантії підозрюваного, обвинуваченого визначені, зокрема, ст. 42 КПК України, ст. ст. 28, 29, 55, 56, 59, 62, 63 Конституції України.

Повний текст повідомлення про підозру розміщено на вебсайті Офісу Генерального прокурора у рубриці «Повістки про виклик» за посиланням: <https://www.gp.gov.ua/ua/categories/povistki-pro-viklik-ta-vidomosti-pro-zdijsnennya-specialnogo-dosudovogo-rozsliduvannya>.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Громадянин України Міщенко Сергій Миколайович, 08.03.1973 року народження відповідно до вимог ст.ст. 133, 135, 137 КПК України викликається 18.01.2023 о 10:00, 19.01.2023 о 10:00 та 20.01.2023 о 10:00 до слідчого управління Головного управління Національної поліції в Донецькій області, розташованого за адресою: Донецька область, м. Покровськ, вул. Мандрика, буд. 7 для отримання письмового повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, для допиту як підозрюваного та проведення процесуальних дій у кримінальному провадженні №12022050000000722 від 27.08.2022.

Поважні причини неприбуття та наслідки неприбуття зазначені у ст.ст. 138, 139 КПК України, у тому числі можливість застосування приводу та здійснення спеціального досудового розслідування.

**Прокурор відділу Донецької обласної прокуратури
ЄВГЕН ЛИМАРЄВ**

Костянтинівський міськрайонний суд Донецької області розглядає кримінальне провадження № 233/5747/21 за обвинуваченням Буквич Олексія Віталійовича за ч. 1 ст. 258-3 КК України за відсутності обвинуваченого (in absentia) в порядку спеціального судового провадження. Обвинувачений Буквич Олексій Віталійович, 13.05.1982 р.н., який зареєстрований за адресою: Сумська область, Роменський район, с. Заклимок, вул. Молодіжна, 32, останнє відоме місце мешкання: м. Макіївка Донецької області, викликається до суду на 09:00 год. 20.01.2023 року, для участі у судовому засіданні.

Суддя А. І. Міросєді